

AASTA SUUREMAD SKANDAALID

POST

RAHVA TÕELINE HÄÄL

1994

Vanametall nüüd veel kallim

EMEX

TEIE KINDEL PARTNER

EMEX-I KOKKUOSTUPUNKTID:

Tallinnas: Betooni 12, tel (22) 214 575 • Tartus: Teguri 53,
tel (27) 472 772 • Pärnus: Savi 30, tel (244) 43 748 •
Haapsalus: Raudtee tn, tel (247) 56 883 • Rakveres: Arkna
tee 1, tel (232) 43 594 • Narvas: Puuvilla 5, tel (235) 22 387
• Paldiskis: Lõunasadam, tel (25) 249 636 + seaduslikud
ostuagendid paljudes Eesti paikades

RAS EESTI METALLIEKSPOORT

SEADUSLIK METALLIOSTJA

POST

AASTARAAMAT 1994[©]

“Post” tänab kõiki avaliku elu tegelasi, varjatud niiditõmbajaid ning inimesi tänavalt, kes tahtlikult või tahtmatult aitasid kaasa raamatu tekkele.

Väljaandja AS Caribo
Tallinn 1994

"POSTI" ESIMISE AASTARAAMATU KOOSTASID:

HENDRIK ALLA,
SVEN HALJAND,
TIITO HIMMA,
KRISTI KABBUN,
SVEN KIVISILDNIK,
ANN KRITS,
LEA LARIN,
AIVE LAURISTE,
TOOMAS LIIVA,
TÕNU E. PAAKSPUU,
VALLOT PUKK,
JUKU-KALLE RAID,
VIOLETTA RIIDAS,
KAIDO TIITS,
RAIN TOLK,
TOIVO TUKK,
VALNER VALME
NING KEELETOIMETAJAD MARGO MATSINA JA TIIT MAKSIM,
KIJUNDAS MIKAEL SUVI.

Eesti Vabariik A.D. 1994 **"Posti" silmade läbi**

JAANUAR

VIKTOR SIILATSILT VARASTATAKSE JÄRJEKORDNE AUTO

Varastatakse ETVV pealiku ja "Infoauto" direktori Viktor Siilatsi "Volvo 850". Auto on pargitud hotelli "Olümpia" ette.

Siilatsi autodega on lood üldse kehvad. 1993. aasta 16. detsembril varastati talt tuliuse roheline 1993. aasta "Volvo 850". Auto oli Siilatsile kui "Volvo" Eesti esinduse juhile kingitud firma poolt sünnipäevaks. Pärast kahe luksusliku auto kadumist hakkas Siilats sõitma tagasihoidlikuma "Volvo 300-ga".

ZHIRINOVSKI PARTEI EESTI ESINDAJA AUTO SAAB VIGA

15. jaanuaril torgatakse Venemaa Liberaaldemokraatliku Partei Eesti esindaja Pjotr Rozhoki isiklikul autol kummid läbi. Rozhoki auto seisab sel ajal Vene Kultuurikeskuse, endise Ohvitseride Maja ees. Zhirinovski parteikaaslane ise arvab, et tegemist on kuritahtliku terroriaktiga.

FIRMALE "ABRIS" KUULUV "NISSAN" PLAHVATAB

19. jaanuaril plahvatab hetkel, kui autovaldaja Igor Kolesnik avab autoukse, aktsiaseltsile "Abris" kuuluv "Nissan". Kannatanu, kellel on käed ja jalad vigastatud ning näol põletushaavad, toimetatakse Kiirabihaiglasse ja sealt edasi Seppo kliinikusse, kus teda opereeritakse.

HANDO RUNNEL SAAB NUGA

25. jaanuaril sammub armastatud luuletaja Hando Runnel Tartus koos kahe tuttavaga kodu poole. Runnelile ja tema kaaslastele astuvad ligi kolm poisikest, kes tahavad viina. Poeedil viina loomulikult ei ole, ning purupurjus nolgid ründavad vana- maid mehi jõhkralt nugaodega. Elav legend Hando Runnel satub kiirabiga Maarjamõisa haiglasse, ka tema kaaslased on vigastatud.

Luuletaja kopsuhaav õnneks paraneb. Politsei võtab vene nolgid kinni. Nood on väidetavalt satanistid.

POLITSEI PEATAB JAAK JOALA

Jaanuari keskpäiku peab politsei kinni 70-ndaist aastaist pärineva paksu porikor-

ra alla peitunud "Mercedese". Autost ronib välja kohalik muusikasuurus Jaak Joala, kes maksab politseiinspektorile suure trahvisumma.

TIIT VÄHI AUTOJUHT ÜLETAB KIIRUST

26. jaanuaril peatab politsei Oktoobri teel Tiit Vähi auto. Põhjuseks on lubatust kiirem sõitmine. Kiirust ei ületa siiski endine peaminister, vaid tema autojuht.

TIIT PRUULI AUTOST RÖÖVITAKSE DIPLOMAADIKOEVER

Ühel õhtul varastatakse eelmise peaministri Mart Laari nõuniku Tiit Pruuli autost diplomaadikohver isiklike ja riiklike dokumentidega. Pruuli isiklik "Ford Escort" on pargitud Toompeale, Nevski katedraali ette. Auto signalisatsioon on sisse lülitatud.

Vargad lõhuvad auto tagumise külgakna ning võtavad sõidukist musta kohvri, kus on muu hulgas kolm arvutidisketti peaminister Laari tarbeks koostatud nõuannetega.

VEEBRUAR

RIIGIKOGU LIIGE TIINA BENNO LAHUTAB

Rahvasaadik Tiina Benno lahutab end kohtus oma mehest Urmas Bennost. Lahus on Bennod elanud juba eelmise aasta aprillist alates.

Oma mehe juurest lahkub Tiina kellegi isehakanud ärimehel Urmas Lipandi juurde Nõmmele, kuid kuna parapsühholoogia alal kuulsaks saanud Lipand põgeneb hiljem suurte võlgade eest Läände, tuleb Tiinal endale uus eluase leida.

TAPETAKSE SOOME SUURSAADIKU EESTLASEST AUTOJUHT

Kallalätungi ohvriks langeb Soome suursaadiku eestlasest autojuht. Ta oli sõitnud Peterburi. "Mercedes 600 SEL" koos mõrvatud autojuhiga leitakse järgmisel päeval.

Politsei toonase versiooni kohaselt tapeti autojuht röövimise eesmärgil. Eestis oli talvel nii uhke luksus-"Mercedes" ainult Tiiu Silvesel. Miks röövlid autost loobusid, jääbki teadmata.

SULEV ALAJÕE SAAB LAPSE

7. veebruari õhtupoolikul sünnitab riigikoguja Sulev Alajõe noor võluv abikaasa Maria (sünd. Vetemaa) Sulevile pärija. Laps kaalub sündimisel 3650 g ja on täpselt pool meetrit pikk. Sünnitus kulgeb viperusteta, sünnitustoa viibinud parlamendisaadik toetab oma abikaasat katsumusetunnil kõigest hingest.

KATASTROOF "MARJA" KAUPLUSES

Laupäeval, 12. veebruaril kell 15.15 variseb osaliselt sisse Mustamäel asuva toidukaupluse "Marja" lagi. Plekist alustel viiakse linadega kaetult poest välja viis inimest. Kümme inimest toimetatakse Kiirabihaiglasse ja Seppo kliinikusse.

ANDRUS VAARIK KUKUB TREPIST ALLA

Eesti parim näitleja Andrus Vaarik kukub 23. veebruaril telemajas, pea ees, trepist alla. Ta toimetatakse Mustamäele Kiirabihaiglasse.

PRESIDENT MERI ÜLETAB KIIRUST

22. veebruaril sõidab president Lennart Meri Tallinnast Tartusse läbi pimedate kurvide kiirusega ligi 130 km/h. Ta kihutab Tartu Ülikooli rektori inaugurationsioonile.

SILVI VÕIDAB EESTI EUROVISIOONI

26. veebruaril otsustab Eesti Eurovisiooni eelvooru zhürii üksmeelselt saata lõppvooru Silvi Vraidi lauldud Ivar Musta laulu "Nagu merelaine" (sõnad Leelo Tungal). Algsest pidi laulu esitama noor tõusev täht Hedvig Hanson, kuid noor lauljatar loobus, vihjates "mustale mängule". Edetabelite tippe ründab Hedvigi ja Pearu lauldud "Kallim kullast", mis lõppvooru ei pääse.

MÄRTS

PRIIT AIMLA AUTO LANGEB RÖÖVLITE OHVRIKS

6. märtsi öösel satub tuntud humoristi Priit Aimla auto juba mitmendat korda vargapoiste silme alla. Auto esiuksse kolmnurkne aken lõhutakse ja sõidukist võetakse ära vaid suitsupakk. "Arvatavasti oli tegemist amatööridega," leiab kannatanu.

PEARU PAULUSE FÄNN ÄHWARDAB KAUBAMAJA ÕHKU LASTA

Pearu Pauluse ja Hedvig Hansoni hull fänn saadab telemajja faksi, milles käsib Silvi Vraidi esitatava laulu "Nagu merelaine" asemel Eurovisiooni lauluvõistlusele saata hoopis Pauluse ja Hansoni lauldud muusikapala. Vastasel korral lubab ta 7. märtsil lõhata pommi telemajas, 8. märtsil aga kas Linnahallis või Tallinna Kaubamajas. Õnneks siiski midagi õhku ei lenda.

EVA-MARIA LAAN VÕIDAB MISS ESTONIA TIITLI

8. märtsil valiti "Sakala" suures saalis Valeri Kirsi korraldatud võistlusel Miss Estonia '94-ks 19-aastane Eva-Maria Laan.

Esimeseks printsessiks nimetati Kristi Meriväli, teiseks Natali Nopponen. Võistlusel valiti ka Miss Teini '94, kelleks sai 17-aastane Pärnu koolitüdruk Ingre Proos.

21. jaanuaril oli prl. Laan valitud ka Tallinna missiks. 1993. aastast pärineb tal võistluse "Miss Baltic States '93" esimese printsessi tiitel. Eva-Maria osales maikuus võistlusel "Miss Universum '94" Manilas, kus jagas koos mehhiklannaga 16.-17. kohta.

APRILL

AULI ANDERSALU SAAB EESTI MISSIKS

2. aprillil valiti Tartus "Vanemuise" kontserdisaalis Raivo Kiisleri korraldatud võistlusel Eesti Miss '94. Üheteistkümne kandidaadi seast valiti Eesti Missiks heledapäine Jõgeva neiu Auli Andersalu.

Esimeseks printsessiks pärjati Kristel Värnik Võrumaalt, teiseks printsessiks sai tema klassiõde Emeri Annom.

Auli Andersalu osales 19. novembril Lõuna-Aafrika Vabariigis Sun City's toimunud ülemaailmsel missivõistlusel "Miss World '94", kus saavutas 87 osavõtja hulgas 11. koha.

MAETAKSE MAFFIAMEES KALININ

5. aprillil toimub Toompeal Nevski katedraalis ühe Tallinna tuntuma maffiamehe Igor Kalinini matusetalitus. Süngete nägude ja kandiliste peadega mehed pargivad oma mustad limusiinid otse Toompea lossi ette, kuhu teatavasti ei tohi oma autosid jätta mitte keegi peale rahvaasemike. Väärparkijaid ära ajada sealt keegi loomulikult ei suuda (või ei julge).

MÕRVATAKSE ADVOKAAT TOIVO LAOS

Moskvas mõrvatakse elajalikult vandeadvokaat Toivo Laos. Advokaadifirma "Toivo Laos AS" looja viibib koos ühe Soome kodanikuga Moskvas ametiasjus, et selgitada üht keerulist juhtumit seoses Soome ühissettevõttega.

Advokaadi surm on siiani jäänud kaetuks saladuslikkuse looriga – kohtumisele ilmumata jäänud Toivo Laos leiti hotellitoast mõrvatuna. Mapist olid kadunud dokumendid selle juhtumi kohta, mida advokaat lahendama oli sõitnud. Toivo Laost jäid leinama neli last ja abikaasa ning vend – Pärnu teatri näitleja Raivo Laos.

"EESTI NÄITUSTE" PEADIREKTORI AUTOS PLAHVATAB POMM

Aprilli keskel plahvatab veel "Eesti Näituste" peadirektori Eduard Sauli "Audi 100" all pomm, mis erilisi purustusi ei tekita. Hiljem sama auto röövitakse.

Kuna mitteametlikel andmetel oli Saulil palutud autost viisakalt lahkuda päise päeva ajal, siis tundub, et autoröövliteks on samad mehed, kes hoiatuseks pommi panid. Koos autoga lähevad kaotsi kõik direktori dokumendid, k.a. relvaluba.

IVO RULL ABIELLUB

16. aprillil abiellub "Isamaa" peasekretär Ivo Rull Eesti Kõrgema Kommertsikooli õpilase ja pornoajakirja "Mr. Alex" töötaja Mari Talvariga. Abielu registreerimisel Tallinna Önnepalees viibib ligi 20 inimest, teiste seas ka Jüri Luik, Indrek Kannik, Tiit Pruuli jpt. "Isamaa" juhttegelased. Suurejooneline pulmapidu peetakse maha Projekteerijate Majas Räväl pst. 8.

EESTI JÄÄB EUROVISIOONIL EELVIIMASEKS

30. aprillil Dublinis toimunud "Eurovisiooni" lõppvõistlusel jääb Eesti laul eelviimaseks. Eesti delegatsioon nimetab eurolauluvõistlust poltiiliseks ja majanduslikuks diplomaatiliseks mänguks. Täitmata jääb miinimumprogrammiks seatud 15. koht, ainsad kaks punkti annab Eestile Kreeka. Hiljem räägitakse kuluaarides toimunud Euroopa riikide punktivahetuskokkulepetest, milles Eesti keeldus osalemast.

MAI

MISSIS ESTONIA ON KÜLLIKE EIVAK

"Sixtina" poolt mais, emadepäeval korraldatud "Missis Estonia '94" võistluse võitis

26-aastane Küllike Eivak. Küllike on lastearst, ühe lapse ema. Missisevõistluse osalemine oli juba pikka aega tema salasoov. Tumedapäine daam pälvis ka publiku lemmiku tiitli.

Rebimine oli äge. Napilt jäi esimeseks leediks 23-aastane juuksurist kahe lapse ema Katrin Rehemägi. Pressimissiseks ja teiseks leediks valiti 32-aastane nelja lapse ema Ivi Vaiksaar.

Eesti Missis valiti juba kolmandat korda.

HARDO AASMÄE SAAB KERE PEALE

Mai teisel nädalal saab kere peale Tallinna ekslinnapea Hardo Aasmäe. Kell seitse õhtul astuvad pidulikuis ülikonnas Aasmäele Vabaduse platsil ligi kaks tundmatut meest ja lasevad ilma igasuguse jututa rusikad käiku. Aasmäe reageerib kiiresti ja paneb putku.

Hiljem arvab veiniekспортöör ja poliitikakommentaator Aasmäe, et teda löödi kas-teediga, sest sinikad silmade ümber olid tugevad. Ekslinnapea on siniste silmade varjamiseks sunnitud musti prille kandma.

MISTER ESTONIA VALITAKSE KOLMAS KORD

14. mail valiti Pärnus Mister Estonia '94. Tiitli pälvis kaheksa osavõtja hulgas 21-aastane Janek, kes õpib Tallinna Pedagoogikaülikoolis ja tunnistab tarkust kul-lakoormatest kallimaks – tema meelest määrab haridus inimese intelligentsus-taseme.

Esimeseks printsiks sai Roomet Kahr, teiseks Kaido Kaarest. Mister Estonia valitakse juba kolmandat aastat.

Mistrivõistluse korraldas Jaan Kõrsmäe.

VAHUR LINNUSTE SAAB VABADUSE VÄLJAKUL PEKSA

Prantsusmaal eesti kultuuri edendav väliseestlane Vahur Linnuste saab Vabaduse väljakul peksa. Kallaletungijad peksavad teda nii rängalt, et mees satub reanimatsiooni. Haavadest paranenud, naaseb Linnuste ruttu Prantsusmaale.

Vahetult enne peksasaamist on Linnuste teinud avalduse, milles nuriseb "Viru" hotelli erastamise üle. Talle ei meeldi, et Eesti riik sai liiga vähe raha.

LIINA TENNOSAAR ABIELLUB

Mai algul abiellub "Ugala" teatri näitlejanna Liina Tennosaar. Väljavalituks osutub "Estonian Security Centre'i" turvamees hr. Zupping. Liina Tennosaare eelmise abielu Heino Seljamaaga lahutati eelmise aasta sügisel.

Kalmer Tennosaare tütar on enne abiellumist Zuppinguga juba kolm aastat koos elanud.

KIRJANIK MIHKEL MUTI SILMAD LÜÜAKSE SINISEKS

Näppe tuikleval elupulsil hoidva Mihkel Muti viimase üllitise "Rahvusvaheline mees" esitlus hilineb, sest olmekirjanik saab täpselt mai keskpaigas Harju tänaval oma kodumaja ees peksa.

Kolmveerand kaksteist, kui kevadöö on salapäraselt hämar, karatakse kirjanikule

selja tagant kallale ja soovitatakse tungivalt kogu raha kallaletungijatele loovutada. Rahvusvaheline mees seda ka teeb, kuid alatud kallaletungijad annavad kirjanikule peapõrutust põhjustava hooibi pähe. Sinised rõngad Muti silmade ümber ei taandu kuni juuni lõpuni.

MAKAROVI ANTENN KUKUB TAEVAST ALLA

20. mail kell 8.25 pääseb paigaldamise ajal kinnitusest lahti muusikamagnaat Jüri Makarovile kuuluva "Tipp TV" antenn. Tonniraskune antenn tuleb seda transportinud kopteri küljest lahti ja kukub kõigepealt teletornis asuva kohviku "Galaxi" katusele ja sealt maha. Uus antenn tellitakse juba järgmisel päeval.

VARASTATAKSE POLITSEIKOMISSARI AUTO

19. mail viivad vargad ära Mustamäe politseijaoskonna abikomissari auto. Abikomissar oli politseijaoskonnale kuuluva VAZ 2106-ga koju Lasnamäele sõitnud. Politseiauto leitakse üles kolme päevaga.

Politseinikud teatasid "Postile", et varasemad kogemused tööautode vargusega neil puuduvad, seepärast ei teata, kas abikomissar oleks pidanud ka auto kinni maksma.

VABADUSE VÄLJAKUL SAAB PEKSA KA PEETER OLESK

20. mail satub rahvastikuminister Peeter Olesk Vabaduse väljakul jõhkrate löömameeste küüsi. Kallaletung toimub reede õhtul kell pool seitse, mil tänavad inimestest tulvil. Hoolimata valgest ajast ei sekku ükski mööduja, ka kordnikke pole näha. Minister saab kõva keretäie, sest tööülesandeid on ta võimeline täitma hakka-ma alles teisipäeval.

JUUNI

MART MARDISALU KIMBUTAVAD KANTPEAD

Juuni algul tungivad Pühajärve "Beach Party" ajal ühes Otepää baaris diskot teinud "Top"-raadio peatoimetajale Mart Mardisalule kallale kantpead. Kõigepealt sõimavad teeklaasidest viina joovad ja rahvuselt minoriteedi hulka kuuluvad mehemürakad Mardisalut. Kohalviibijatele jääb mulje, et kantidele ei meeldi pakutav muusika. Hiljem sunnivad nad diskorit ära jooma teeklaasitäie viina, mille see hiljem WC-s välja oksendab. Lisaks peksavad tundmatuks jääda soovinud kujud musameest küünarnukkidega näkku.

JAANUS RAHUMÄGI JA INGA-KAI PUSKAR PEAVAD PULMI STIILIS Á LA HAVAI

19. juunil abielluvad turvafirma "Estonian Security Center" boss Jaanus Rahumägi ja röövlitütar Arabella Inga-Kai Puskar. Laulatus toimub Kaarli kirikus. Pulmapidu peetakse "Roosikrantsi" restoranis. Pulmakülaliste hulgas on ka Urmas Arumäe, John Battle ja Tõnu Tõniste. Öösel jätkub pulmatrall restoranis "Carina".

VANDAALID LÕHUVAD "ISAMAA" ASEESIMEHE AKNA

18. juunil lõhuvad vandaalid Riigikogu liikme, erakonna "Isamaa" aseesimehe

Kalle Jürgensoni auto aknaklaasi ja varastavad kalli autoraadio. Pahur Jürgenson peab Tartu sõitma lõõgastavat muusikat kuulamata.

MÄRT MÜÜRI RÜNNATAKSE SELJA TAGANT

Tuntud ajakirjanik ja ühiskonnaelutegelane Märt Müür langeb peale jaanipäeva tundmatute kallaletungijate ohvriks. Pärast kohtumist saksa ajakirjanike delegatsiooniga tuuakse Müür autoga kodu ukse ette, kus teda selja tagant rünnatakse. Ründajate saagiks langeb diplomaadikohver ja kaasasolnud raha. Müür paraneb alles haiglas.

JUULI

ABIELLUVAD INGRID NIGOLA JA TOOMAS TÖNISTE

15. juulil abielluvad tuntud purjetaja Toomas Tõniste ja mitmetel missivõistlustel edukalt esinenud kaunitar Ingrid Nigola. Pulmapidu toimub Lagedi mõisas. Pruudi kleit on pärit firmast "Enelin". Pulmareis soojale maale toimub külmadel talvekuudel.

AAPO PUKK LAHUTAB

Juuli keskpaiku lahutab end oma seaduslikust abikaasast Mairest kunstnik ja "Top"-raadio saatejuht Aapo Pukk. Koos Mairega oli Pukk elanud koos ligi 12. aastat. Mairega on Pukil ka 9-aastane poeg Randolf. Nüüd on Aleksander Suumani poeg armunud Eesti Miss Auli Andersalusse.

HEIKI ARIKESSE AUTOJUHT EI TUNNE LIKLUSEESKIRJU

Mitu päikeselist juulinädalat kihutab Tatari tänaval ringi endise siseministri Heiki Arikese autojuht, eirates kõiki liikluseeskirju. Teisipäeval, 26. juulil kella 11.30 ajal sõidab ta näiteks kiirusega ligi 120 km/h.

AUGUST

NARVAS PEKSTAKSE EESTI AJAKIRJANIKKU

5. augusti hilisõhtul tungivad Narvas ajakirjanik Ahto Siigile kallale 16 noormeest. Eesti ajakirjanik niidetakse jalust maha, tal haaratakse kätest ja jalgadest ning talle antakse pekse. Ahto ise arvab, et talle löödi kasteediga pähe.

TALLINNAS TOIMUB EESTI SUURIM PANGARÖÖV

10. augusti õhtul viis minutit enne seitset toimub Eesti ajaloo suurim pangarööv. Hotelli "Palace" kõrval asuvasse Hoiupanga filiaali siseneb kaks 20–25-aastast dresides meest, kes maskide asemel kannavad "Miami Vice'ist" tuttavaid päikesepille ja nõuavad relvaga ähvardades raha. Pool miljonit krooni laotakse suurde spordikotti, ning mehed kaovad punase VAZ-iga teadmatusse.

Kogu operatsioon kestab 3 minutit ning on Kesklinna politseikomissari hr. Pääsukese sõnutsi väga professionaalselt teostatud. "Hoiupanga Pärnu maantee filiaal asub otse "Palace'i" kõrval, seetõttu võiks öelda, et tegemist on põhiliselt valu-

tavahetuspunktiga. 500 tuhandest oligi Eesti kroonides vaid 166 tuhat, muu on erinevates vääringutes välisvaluuta."

KATI MURUTAR KIHUTAB VASTU PUUD

Vihmase augustikuu esimestel päevadel kihutab kirjanikust raadiotädi Kati Murutar oma "Škodaga" vastu puud. Kati ise pääseb kergelt, hospitaliseerimist ei peeta vajalikuks. Murutaride perekonna nooblimast limusiinist on järeel ainult risu.

MIGRATSIOONIAMETI PEADIREKTOR MÄRT PIISKOP SÕIDAB AUTOL PÕHJA ALT ÄRA

Kodakondsus- ja Migratsiooniameti peadirektor Märt Piiskop sõidab Strasbourg'is oma "Volvo" karteri põhja alt ära. Piiskop on Strasbourg'is koos riigikoguja Mart Nutiga, üllaks eesmärgiks osaleda Euroopa Nõukogu migratsiooniprobleemidega tegeleva komisjoni töös.

ANU SAAGIM ABIELLUB SOOME MILJONÄRIGA

23. augustil abielluvad Soomes Carl Danhammeri endine abikaasa Anu Saagim ja soomlasest miljonär Ristomatti Ratiaga. Anu eitab, et abiellus Ratiaga raha pärast. "Mees peab olema kas hästi noor või minust palju vanem, endavanuseid ma ei taha," ütleb kaunitar "Postile".

Pulmad peeti salaja ühes Soome linnas, nii et ajakirjandus sellest haisu ninna ei saanud. Seejärel tuldi Tallinna, et pidada pidu perekondlikus ringis.

SAUAGA MEHED RÕÖVIVAD HOIUPANGA INKASSAATORIT

26. augustil peatavad kaks sinises vormis ja sauaga meest Hoiupanga inkassaa-tori, kes oli Hoiupanga Harjumaa filiaalidest raha kogunud. Röövlite saagiks langeb 100 tuhat krooni. Relvastamata 49-aastane inkassaator suletakse "Zhiguli" pagasi-ruumi, kust seenelised ta järgmisel päeval välja päästavad.

See on 19. kallaletung Hoiupangale. Inkassaatori mitteilmumisest politseid ei informeerita.

SEPTEMBER

VARASTATAKSE MARJU LAURISTINI AMETIAUTO

2. septembril varastatakse toleaegse sotsiaalministri Marju Lauristini ametiauto.

Ajakirjandushuviline minister sõitis oma kuldpruuni "Mercedes 230-ga" veel 31. augustil üle Vabaduse väljaku, kus toimus kontsert viimase lahkuva Vene sõduri auks, ja lehvitas optimistlikult.

TOLL AVASTAB ESIMEST KORDA UIMASTEID

7. septembril avastab Tolliamet esimest korda, et üle piiri püütakse viia uimasteid. Põlvas kinni peetud Venemaa kodanik ütleb, et ta ostis kahtlased tabletid Tallinnas hipodroomi lähiselt.

Tabletitele on eesti keeles kirjutatud, et tegemist on rahu ja mõnusat äraolemist tagavate medikamentidega.

REIN RISTLAAN SÕIDAB VASTU SEINA

Endine usuasjade volinik ja EKP Keskkomitee ideoloogiasekretär Rein Ristlaan sõidab Tallinna kesklinnas otsa vastutulnud "Ladale" ning lendab seejärel oma auto-ga vastu lähimat majaseina. Ristlaan ise viga ei saa, terveks jääb ka VAZ-i roolinud mees.

SADAMAS PEETAKSE KINNI TANK

19. juulil peab toll Tallinna sadamas kinni tanki T-34. Võru lähistel mälestus-märgina seisnud tanki on ostnud üks Soome firma.

Tank on tollis deklareeritud kahte moodi – vanarauana ja tankina, hinnaga 4700 krooni. Tolliametnikud arvavad, et tank on kallim ning peavad sõjamasina kinni.

HOIUPANKA RÖÖVITAKSE JÄLLE

26. septembril röövib tundmatu mees Hoiupanga filiaalist Pärnu mnt. 125 hunniku raha. Seda pangafiliaali külastavad röövlid juba teist korda. Räpasevõitu mees tuleb algul valuutat vahetama, siis hüppab äkki üle leti, haarab kassapidajalt rahakasti ja põgeneb.

MART LAAR KUKUB

26. septembri hommikul esitab maamarssal Kalle Kulbok Riigikogule 58 allkirjaga umbusaldusavalduse peaminister Mart Laari suhtes. Põhjuseks öeldakse olevat ebakorrektno riigiasjade ajamine. 60 poolt- ja 27 vastuhäälega läheb umbusaldushääletus Riigikogus läbi. Algab uue peaministri ja valitsuskabineti ametis-senimetamise jant.

UPUB REISILAEV "ESTONIA"

Õöl vastu 28. septembrit toimub Soome lahel selle sajandi Euroopa suurim lae-vakatastroof. Ligi 900 inimest hukkub, kui Tallinnast Stockholmi suundunud reisilaev "Estonia" läheb Ahvenamaa ja Hiiumaa vahel põhja. "Estonia" pardal on üle tuhande inimese, neist meeskonnaliikmeid ligi 200.

ABIELLUVAD RAOUL KURVITZ JA ENE-LIIS SEMPER

Septembri lõpul laulatatakse Põlva kirikus dekadendid Kurvitz ja Semper. Dekadentsile pühendatud pidu toimub kunstiinimeste lemmikkohas, "KuKu" klubis. Teiste seas on kohal formalistid Merila ja Laurits, Maria Avdjuško ja fotograaf Tarvo-Hanno Varres.

OKTOOBER**"ESTLINE'I" KAUBALAEV KARIL**

4. oktoobril jookseb Stockholmi juures karile Prantsuse lipu all sõitnud "Estline'i" kaubalaev "Cap Canaille".

UUEKS PEAMINISTRIKS ESITAB PRESIDENT SIIM KALLASE

10. oktoobril esitab Vabariigi President peaministriks kandidaadiks senise Eesti Panga presidendi Siim Kallase. Võimukoridorides sosistatakse, et Kallase kandidatuuri ei taheta parlamendis läbi lasta. Oma kindlast vastuseisust Siimule teatavad fraktsioon "Parempoolsed" ja kuningriiklased, rääkimata Maaliidust ja Koonderakonnast, kelle kandidaat Tiit Vähi kõigest hingest peaministri kohta soovib.

HOIUPANGA OSAKONNAJUHATAJA JÄÄB AUTOST ILMA

Oktoobri keskel jääb "Volkswagen Ventost" ilma Hoiupanga personaliosakonna juhataja, endine "Postimehe" ajakirjanik Aavo Kokk.

Ta istub autosse Toompeal Nevski katedraali juures. Sõitnud kümme meetrit, tunneb Kokk, et kumm on katki. Kui pangamees ratast vahetama asub, suruvad kaks tundmatut talle püstolitoru kuklasse ja soovivad auto loovutada. Kokale antakse ka paar hoop, aga mitte eriti kõvasti.

SIIM KALLAS KUKUB

Siim Kallase kandidatuur peaministri kohale kukub 13. oktoobril Riigikogus läbi. Pangapresidenti poolt hääletab 40, vastu 55 rahvaasemikku. Põhilised kukutajad – kuningriiklased ja keskerakondlased – on eelnevalt kokku leppinud, et kõik nende fraktsioonide liikmed hääletavad Kallase vastu. Kaks meest siiski seda ei tee: Kalev Kukk Kesksfraktsioonist ja Lembit Küüts "Kuningriiklastest". Mõlemad visatakse oma fraktsioonist välja.

ANDRES TARAND SAAB PEAMINISTRIKS

Järgmise peaministriks kandidaadina pakub president Riigikogule senist keskkonnaministrit Andres Tarandit. Tarand sobib kõikidele fraktsioonidele, ja nii saabki ta Riigikogult volituse moodustada uus valitsuskabinet. Uus valitsus koosneb "Isamaast", EMKE-st, "Parempoolsetest", "Liberaalidest" ja ERSP-st. Kodurahu on saavutatud.

KAIDO KAMA "KOMISTAB" RIHO SIBULA OTSA

Endine justiits-, tulevane siseminister Kaido Kama "komistab" viinaviskamise käigus "Ultima Thule" kitarristi Riho Sibula otsa, mille käigus Sibula ribikont saab kannatada.

MINORITEETIDE MISS

23. oktoobril valiti Vene Draamateatris ajalehe "Molodjozh Estonii" miss. See võistlus on kujunenud Eesti rahvusvähemuse – venelaste – alternatiivseks misivõistluseks. 176 tüdrukust seast valiti välja kümme 16–19-aastasest finalistist.

Teist korda toimunud neljatunnise mammutvõistluse võitis Sveta Matjušina Narvast. 18-aastane miss õpib Narva Kergetööstustehnikumis ja on ujumises meistriskandidaat.

Kurioosumiks kujunes see, et teisi printsesse tuli valida kaks, sest 18-aastased kaksikõed Petuhhivad olid zhürii meelest eristamatult kaunid.

DIPLOMAAT JA MISSIKANDIDAAT ALTARI EES

29. oktoobril astuvad Kaarli kirikus altari ette Eesti Vabariigi peakonsuli kt. Peterburis Märt Volmer ja neiu Aave Hallismägi. Aave on mõned aastad tagasi kandideerinud Miss Tallinna tiitlile. Hr. Volmer on karjääri teinud "Viru" hotelli turvateenistuses ja lõpetanud Eesti Diplomaatide Kooli.

Pärast laulatusejärgset banketti "Sakala" keskuses sõidab värske noorpaar elamusterohkele pulmareisile Taise, Malaisiasse ja Singapuri.

NOVEMBER

"DONATA" KAPTEN PURJUS

1. novembril peatab Rootsi lootsi ""Estline'i" poolt Eesti Merelaevanduselt renditud laeva "Donata", sest kapten Tõnu Tiivel on rootslaste arvates purjus. Tiivel ise väidab algul, et jõi kõigest kaks õlut, kuid peale rootslaste tehtud ekspertiisi selgub, et kapteni joobeaste on ligi 2,8 promilli.

EVA-MARIA VÕIDAB JÄLLE

5. novembril valiti "Viru" hotellis üheksa kandidaadi hulgast "Miss Baltic Sea '95". Kindlalt võitis nii pressimissi tiitli kui ka Läänemere missi tiitli "Eesti Miss Estonia '94" Eva-Maria Laan. Teiseks tuli rootslanna Sara, kolmandaks jäi poolatar Kamila.

Seekordne missivõistlus oli pühendatud Läänemere hüljestele. Eva-Maria rääkis pärast kroonimist sujuvalt soome keeles Läänemere olukorrast. Ta tõotas, et rohkem missivõistlustel ei osale: "See jääb küll mu viimaseks võistluseks!"

"ESTLINE'I" UUS REISIPRAAM KAOTAB JUHITAVUSE

19. novembri õhtul, mõni minut enne seitset kaotab Tallinna sadamast väljumisel juhitavuse "Estline'i" uus reispraad "Mare Balticum" ning vajub vastu põhjavärava kaiehitist, vigastades laeva külge. Laeval on 181 reisijat ja umbes sama palju meeskonnaliikmeid. Juhitavus kadus ilmselt vööri põikkrui automaatikavea tõttu, leiab tehniline komisjon.

TALLINNAS MAANDUB KAAPERDATUD LENNUK

24. novembri keskpäeva paiku maandub Tallinna lennujaamas kaaperdatud Vene lennuk.

Lennukil oli algul plaanis sõita Komimaalt läbi Peterburi Minskisse. Paraku on lennukis lisaks tavalistele reisijatele ka karm terrorist, kelle kurjad käed pööravad õhusõiduki hoopis Lääne-Euroopa poole. Tallinnas tahab ta vaid kütust juurde pumbata, ent Eesti mehed võtavad lennuki rajalt maha. Terrorist, 1958. aastal sündinud Vorkuta elanik, kaevandustöölaine Vladimir Boško annab hiljem alla.

DENISSOV SAADETAKSE EESTIST VÄLJA

Hasbulatovi turvamees, Tiit Madissoni sõber Aleksandr Denissov esineb 24. novembril avalikult ERKL-i pressikonverentsil organiseeritud kuritegevusest. KaPo vestleb kõigepealt mehega neli tundi, siis vabastab ta ja öösel kell kaks saadab üle Vene piiri välja, sest Denissovi Eesti viisa on küll ehtne, kuid hangitud ebaausal teel.

Denissov kuulutatakse ebasoovitavaks isikuks.

Denissov väidab, et KaPo kuulab pealt tema telefonikõnesid ja püüdis takistada info avalikustulekut ühe kõrge politseiametniku sidemetest Krasnodari grupeeringuga.

VELLO SAATPALU ROPENDAB AVALIKUS KOHAS

27. novembril sõimab Riigikogu väliskomisjoni esimees Vello Saatpalu hotelli "Viru" turvamehi "sitapeadeks".

"Õelge Indrek Toomele edasi, et väga halb sitamaja. Ma olen väga pettunud, et Toome hotellis, kelle järglane mina parlamendis olen, töötavad sellised lojused," ütleb Saatpalu registratuurineiuudele.

KaPo ARRETEERIB INDREK TOOME

28. novembril arreteerib Kaitsepolitsei endise peaministri, "SRV Kinnisvara" tegevdirektori, hotelli "Viru" erastanud AS Harmaroni ühe osaniku Indrek Toome. Toome võetakse kinni Rahvusraamatukogu lähistel, kus ta annab kaitsepolitseinikule üle 30 tuhat krooni altkäemaksu.

Indrek Toome soovis KaPo-lt tagasi saada kolme konfiskeeritud Eesti passi, mis kuulusid ühele ärimehele, tema naisele ja tütrele, kes olevat politsei arvates passid saanud ebaseaduslikult.

Toome satub Patarei eeluurimisvanglasse, siseminister Kama nimetab toimunut "ühiskonda puhastavaks ja tervendavaks".

Kati Pobul: seksistaarist teinimissiks

1994. aastal Eestis peetud missivõistlused andsid lisaks paljudele kaunile missidele ka suurima skandaali Eesti missinduse ajaloos. Valeri Kirss, "Eesti Miss Estonia '94" korraldaja, nõudis krooni tagasi teinimissiks valitud Kati Pobulilt.

Missivõistlusele järgnenud banketil kurtis hr. Kirss: "Kahetsen, et sel aastal ajakirjanikele ühtegi skandaali pakkuda pole." Pärast Kati-loo avalikuks tulekut pidi meie missinduse isa taas kahetsema, nüüd juba vastupidisel pöhisel.

MISSID KINNITAVAD ALLKIRJAGA OMA PUUTUMATUST

Missivõistlused on üllad ja puhtad sündmused. Neide, kes on alasti esinenud massikommunikatsioonivahendeis, missivõistlustele ei võeta. Salateenistust tüdrukute järele luuramiseks pole Eestis seni käivitatud. Missikandidaate on usaldatud, oma kombekust peavad nad tõestama pelgalt isikliku allkirjaga. 17-aastane Kati Pobul kuritarvitas usaldust. Ta oli poseerinud Soome kuulsaimale pornopiltnikule ja -rezhissöörile Heikki Mattisele alias Kullervo Koivistole, tahtis aga sellegipoolest Miss Estoniaks saada, arvates naiivselt, et film ja fotod, kus ta ainsagi oma kehaosa võlu ei häbenenud, ei jõua Eesti avalikkuse ette.

Soome tuntud pornoajakiri "Jallu" levib ka Eestis. Kuukirja veebruarinumber tekitas Eestis sensatsiooni. See kadus kiirelt nii leheputkadest kui ka sekspoodidest. Tavalisest suurema huvi põhjustas 14 pildist koosnev seeria, milles üheks peaosaliseks oli teinimissiks valitud prl. Kati Pobul. Paljas tüdruk tegeles fotodel põnevate asjadega, partneriks pikajuukseline kutt. Hiljem selgus, et tegemist on Tallinna Kunstiülikooli tagasihoidliku, intelligentse ja boheemlasliku tudengiga, kel on olemas kindel *girlfriend*, puudus aga raha.

"MISS TEINI" PIDI KROONI LOOVUTAMA

15. märtsil toimetati eriti kuum "Jallu" Valeri Kirsi lauale. Kirss helistas Katile. Sõnum oli konkreetne: "Palun tule homme koos krooni ja lindiga missikontorisse!" Kati kohkus. Ta tegi nagu kästud. Kontoris Kati nuttis. Valeri ei olnud liiga tõre. Lisaks isalikule hurjutamisele ta lohutas Katit. Tegelikult oli Valeri Kirss Katis väga pettunud.

Valeri Kirsi arvamisi pärast juhtunut: "Nüüd ma tean, miks Kati silmad olid kurvad. /.../ Nõmeda 500 marga pärast on noor tüdruk oma elu ära rikkunud. Kati naiselikke instinkte ja noorust on kõige jõhkramal kombel ära kasutatud. Loodan, et Eesti tüdrukud võtavad juhtunut hoiatusena."

Miss Teini '94 tiitlit sai Kati Pobul kanda täpselt nädal aega, siis kerkisid pornopildid päevavalgele. Foto: Toomas Volmer (ETA)

Kati Pobuli kooliõdede ütlemissi: "Kati hakkas poistega semmima paar aastat tagasi, võib-olla 15-selt. Ta on poistele alati väga meeldinud. Me ei heida Katile midagi ette. Ei ole teised missid ka midagi süütukesed." Tõepoolest liikusid kuulujutud, mida Valeri Kirss otseselt ei eitanud, nimelt et veel kolm missikandidaati seksikate üleannetustega hakkama on saanud.

UUS TEINIMISS ON INGRE PROOS

Uueks Miss Teiniks valiti Ingre Proos, kes esialgu zhürii silmis napilt Kati varju jäi. Ingre on 17-aastane Pärnu tüdruk. 22. märtsil krooniti ta missikontoris pidulikult, ajakirjanduse juuresolekul, uueks teinimissiks. "Mind häirib veidi, et sain tiitli skandaaliga seotult," ei olnud Ingre päris rahul. Ta on häbelik tüdruk. "Mina poleks iialgi nõustunud aktifotosid tegema!" kinnitas Ingre. Katist arvab tiitlipärija: "Kati on emotsionaalne tüdruk. Teda kasutati ära. Meie, teised missikandidaadid, Kati minevikust ei teadnud."

ALAEALISTE TÜDRUKUTE IHU ON ODAV

"Jallus" ilmunud fotod on *hardcore*-pornofilmi "*Teiniorgiat*" kõrvalprodukt. "Linanteos" filmiti Soome rezhissööri Mattise ehk Koivisto juhtimisel 1993. aasta novembris Tallinnas. Kogu ühekskülgne, aga meeliterutav süžee on filmilindile jäädvustatud ühes teletorni lähedal, Lepiku 1 asuvas eramajas, mida omanik sageli ja varmalt kõiksuguseks sekstegevuseks välja tavatses üürida. Üüri maksid põhiliselt Soome mehed. Tüdrukud, keda majja toodi, olid enamasti eestlased ning alla 20 aasta vanad. Ajakiri "Erootikkan Maaailma" on avaldanud ühe tüdruku kommentaare majas toimunud orgiatele: "Toodi kartulikott seksipesuga, mis oli ilmselt eelmisest kasutamisest pesemata. Kallati see põrandale ja kästi tüdrukutel selga panna."

"*Teiniorgiat*" levib videokassettidel. Film on tehtud eesti keeles. Esimene eestikeelne pornofilm, seetõttu on harjumatu kuulata armuhulluses kuuldavale toodavaid iharaid lausejuppe. Filmi on demonstreeritud Kunstiülikoolis.

Katit vaevas rahamure. Ta võttis Soome pornoässaga ise ühendust, helistas lehekuulutuse peale. Pikapeale väsitavaks muutuva töö eest maksis ihnurist Mattinen-Koivisto Katile kõigest veidi üle 500 FIM-i. Tüdrukule kinnitati, et jäädvustatud kaadreid Eestis ei demonstreerita, samuti ei olnud juttu "Jallust" ega teistest ajakirjadest.

Lepiku tänava seksonnis kestsid võtted Katiga mitu päeva. Tõmmud vene keelt kõnelevad "turvamehed" vaatasid filmitegemist pealt ning sõidutasid tüdrukuid oma ülespoole avanevate ustega autodes. Hiljem muutusid need mehed juba tüütuteks, kui läksid kõrvaltoas ümberriietuvatele tüdrukutele järele ning pealetükkivalt oma klaasist joovastavaid jooke pakkusid. Maikuu paiku muutusid väljapressijad juba nii ahneteks, et Mattinen eelistas kodumaale tagasi tõmbuda. Nüüd käivad tüdrukud tema juures Soomes filmi tegemas.

Kati Pobul õppis Koivistoga suhtlemise ning missivõistluste toimumise ajal Tallinna Kergetööstuskoolis õmblejaks. Tema ema on invaliid, isa teenib vähe. Katil on noorem vend. Tüdrukul tuli endale ise taskuraha teenida, et uhkeid rõivaid osta. Ema teadis, millega tütar kooli- ja koduväliselt tegeleb, aga Kati töö tulemusi polnud ta missikrooni äravõtmise ajal näinud.

Katile oli tema salajase ameti avalikustumine rängaks hoobiks. 16. märtsil oli tüdruk enesetapu äärel, nagu ta sõbrannadele tunnistas.

SOOMES EI TOHI, EESTIS VÕIB

"Jallu" peatoimetaja Saila Rythönen: "Mul polnud aimugi, et Kati alla 18 aasta vana on. Mattinen muretseb modellid. Tema on sel alal palju kauem tegutsenud kui mina. Mattist ootavad nüüd ees suured ebameeldivused!"

Soomes on alla 18-aastaste sugukõlvatule teele ahvatlemine seadusega karistatav. Eesti kriminaalkoodeksis ei ole midagi niisugust sätestatud. Valeri Kirss pöördus välisministeeriumi poole, et Mattinen kuulutataks ebasoovitavaks isikuks. Välisministeerium vastas: "Seda ei ole alust teha."

Kati Pobuli aktifotosid on ilmunud ka teistes seksväljaannetes, näiteks ajakirjas "Erootikkan Maailma". "EM" kirjutab: "Eesti neitseid värvatakse Euroopa pornoturule. Espoos lubatakse tüdrukule 100 tuhat Soome marka, kui see loovutab süütuse kaamera ees. Üleeuroopalise teiniseksi müüva korporatsiooni "Seventeen" juhid teenivad samal ajal miljoneid."

Eesti nüüdseks kadunud seksajakiri "Flirt" avaldas 1993. aasta märtsinumbri foto puhkevate neiurindadega Kati Pobulist. "Flirdi" tegijate sõnul pärineb foto mingist Lääne ajakirjast. Katil on peas pael kirjaga "Seventeen". Selle foto tegemise ajal võis meie seksistaar olla 15 või 16.

Kati Pobul ise on rääkinud: "Enne Mattisele poseerimist olen lasknud teha enda jaoks tavalisi aktipilte. Noormees, kellega koos ma olin Mattisele poseerimas, on mu hea sõber."

Pärast pikka avalikkusest eemalehoidmist andis Kati Pobul 20. aprillil intervjuu "Top"-raadios Tiit Priidelile. Mõned väljavõtted Kati jutust: "Olen liiga vaikse jutuga. /.../ Olen sündinud Lõvi tähtkujus, mul on parukas kui lõvil ja lõvi iseloom." Veel saab kuulda, et Kati on 173,5 sentimeetri pikk, et talle meeldivad suvi, soe vesi, päike ja sentimentaalsed armastusfilmid.

Kati väidab, et ta ei ole filmi "Teiniorgiat" ise näinud. "Ma ei heida endale midagi ette," ütleb Kati lõbusalt ja lisab, et pornofilmi võtetel tundis ta end paremini kui misikonkursil.

PEDAGOOGID ON ÕELAD. JAAN KÜNNAP ON HEA

Kati seiklus ajas närviliseks Kergetööstuskooli juhtkonna. Õpinguis lõpusirgele jõudnud tütarlast ähvardati koolist välja heita. Õppenõukogu tõi põhjuseks amoraalse käitumise. Kooli sisekorraeeskirjades puudub punkt, mis keelaks osalemise pornofilms.

Kergetööstuskooli õpetaja Sinijärv tuli perekonnaõpetuse tundi ja demonstreeris õpilastele "Jallu" numbrit, kus ka Kati fotod sees.

Kooli juhtkond mõttes lõpuks ümber. Katil lubati kool lõpetada, ilma et oleks alanud isegi käitumishinnet. Tegelikult ei kavatsenudki Kati õmblejaks hakata, vaid unistas kevadel hoopis modellielukutsest. Enam mitte pornomodelli omast.

Kati nõuandjaks ja toetajaks hakkas reklaamifotograaf Jaan Künnap, kes ka "Miss Estonia" misse jäädvustas. Ajakirjanduses avaldati kuulutusi, et leida Kati Pobulile modellitööd.

Jaan Künnap: "Pakkumisi tuli palju, neist vähesed aga olid soliidsed. Näiteks helistavad keset ööd mingid noormehed ja pakuvad osa pornofilmis. Aga aktifotodel Kati vähemalt esialgu pöseerida ei kavatsen, äärmisel juhul teeks ta seda pesus. Kui tuleb just eriti soodne pakkumine, ei ole aktifotod siiski võimatud. Kuigi Kati ei kannan Koivisto peale viha, me Soomega enam asju ei aja." Jaan Künnap kinnitab, et aitab Katit üksnes altruismist.

TEINIMISSI SKANDAAL JÕUDIS VALITSUSSE

24. aprillil esitas Riigikogu liige Jaan Kaplinski siseminister Heiki Arikelele arupärimise seoses Kati Pobuli osalusega pornofilmis.

2. mail vastas Heiki Arike Riigikogu ees: "Pornograafia on saanud Riigikogus väga huvipakkuvaks. Soome kodaniku Heikki Mattise tegu pole kriminaalselt karistatav. Kuigi on lastekaitseadusega keelatud, puudub sätestus kriminaalkoodeksis ja ka kohtupraktika. Kahtlasi lugusid teletorni ümbruses teen ülesandeks uurida vastava piirkonna politseiprefektil."

Kalle Kulbok teatas, et Kati Pobel on filmis ja fotodel eri poosides ning ka fallot "suudlemas". Heiki Arike ei osanud hinnangut anda, sest polnud filmi näinud: "Arvatavasti on keegi minu eest ka "Jallu" kõrvale toimetanud ning ma pean selles suhtes juurdlust alustama."

KATI ON PRAEGU KRUPJEE

Kati Pobel lõpetas kooli õmblejadiplomiga, aga haridusekohasel erialal tööle ei asunud, kuna see tooyat vähe sisse. Tüdruk töötab hoopistükki krupjeena ühes Tallinna mängupõrgus, olles eelnevalt läbi teinud mitu kuud kestnud kursused. Et pääseda krupjeeoskusi omandama, tuli eelnevalt läbida tihe konkurss. Ehkki pakkumisi on Katile tulnud mitmeid ja erinevaid, sealhulgas Lääne-Euroopa riikidest, on ta hetkel modellimõtted peast visanud, sest on oma eluga niigi rahul. Krupjeena teenib ta piisavalt. Mõnedel andmetel teenivad krupjeed keskmiselt 3-4 tuhat krooni kuus puhtalt kätte. Tüdrukul on soov tulevikus omandada kõrgharidus, ka kindel boyfriend olevat olemas.

Kati fotod pornoajakirjas "Jallu" kujutavad väidetavasti ugri-mugri noortemänge abikaasa leidmiseks – enim lund rindade vahele saanud tüdruk on soosituim, kellel lumi ihul rutem sulab, see on kõige kuumaverelisem

Miss Estonia '94: Eva-Maria Laan

8. märtsil valiti "Sakala" keskuses Miss Estonia '94, kelleks sai Eva-Maria Laan (19). Esimeseks kaunitariks valiti Kristi Meriväli ja teiseks kaunitariks Natalia Nopponen. Zhürii liige, 1988. a. printsess Eha Urbsalu ütles, et auhindajate otsus oli üksmeelne.

Eva-Maria Laan on sündinud Amburi tähtkujus. Ta unistab edukamat tüüpi äriinimese või siis hoopis supermodellil elust. Lõpetas kunstikooli. Eva-Maria on alates 14. eluaastast õppinud "Sixtina" mannekeenide koolis, kuhu ta läks lehekuulutuse peale ning sai kohe sisse. "Neist 40 tüdrukust, kes minuga koos vastu võeti, olen mina ainukesena alles. Mannekeenina on mul ikka paar korda kuus tööd, kuid heaks fotomodelliks ei saa ma vist küll kunagi, sest ma pole piisavalt fotogeeniline," jutustab Eva-Maria.

"Meestest meeldivad mulle need, kellega on meeldiv suhelda," ütleb Eva-Maria. Tuntud motosõitja Mihkel Vaks kehastab tema jaoks ideaalset mehetüüpi. Esimesed omavahelised probleemid tekkisid Eva-Marial ja Mihklil just Miss Estonia kroonimise ajal. Komplimentide tulvas polevat vastsel missil jätkunud Mihkli jaoks aega ja viimase uhkus sai rängalt solvatud.

Ent pühapäeval, 26. juunil, olid nad jälle õnnelikult koos. Suur suvi oli käes ja kindlasti tehti Mihkli rohelise "Fiat Ritmoga" nii mõnedki romantilised lõbusõidud.

"Peret ei kavatse ma luua mitte enne kahe aasta möödumist. Kui peres on juba väike laps, siis on hilja mõelda elunautimisele, seda tuleks ikka enne teha," arvab miss.

"Miss Universumi" võistlustel jagas Eva-Maria 16.–17. kohta koos Mehhiko neiu-ga. Teiste riikide misside hulgas oli Eva-Maria üks kleenukesemaid. Lisaks sellele võttis ta selle kuu ajaga Manilas maha kolm-neli kilo, samal ajal kui enamikul missidest kaalu juurde tuli.

Novembris võitis Eva-Maria Laan Miss Baltic Sea '95 tiitli. "Eesti on nüüd ainuke Läänemeremaa, kel on sellelt võistluselt kaks krooni," rõõmustas missiissi Valeri Kirss pärast võistlust.

"Oii, see oli viimane, viimane," arvab Eva-Maria küsimuse peale, millise võistluse ta järgmisena võidab. "Aga seda võitu ma tähistamata küll ei jäta. Suuri plaane pole veel tehtud, esialgu tähistan oma hotellitoas. Ausalt öeldes, lootsin, et esimese kolme hulka ikka tulen, aga et päris esimeseks... Arvasin, et rootslanna võidab."

Soome ajakirjanikud olid aga arvanud, et eestlanna Eva-Maria võidab, ja mitte sellepärast, et eestlastele tuntakse kaasa laevakatastroofi pärast, vaid seepärast, et Miss Estonia on kõige ilusam.

Tipp '94: Eesti missidest kõige rohkem tiitleid noppinud Eva-Maria Laan.
Foto: Kaido Haagen

Maagilised tehingud rubladega

27. aprillil 1992 asutati Soomes kolmemehefirma MAAG OY, mille kaks eestlasest omanikku on Agu Kivimägi ja Marek Strandberg. Tollal need mehed ilmselt veel ei teadnud, milleks neil seda firmat vaja läheb. Tähelepanu vääris algul ainult asjaolu, et samanimeline aktsiaselts tegutses ka Eestis – AS MAAG. Pole välistatud, et kahe samanimelise aktsiaseltsiga manipuleerides taheti Eesti Vabariigi lihtsameelseid ametnikke vajadusel alt tõmmata. Muide, korra see neil ka õnnestus.

“RAHVA HÄÄLE” ERASTAMISEKS ANTI ÜLES RUBLATEHINGU RAHAD

1993. aasta suvel kuulutati välja RAS Rahva Hääle erastamiskonkurss, milles osales ka AS MAAG. Vajaliku pangagarantii pähe esitasid taibukad mehed Hansapanga teatise selle kohta, et MAAG OY käive Hansapangas oli ajavahemikul 1. jaanuarist 1993 kuni 30. aprillini samal aastal aukartustäratav summa – 9 728 984 USA dollarit. Erastamisagentuur jättis paraku selle tähelepanuta. Pole välistatud, et põhjuseks oli nii AS MAAG kui ka MAAG OY ühe omaniku lähedane sugulusside mehega, kes “Rahva Hääle” erastamist parasjagu korraldas. Kuid see selleks.

MAAG TEGI SÕPRADEGA RUBLAKAUPA

MAAG OY tähetund algas siis, kui 1992. aasta oktoobris tuli Toompeal võimule valitsus, mille eesotsas olid Strandbergi ja Kivimäe ülikoolikaaslastest kaaskorporandid Mart Laar ja Tiit Pruuli. Esimene ametliku peaministrina, teine telgitaguse halli kardinalina.

Ei möödunud paari kuudki, kui valitsus ja Eesti Pank sõlmisid kokkuleppe suvise rahareformi käigus kogutud 1 460 000 000 rubla üleandmise kohta valitsuse käsutusse. Koostati kolm akti raha üleandmise kohta: 23. detsembril 1992, 14. jaanuaril 1993 ja 19. märtsil 1993.

Rublad toimetati Eestist välja lennukiga, saatjaks lisaks Strandbergile valitsuse eriesindaja Tiit Pruuli, kelle juuresviibimine tagas “diplomaatilise pagasi” puutumata. Kõik märgid viitavad sellele, et siht võeti arvatavasti Groznõisse, Tšetšeeni Vabariiki, mis on “Eesti Entsüklopeedia” järgi “üks tähtsamaid naftatöötlemiskeskusi Põhja-Kaukaasias”.

Miks just sinna? Kuidagi lapsikuna tunduvad kõik Riigikontrolli ja Eesti Panga kui ka opositsiooniparteide arvutused ja targutused selle kohta, kui suur ikkagi oli tollal rubla ja dollari kurss. Peaks olema ilmselge, et avalikult poleks kellelgi, isegi geniaalsetel MAAG-i omanikel õnnestunud kuskil rublasid dollariteks vahetada. Siit saab

tuleneda vaid üks loogiline järeldus: rubla eest osteti kaupa, mis alles pärast realiseerimist dollariteks muutus.

RUBLA TEGELIK KURSS OLI MÄRKSA KÕRGEM

Kes viitsib vähegi süveneda aastavahetusel 1992/93 rublatsoonis ning Euroopas kehtinud nafta ja naftasaaduste hindadesse, sellele saab kohe selgeks ilme hinnavahe. Dollari tegelik hind ei olnud siis sugugi 501,6 rubla, nagu Venemaa Keskpank ametlikult kinnitas. Londoni ja Venemaa börside metalli- ja naftahindu võrreldes selgub, et 1992. aasta lõpul maksis 1 USA dollar keskmiselt 100 rubla.

Samas on selge seegi, et ega nafta või metall ise Venemaalt Euroopasse (miks ka mitte Eestisse) ei jaluta. Nähtavasti tegid MAAG-i mehed selleks märkimisväärseid kulutusi. Arvata võib, et iga dollar tuli neile keskestlääbi 50 rubla kallimalt kätte. Seega võib öelda, et MAAG OY jaoks võrdus 1 USD 150 rublaga.

MAAG TEENIS ARVATAVASTI 7,8 MILJONIT DOLLARIT

Kui võtta aluseks valitsuselt saadud rublahulk – 1 460 000 000, võib järeldada, et MAAG OY teenis rublatehingute pealt 9 733 333 USA dollarit. Sedavõrd aukarustatavat summa tuletab miskipärast meelde MAAG OY arvele Hansapangas 1993. aasta algul laekunud summat – 9 728 984 USD.

Üht silma kinni pigistades võibki väita, et 9 733 333 = 9 728 984.

MAAG OY kandis Sotsiaalfondi ja Põhja-Eesti Panka ühtekokku 1 892 547 dollarit. Seega pidi MAAG-i kätte jääma ligi 7,8 miljonit USD.

Selle kõige taustal on ülihuvitav lugeda Riigikontrolli aruannet, kus on öeldud:

“Riigikontrollil puuduvad andmed selle kohta, kellele ja millal realiseeris MAAG OY edasi Eesti Pangast saadud rublad, millised olid MAAG OY kokkulepped sularaha ostjate või edasiste vahendajatega, kui palju ja millal laekus temale realiseeritud rublade eest, kuidas jaotati see summa, kas sellest said osa ka ametiisikud, kes osalesid selles tehingus, kui kaua oli MAAG OY käsutuses Eesti Vabariigile kuuluv raha ning kas MAAG OY hoiustas seda pankades ja sai selle eest intressi. /.../ Vastuste saamine esitatud küsimustele on võimalik MAAG OY tegevuse kontrollimise käigus. Riigikontrollil ei ole aga vastavalt Riigikontrolli seadusele õigust kontrollida üksikisikute ja erafirmade tegevust.”

Selles küsimustejadas juhitakse tähelepanu sellele, et MAAG OY teenis ilmselt ka pangaintresside pealt. Kui Sotsiaalfondi kanti 980 000 USD üle päris tehingute alguses ehk 26. jaanuaril, siis Põhja-Eesti Panka läkitati 912 547 dollarit alles 17. juunil. Järelikult pidi ligi miljon dollarit olema MAAG OY arvel Hansapangas vähemalt kolm kuud. See on küllalt pikk aeg, et teenida soliidset intressi.

Oma aruande lõpus teatas Riigikontroll, et esitab kogutud dokumendid ja muud materjalid Politsei Keskuurimisbüroole. 22. novembri “Rahva Hääl”, mille hiljaegu ostis ilma igasuguse konkursita AS MAAG, teatab julgelt oma 22. novembri esiküljel, et politsei hakkabki rublatehingut uurima. Miks ka mitte. Politseil ei maksaks ainult unustada, et rublatehinguga on seotud välisfirma MAAG OY, millest Eesti politsei oma jaks üle ei käi.

Küsimusi saaks esitada veelgi. Näiteks võiks ju Politsei Keskuurimisbüroo huvi tunda, kust pärineb ühtäkki eraettevõtluse võlusid nautima läinud Tiit Pruuli firma algkapital. See pole spekulatsioon ega etteheide, see on vaid pelk küsimus.

Eesti Miss '94: Auli Andersalu

2. aprillil valiti Tartus "Vanemuise" kontserdisaalis Raivo Kiisleri korraldatud võistlusel "Eesti Miss '94". Üheteistkümne kandidaadi seast valiti Eesti Missiks heledapäine Jõgeva neiu Auli Andersalu (18).

Esimeseks printsessiks pärjati Kristel Värnik Võrumaalt, teiseks printsessiks – tema klassiõde Emeri Annom.

Auli Andersalu on pärit Jõgevalt. Missivõistlusele tahtis ta minna juba siis, kui oli veel väga noor. "Olen sellele mõtelnud lapsepõlvest peale," tunnistas neiu. Võiduga Auli siiski ei arvestanud, kuigi lootis mingile edule.

Auli õpib sügisest Pedagoogikaülikoolis psühholoogiat. "Mind on see ala üsna kaua huvitanud, eriti selle suhted idamaade filosoofiaga," rääkis Auli. "Ka inimese kunstiloomepsühholoogia on süvenemist väärt. Mõtlen siinkohal kunsti üleüldiselt, alates muusikast, lõpetades maali ja moekunstiga, mille poole süda eriti kisub."

Auli ütleb endale mitte meeldivat rap-muusikat, techno't. "Taustamuusikat ei saa ju kuulata," naerab miss. "Mulle meeldivad väga neegrite spirituaalid, ka dzhässiliikul väljundil on tugev võlu. Ja kindlasti ei tohi ma unustada mainimast Jamaika muusikat, milles on just see kirkas tantsuline element, mis mul põlved nõrgaks võtab!"

Saatuse ning horoskoopide kohta on Aulil väljakujunenud arvamus olemas: "Saatuse on inimesel kindlasti olemas. Ei tohi hüpata üle oma varju valesse kohta, see on saatuse kiusamine. Ei, lausa vägistamine. Horoskoopidesse uskusin kunagi kohe päris kõvasti, nüüd enam kindlasti niimoodi mitte. Inimene muutub vastavalt oma ümbrusele, muutuvale kasvupinnasele."

Auli ütleb, et ta ei ole eriline suhtleja-tüüp: "Pigem olen vaataja ja kuulaja. Et hiljem nähtut läbi mõeldes sealt endale õiged järeldused avastada. Samuti ei ole ma feminist, mis muidu praegu nii kombeks on. Mõni aasta tagasi, tõsi küll, olid mul mõningad sellelaadsed vaated, ent need on haihtunud koos ajavooluga."

Auli peab ennast optimistiks, kes samal ajal kahe jalaga maa peal on. Sellest hoolimata loeb ta hea meelega Erich Maria Remarque'i ning Murphy seadusi.

"Materiaalselt hästiarenenud ühiskonnas tahavad inimesed ikka leiba ja tsirkust," ütleb Auli, "missivalimised ongi see tsirkus, mida nad tahavad!"

Auli Andersalu osales 19. novembril Lõuna-Aafrika Vabariigis Sun City's toimunud ülemaailmsel missivõistlusel "Miss World '94", kus saavutas 87 osavõtja hulgas 11. koha. Teiste hulgas istus zhüriis Nelson Mandela tütar.

Auli Andersaluse on sügavalt armunud kunstnik Aapo Pukk. Silmnähtavalt õnnelikud noored käivad oma tundeid varjamata koos nii suuremas seltskonnas kui kahekesi õhtul väljas. Juba juulis käisid nad koos Ingrid ja Toomas Tõniste pulmas.

Auli Andersalu on vähemalt poolte eestlaste jaoks kauneim Eesti neiu

"Estonia" kataastroofi põhjus jääb igaveseks saladuseks

"Estonia" kataastroofi põhjused tuleb välja selgitada ning avalikustada – olgu need nii rasked ja valusad kui tahes," teatas Eesti peaminister neli päeva pärast "Estonia" hukku. See oli Mart Laari impulsiivne reaktsioon õnnetusele. Riigimehena järele mõeldes võis ta aga jõuda järeldusele, et võimaliku terrorismiakti avalikustamine mõjuks Eesti rahvusvahelisele mainele hukatuslikult.

Et jõuda jälile kataastroofi põhjustele, võib paljugi ära teha puhta loogikaga.

KUI "ESTONIAL" OLNÜKS POMM

Paljudest "Estonia" hukkamise versioonidest on sageli esile toodud võimalikku pommiplahvatust laeva vööris, mis visiiri eest ära rebis. Milline see pomm oleks võinud olla?

Umbes 20 cm läbimõõduga raudpoldi purustamiseks kulub 2 kg trotüüli. Kui see on plastiliinitaoline, siis saab seda keerata ümber poldi või aasade, mis teda hoiavad, ja panna plahvatama. Võib kasutada ka viineritega sarnanevat "trotüüliket-ti", mille võib ümber poldi kerida või aasade vahele toppida. Kuj palju lõhkeainet täpselt kulub, oleneb peamiselt kahest asjaolust:

1) õigest paigutusest sõltub 80 protsenti;

2) veega kokkupuutel on efektiivsus 200 protsenti ehk kaks korda suurem.

Vähemefektiivne oleks olnud panna pomm visiiri teraviku külge. Lehtedes avaldatud visiirifotol on näha lõhe, mis jätab mulje suurest mehhaanilisest vigastusest. Et lõhkuda 10 cm paksust raudplaati, kulub trotüüli umbes leivapätsisuurune tükk (trotüülist efektiivsemat plastiiti kuluks vähemgi). Selline "päts" kaalub umbes 2 kg.

Kuidas lõhkekeha valmistada, sõltub tegija fantaasiast. Ka materjalina võib kasutada erinevaid aineid: plastmassi, metalli, paberit jne. Samuti saab vabalt valida kinnitussvahendi – kas siis magneti, nõõri või mõne muu asja. Nagu kogenud demineeri-ja "Postile" ütles: "Nii palju, kui on inimesi, on ka pommivalmistamisvariante."

Lõhkeained jaotatakse kolme suurde rühma: esmased ehk ergastavad – need on väga tundlikud löögile ja hõõrdele (kasutatakse peamiselt detonaatorite valmistamisel), brisantsed ehk purustavad (jagunevad võimsuse alusel kolme rühma; trotüül on keskmise võimsusega) ning viskavad ehk tõukuvad (näit. püssirohi).

Enim kasutatav lõhkeaine on praegusel ajal trotüül. See on kollakas kristalne aine, vähetundlik löögile ja hõõrdumisele, vees ei lahustu. Ta ei ima vett ega niiskust, sulab temperatuuril 80° C, on hästi pressitav. Põleb suitsuse leegiga, vabas

õhus ei detoneeru, küll aga suletud ruumis. Kuulilöögist ei sütti ega plahvatu. Plahvatab 7000 m/s. Trotüüli toodetakse pulbrilisel, välatud ja pressitud kujul.

On vähetõenäoline, et "Estonia" langes meremiini ohvriks. Meremiin plahvatab sellisel juhul, kui 5 kg jõuga mõjutada tema detonaatorit.

KELLELE OLI KATASTROOF KASULIK?

"Estonia" hukkumine ei saanud mingil juhul olla kasulik kindlustusfirmadele. Viimaste jõukus oleneb otseselt sellest, et õnnetusi vähem juhtuks.

Kuna "Estline" saab oma kindlustussummad tõenäoliselt kätte, siis võiks neid ju kahtlustada. Kuid praeguses situatsioonis saab "Estline" tegelikult rohkem kahju kui kasu. Firma kaubamärk on saanud surmava hoobi. Kui reederid oleksid kavandanud kindlustuspettust, siis oleksid nad asju ajanud palju kavalamalt. Näiteks viinud tühja laeva Tallinnast Naantali dokki, aga tormise ilmaga võib nii mõndagi juhtuda... Pealegi viskleb "Estline" niigi krampides, viimasel ajal on teda tabanud üks õnnetus teise järel: kaubalaevadega "Cap Canaille" ja "Donata" ning reisipraamiga "Mare Balticum". "Expressen" teatas 21. novembril, et Rootsi ähvardab "Estline'i" tegevuse jõuga lõpetada: kõigi eelduste kohaselt 1. juulil 1995 kehtima hakkav seadus võimaldab keelata pidevalt õnnetusi põhjustavate laevakompaniide aluste saabumise Rootsi.

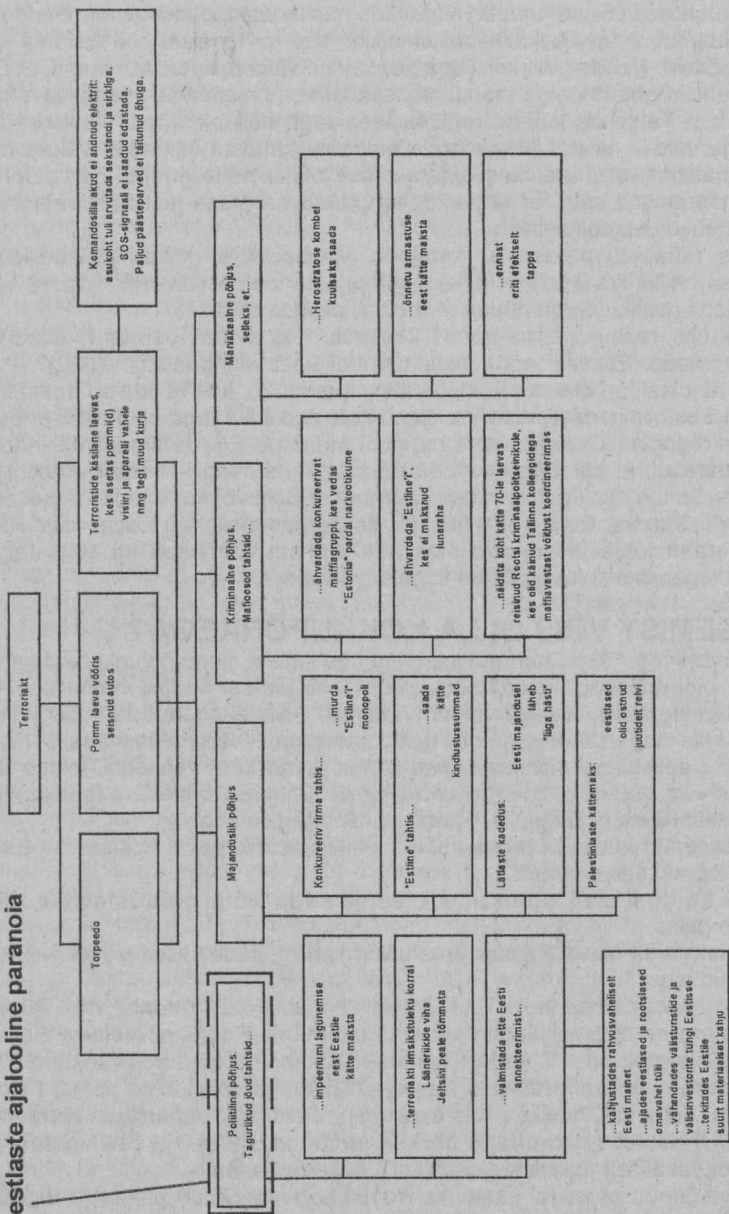
Palestiinlastel on vaja kätte maksta miljoni muu asja eest ning peaaesjalikult juutidele. "Estonia" seisab nende mustas nimekirjas arvatavasti viimaste hulgas. Kui aga tegemist oli tõepoolest terroriaktiga, siis ei saa palestiinlaste kätt siiski välistada. Sest võis ju asjata huvitatud pool selle musta töö nende käest tellida. Ei ole mingi saladus, et paljudele araablastele on terrorism olnud ainsaks tegevusalaks, mis leiva lauale toob. Sellega on aastakümneid maailma eri nurkades tegeldud, miks mitte ka Läänemerele.

Kui keegi maniakk tahtnuks templipõletaja kombel kuulsaks saada, siis ei oleks ta oma elu ohtu seadnud nii suure reisilaeva hukutamiseks. Kui mõni tahtnuks kätte maksta oma õnnetu armastuse eest, siis poleks "positiivne" lõpptulemus garanteeritud olnud: tema väljalalitu võinuks ka ju pääseda. Ja kui too sadistlik hull soovinuks endaga hauda kaasa viia veel tuhat inimest, siis võinuks ta enda küljes olnud pommi õhkida näiteks Linnahallis: see mahutab ju ühekorraga viis tuhat inimest. Maniakaalne versioon langeb ära juba sellelgi põhjusel, et ühele inimesele käib nii suur süsteem kui reisilaev tavaliselt üle jõu.

Palju on räägitud maffia karvasest käest. Et justnagu oleks "Estline" möödunud aastal juba sada tuhat dollarit andamit maksnud. Justnagu oleks kaks päeva enne õnnetust tehtud laevale pommiähvardus, nii et isegi politsei kohal käis. Siiski saavutavad gangsterid oma eesmärgi veidi teistsuguste vahenditega kui laevade pommitamist mängides.

Ühe visa kuulujutu kohaselt oli "Estonia" ideaalne salakaubaveokanal, mida valitsenud üks maffiagrupp. See ei andnud aga teisele gangsteribandele hingerahu. Ja nii nad siis oma konkurentidele pommi panidki. Kuid too teine maffiagrupp võinuks saavutada oma eesmärgi tunduvalt lihtsamalt: helistades näiteks Stockholmi politseile ning teatades, et kell 8 hommikul on põhjust vastu minna saabuvale "Estoniale".

Eestlaste ajalooline paranoia

Mafioosod oleksid võinud oma konkurentide mustadest tegudest informeerida kas või neid Rootsi kriminaal- ja kaitsepolitseinikke, kes tol tormisel ööl "Estonia" peal kodu poole sõitsid. Nende politseinikega seoses on välja pakutud versiooni, et Eesti gangsterid tahtsid ühe hoobiga tabada seitsekümmend maffiavastase võitluse spetsialisti, kes olid Tallinnas käinud oma kolleegidega nõu pidamas. Nendest 70-st pääses eluga vaid 7 meest. Mafioosode hingeelu tundvad inimesed väidavad, et rootslaste massimõrv ei ole kuigi usutav: see oleks neile endile liialt eluohtlik. Pealegi on tõenäosus suur, et katastroofist pääsevad eluga just hästitreenitud ja karastatud mehed, s.t. politseinikud.

Ja lõpuks: raha väljapressimise versioon. Mafioosod ei oleks hakanud kunagi saagima oksa, millel ise istuvad. Milleks põhja lasta tootmisvahendit – laeva –, kui võib korraldada näitliku pörgumürina terminaali akende all?!

Jääb veel üks vastamata *cui bono?* küsimus. Kas mõne võõrriigi mustad jõud võiksid kasu saada "Estonia" põhjaminekust (või Eesti riigi põhjaminekust)? – Jah, võiksid küll. Kindlasti on olemas Eestile vaenulikke jõude, kes hõõruvad heast meelest käsi, kui Eesti välismaailmast ära lõigatakse. Juhul kui tegu oli poliitilise terroriaktiga, siis pidi Ingvar Carlsson sõnumi kinni püüdma. Ega ta ilmaajata rutanud kõigepealt teatama, et kui Balti riikides peaks tekkima mingi kriis, siis Rootsi jääb neutraalseks. Carl Bildt oli aasta varem lubanud, et Balti võimaliku kriisi puhul ei jää Rootsi kõrvaltvaatajaks. Rootsi oli ainus riik, kes töötas meile abi tõsise häda korral. "Estonia" katastroofile järgnenud päevade jooksul võeti see lubadus tagasi. Loodame, et tegemist ei olnud põhjus–tagajärg seosega.

KAS TEGEMIST VÕIS OLLA KOKKUPÕRKEGA?

28. septembril tegi "Sky Channel" intervjuu ühe inglise meresõiduekspertiga, kes ütles: "Laev pidi millegagi kokku pörkama." ("The vessel should have hit something.") Kui temalt küsiti: "Millega kokku pörkama?", siis ei osanud ta midagi öelda. Laiutas vaid käsi ning pakkus: "Näiteks ujupontooniga..., väikese laevaga..."

Kuigi paljud eelistaksid sisimas pigem mingit "kurja käe" versiooni, leidub siiski mitmeid kaudseid tõendeid, mis annavad jumet juhusliku õnnetuse (kokkupõrke) teooriale, millele hiljem lisandus "kuri käsi" kinnimätsimise näol.

Paljud pääsenud kuulsid umbes kella 1 paiku paari tugevat kolksatust, justkui oleks metall lõõnud vastu metalli.

Seejärel kaldus laev otsekohe kreeni; seda võis põhjustada näiteks kokkupõrkeimpulss.

Mõned tunnistajad olevat näinud veeluseid karisid, mida selles piirkonnas teelikult ei saanud olla.

Soome päästeteenistuse laev "Tursas" leidis sonarite abil "Estonia" vraki 30. septembril. Kuid Inglise ajalehe "Guardian" andmetel uuris Rootsi allveelaev "Estonia" vraki juba 29. septembril. "Guardian" sai need andmed Inglise sõjaväeluurelt. See viib paljusid teravmeelseid mõtlejaid ideele, et "Estonia" võis kokku pörgata Rootsi allveelaevaga. Admiral Olhovich, kes evakueerib Paldiskist Venemaale tuumareaktoreid, ütles "Postile", et rahuajal on küll juhtunud allvee- ja pealveelaevade kokkupõrkeid. Tavaliselt upub allveelaev sel juhul esimesena.

Allveelaeva-õnnetuse korral pidanuks Rootsi sõjaväevõimud hakkama tegelema

sündmuse kinnimätsimisega. Isegi siis, kui rootslased ei teaks, mis tollel ööl teelikult toimus, oleks neil ikkagi põhjust salatsemiseks, naivuse väljanäitamiseks: nii on võimalik võita aega, et välja kujundada mingi omapoolne versioon. Seda võib nimetada nn. passiivseks mätsimiseks. Rootsi on demokraatlik maa ning aktiivne mätsimine (asitõendite hävitamine) ei ole selles riigis võimalik. Pealegi oli just valitsuse vahetumise aeg, ning sõjaväevõimud ei võinud teada, kuidas suhtuks nende ettevõtmisse uus valitsus. Kui Rootsi sõjavägi oleks olnud kogemata süüdi "Estonia" katastroofis, siis oluks neil küllaldaselt aega visiiri hilisemaks hävitamiseks. Kuid visiir ju hiljem siiski leiti! Pealegi nii tugevate kahjustustega, mis viitavad pigem kokkupõrkele kui "väsimisele".

Vene sõjaväevõimude kinnitused katastroofijärgsel päeval, et "Vene allveelaevu sel hetkel selles piirkonnas ei olnud" on üsnagi usutavad, sest oma süü tajumise korral oleks kogu Vene propagandamasin hakanud tuututama, et nemad ei ole süüdi. Võib oletada, et mõni Kaliningradi admirali hilisemaks hävitamiseks. Kuid visiir ju hiljem siiski leiti! Pealegi nii tugevate kahjustustega, mis viitavad pigem kokkupõrkele kui "väsimisele".

Tõenäolisem kui kokkupõrge allveelaevaga on Lendava Hollandlase versioon. Kui kokkupõrge toimuski, siis pigem mingi väikese pealveelaevaga. Näiteks tormi tõttu mahajäetud salakaubalaevaga. Läänemeri on neid täis. Mõistagi ei saa selline laev õnnetuse korral SOS-i välja saata. Pigem võtab niisuguse laevukese kapten vastu otsuse laev maha jätta, kui end võimude kätte anda. Ainult sellisel juhul võis laev hulpida tormi käes ilma valgustamata, ilma raadioühendusega. Kui riiklikud uurimiskomisjonid ei ole kokkupõrke versiooni välistanud, siis peaksid nad uurima, kas mõnest Läänemere sadamast ei väljunud 27. või 28. septembri paiku mõni laevuke, mis hiljem kadunuks jäi.

AMETLIK VERSIOON: METALL VÄSIS

17. oktoobril polnud uurimiskomisjon Andi Meistri sõnutsi veel "ühtki versiooni kõrvale heitnud ega välistanud metalli väsimist". Seega mustmiljon võimalust.

Keskuurimisbürool seevastu oli samal ajal "Estonia" uppumise kohta 2–3 võrdväärset versiooni. Millised, seda keeldus Priit Männik avalikustamast.

Kaitsepolitsei peadirektor Jüri Pihl oli asja enda jaoks "positiivselt" lahendanud juba enne seda, kui visiir üldse leiti. Kuna ei tuvastatud ühtegi märki, mis viidanuks pommile või terroriaktile, otsustati, et tegemist oli õnnetusega, ning Kaitsepolitsei pühkis käed puhtaks.

Uurimiskomisjoni tehniline ekspert Borje Stenström ütles 21. novembril, et miski ei viita sellele, nagu oluks visiir kulunud või enne tragöödiat vigastada saanud. Tema arvates põhjustas katastroofi visiiri halb konstruktsioon ja ebatavaliselt kõrgete, kuni 10-meetriste lainete koosmõju. "Estonia" võõrvisiiri taga asuv vettpidav aparell oli ehitatud vähemalt 1,7 meetrit ettenähtust ettepoole. Apearell oli võõrile lähemale tehtud sellepärast, et see avatuna ilma jätkude lisamiseta kaile ulatuks. Teisalt peab veekindel aparell asuma võõrist nii kaugel, et see võimalikul kokkupõrkel viga ei saaks.

Some Veeteede Amet on seisukohal, et aparelli asukoht "Estonia" uppumist mõjutada ei võinud, kuid lõpliku otsuse tegemine jäeti siiski "Estonia" katastroofi uurivale rahvusvahelisele komisjonile.

Eesti-poolse komisjoni liige Eduard Hunt kinnitas pärast visiiri ülestõstmist juba kindlalt, et kõigepealt purunesid visiiri hinged, siis lukustusmehhanismid ning lõpuks visiiri silindrid, mille tagajärjel visiir lõplikult ära murdus.

Kapten Hundi sõnul on selgeks tehtud, kuidas tekkis visiirile suur mõlk. "55-tonnine visiir kukkus purunedes vastu 3-meetrise läbimõõduga pirnvööri, ning sellest mõlk tekkiski." Pirnvöör on visiiri etteulatav osa, mis asub vee all laevakiilu juures. Varem väitsid mõned spetsialistid, et suure mõlgi põhjuseks võis olla "Estonia" kokkupõrge mõne tundmatu objektiga.

Komisjoni liikmed ei saanud visiiri vaatlemisel vastust küsimusele, miks purunes "Estonia" ramp. "Enne visiiri ülestõstmist eeldasime, et ramp jättis sellele tugevamad jäljed. Tegelikult olid rambi jäljed visiiril üllatavalt nõrgad," nentis ekspert Mati Järvis.

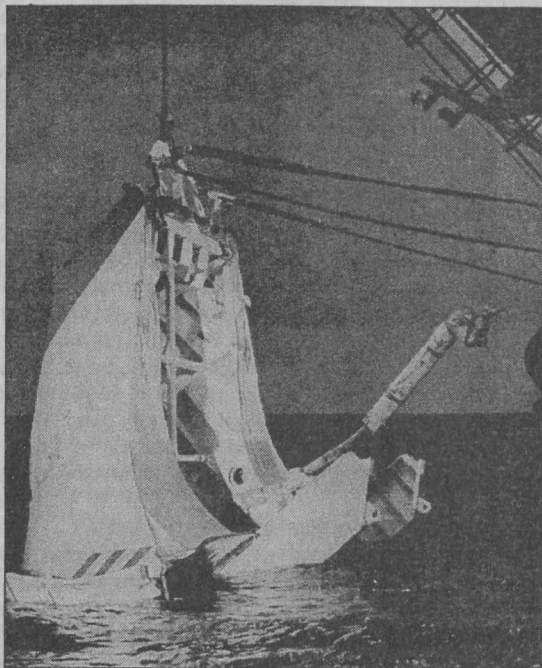
Hunt kinnitas, et komisjoni liikmete vahel on eriarvamusi vaid selles, kuidas purunes vööriramp: "Ühed arvavad, et ramp purunes visiiri pealekukkumise tõttu. Teine variant on, et visiir murdis rambi edasi-tagasi pendeldamisega."

Eduard Hunt ütles, et Eesti esindajad vahetult visiiri uurimises ei osale. Rootsiga olevat siiski kokkulepe, et visiirist võetavad metalliproovid saadetakse ka Eesti metalliekspertidele, kes uurivad, ega ei esine mikropragusid.

Need, kes uskusid jutte laevade uppumatuses, peaksid nüüd oma usus endale truuks jääma ning mitte uskuma kuulujuttu metalli väsimisest. Kuid Rootsi ja Soome avalik arvamus on versiooni "ülepingtonest" ja "mikropragudest" üllatavalt kergelt omaks võtnud. Seevastu idarannikul – Eestis – leidub kahtlejaid kuhjaga. Siin elavaid inimesi ei rahulda lihtsad seletused. Skeptikute arvamus viitab kõige tabavamalt kokku võrdlus: nina ärakukkumine viitab süüfilise kolmandale astmele. Et teada saada, mitmenda astmega on tegemist, tuleb taburetilt alla hüpata. Kui nina kukub ära, siis on nahk "väsinud".

KAPTEN PIHTI MÜSTEERIUM

Otsesed ja kaudsed tõendid viitavad sellele, et kapten Piht (ja veel vähemalt kaheksa inimest) pääsesid laevaõnnetu-

"Estonia" vööriviisir tõsteti üles 18. novembril. Foto: "Dagens Nyheter"

sest eluga. Ometigi "haihtusid" nad pärast maale jõudmist.

Kõige kindlamini tõestavad Pihti pääsemist kaks fakti:

* Reuter teatas 30. septembri pärastlõunal: "Rootsi Veeteede Ameti turvaosakonna ülem Bengt-Erik Stenmark kinnitas, et õnnetusega tegeleval kolmepoolisel komisjonil on lõpuks õnnestunud vestelda "Estonia" kapteni Avo Pihtiga, kelle asukohta ei läinud korda viimase kahe päeva jooksul (pärast teateid tema pääsemisest) kindlaks teha." (Reuter laseb uudise eestrisse alles siis, kui on sellele kahest allikast kinnituse saanud.) Hiljem teatas Stenmark ajakirjanikele, et ta ei tea asjast mitte midagi.

* Neli eesti meremeest vaatasid 28. oktoobril Rostockis ZDF-i kanali uudisteprogrammi ning nägid videolõiku, milles "Mercedes"-tüüpi kiirabiauto sõitis haigla ette ning sellest astus välja (neljanda mehena, juuksed märjad, tekk õlgadel) kapten Avo Piht. Sama klippi vändati hommikul TV-s mitu korda. Kuid õhtul lõppes klipp selle koha peal, kus autost pidi välja astuma Avo Piht. Eesti meremehed järelavad sellest, et kellegi käsul oli Piht "välja lõigatud".

Lisaks neile faktidele on "Postini" kostnud veel mitmeidki kuulujutte:

* Katastroofijärgsel päeval olevat Sirje Piht käinud Eesti Merelaevanduses, kus Toivo Ninnas olevat talle kinnitanud: "Ärge muretsege, Avo Piht on ära peidetud, ajakirjanike eest varjul!"

* Üks eluga pääsenud meeskonnaliige olevat jutustanud ühele oma sõbrale, et nägi pealt, kuidas kapten Piht toodi haiglast välja, pandi Saksamaa diplomaatilist numbrit kandnud autosse ning sõidutati minema.

* Kapten Piht olevat ühele oma sõbrale helistanud.

* Rootsi haiglates viibivat praegu mitu hukkunuks tunnistatud eestlast: nende seas väidetavalt ka Võru linnapea. Rootsi hullumajades viibivat paar "Estonia" meeskonnaliiget.

Kui Eesti avalikkus suudab katki hammustada pähkli, miks peidetakse (või peideti) Pihti, siis saavad ehk selgemaks ka "Estonia" katastroofi tõelised tagamaad.

Jana Hallas – Eesti Brigitte Bardot

“Ma olin kaua laps. Umbes kahekümneaastaselt öeldi mulle, et ma meenutavat Brigitte Bardot’d. Võtsin lahti Bardot’ raamatu ja tabasin tõepoolest sarnasuse. Tahtsin proovida modellitööd,” meenutab Jana Hallas, 24-aastane eestlanna, kes töötab paar aastat Brüsselis modellina.

Jana on sündinud Amburi tähtkujus. Horoskoope ei loe. Ta on ekstravertne, tugev natuur. Vasakukäeline.

Pärit on modell Väandrast. Üritas astuda Tartu Ülikooli õigusteaduskonda, kuid ei saanud sisse: üks pall jäi puudu. “Iga halb peab millegi jaoks hea olema: minust sai modell,” on Jana tagantjäreli õnnelik. Sellest hoolimata õppis ta Tallinna Majandustehnikumis juristik.

Jana esimene suurem ülesastumine oli 1992. aasta mais, ERKI moešöul. 1992. aasta 5. juuni “Eesti Ekspress” ilmus esimest korda suures formaadis ja klantspaberi. Selle esikaant kaunistas Jana Hallase foto.

Jana Hallas on tõeline self-made woman. 1993. aasta märtsis saatis Jana käsi-postiga oma fotod Belgiasse, tunnustatud fotograafide näitamiseks. Õnn naeratas – fotograaf oli nõus ühe päeva temaga tasuta töötama ja saatis Janale kutse. Jana võttis 10 tuhat krooni laenu, et riided ja lennukipilet osta. Risk oli suur, kuid investeeering tasus ennast ära. Nüüdseks on laen tagasi makstud ja raha jääb veel ülegi.

Kohale jõudes läks ta ennast näitama, endal süda kohutavalt värises sees. Jana jutustab: “Saime kokku. Ta vaatas mu üle. Helistas oma vennale, kes on samuti fotograaf. Nad vestlesid prantsuse keeles, kuid sain aru, et minuga oldi rahul. Ta rääkis midagi säärast, et “siin on tüdruk, väga-väga kena, nagu BB”.

BB mood on maailmas üle läinud. Ka Schiffer ei ole enam popp. “Kahju, et satusin Euroopasse paar-kolm aastat liiga hilja,” kurdab Jana. “Varem, Bardot’-moe laineharjal, oleksin ehk palju rohkem suutnud saavutada.”

“Mulle ei meeldi kui mind Claudia Schifferiga võrreldakse. Seevastu Brigitte Bardot’st olen vaimustuses. Üks prantsuse modell, kes oli koos Schifferiga töötanud, astus mulle ligi ja ütles, et olen rohkem BB kui Schifferi moodi. Prantsuse modellid on üksteise vastu kohutavalt õelad, Belgias ollakse sõbralikumad.”

Jana ütleb, et Prantsuse meesmodellid on väga edevad. “Kord demonstreerisin ühe moekunstniku moode, kuid ta ei teinud mind märkamagi. Pärast üks modell sosistas mulle, et mees olevat homo. Huvitav, et moe alal töötab väga palju homosid. Mõni ei näe sind nagu üldse, teised seevastu on sinuga väga galantsed.”

Välismaale Jana jääda ei taha: “Ei, ei ja veel kord eil Kui kõik on olemas, siis hakkad tajuma, mida seal pole: sõbrad, kodu... Võõras keel on barjääriks. Tähtis on, et sa saaksid öelda sooje sõnu eesti keeles.”

Self-made woman Jana Hallas: "Kahju, et sattusin Euroopasse liiga hilja. Bardot'-moe laineharjal oleksin palju rohkem suutnud saavutada."

Foto: Daniel Dedave

Ristiisad ja maffia on võimsamad kui politsei

Allmaailma autoriteetid jagavad rahulikult pressile intervjuusid, mis saab tähendada ainult üht: Eesti on jõudnud kuritegevuse organiseerituse kolmandasse (viimasesse) etappi. Mõjupiirkonnad on jaotatud, allilma-autoriteetid on muutunud korralikeks ärimeesteks, kelle imidzh on laitmatu ning kes suhtlevad poliitikute ja pressiga takistamatult.

Eesti maffia ei ole huvitatud sõjast. Allilma-autoriteetid kinnitavad pressis, et nad on Eesti iseseisvuse poolt. Seda võib uskuda, sest kõva käega poliitik, Hasbulatovi ihukaitsja Denissov ei leidnud Eesti gangsteritega ühist keelt.

Aprillis andis oma esimese pressikonverentsi vastne Politseiameti peadirektor Uuno Ellen, kes kinnitas, et Eestis tegutseb kaheksa maffiagruppi, moodustades omaette võimkonna. Politsei nende tasemeni ei küündivat.

MAFFIA, ERKL JA KAPO

Aleksandr Denissov saabus kevadel Eestisse, et Kirde-Eestis väike sõda tekitada. Kuid see ebaõnnestus, sest maffiale on elutähtis hoida vaba ja rahulikuna transiiditee Tallinnast Peterburi, sest seda kaudu liiguvad relvad, uimastid ja metall. Kirde-Eesti maffia üle oli küllaltki suur mõju veebruaris arreteeritud Nikolai Tarankovil. Denissovi ülesandeks oligi Tarankovi mõju nullida. Kui Kaitsepolitsei Denissovi koos Tarankovi parema käe Lvoviga Patarei vanglas ühte kongi paigutas, tekkis allilmas ärevus. Kaitsepolitsei parandas oma vea.

Denissov arreteeriti Jõhvis loata relvaomamise ja illegaalse Eestis viibimise pärast.

Praegu viibib Denissov taas vabaduses ning on suureks sõbraks saanud Eesti Rahvuslaste Keskliidu esimehe Tiit Madissoniga, kes on lubanud kurjategijate vastu riikliku terrori kehtestada. 24. novembril esines Denissov koos Madissoniga avalikult pressikonverentsil. Madisson lubab võimuletuleku korral likvideerida nii politsei kui ka organiseeritud kuritegevuse.

Tõsi küll, KaPo võttis pärast Denissovi avalikku ülesastumist mehe kinni ja vestles neli tundi. Esialgu Denissov küll vabastati, kuid öösel võeti taas kinni ja saadeti Eestist välja, kui ebasoovitav isik.

KaPo direktori Pihli kommentaar: "Denissovi viisa oli küll ehtne, kuid saadud ebaausal teel. Pärast Denissovi vabastamist uurisime tema tegevust ja tausta, jõudnud selgusele, võtsime ta öösel kinni ja saatsime Eestist välja."

Tiit Madisson: "Nagu teada, viibis Denissov ERKLi pressikonverentsil, mille peateemaks oli võitlus organiseeritud kuritegevusega. Muuhulgas rääkis Denissov ühest KaPo vene nimega kõrgemast ohvitserist, kellel on "sõbralikud kontaktid" Eestis tegutseva Krasnodari grupeeringuga. Teatavasti on Krasnodari grupi üheks "isaks" end praegu Läänes varjav Mihhail Gorbatšov. Võimalik, et oli Denissovi väljasaatmise üheks põhjuseks."

TARANKOV JA LVOV LASTI VABAKS

22. veebruaril arreteeris Kaitsepolitsei koos K-komandoga Oleg Lvovi ja Nikolai Tarankovi, kelle korteritest leiti relvaarsenal. Kaitsepolitsei lootis lahendada õhkulennanud kalliskivikaupmehe Akopjani mõrvaloo, ent see lootus ei täitunud. Meestele saadi esitada vaid süüdistus relvade ebaseaduslikus omamises.

Nikolai Tarankovi peetakse üheks Eesti allmaailma vaieldamatuks liidriks, kes tegeleb väiksemate grupeeringute kontrollimisega ning annab "tegutsemislubasid". 1993. aasta lõpul olevat just Tarankovi juures toimunud allilmaliidrite nõupidamine, kus pandi paika uued töösuunad ja jaotati mõjupiirkonnad.

Algul arvati, et Tarankovi ja Lvovi kinnivõtmine on meeltmööda Mihhail alias Gennadi alias Vladimir Gorbatšovile, keda mafioosode liidriks peetakse. Kuid Gorbatšov ise peab ennast hoopis kõrgemal seisvaks meheks, kelle jaoks Tarankov ja Lvov pole mingid võistlejad.

22. veebruaril, kui Kaitsepolitsei võttis kinni Nikolai Tarankovi ja Oleg Lvovi, kadus Eestist mõneks ajaks Mihhail Gorbatšov, kuna temani jõudsid kuuldused, et ka tema jaoks on arreteerimiskäsk valmis.

Täide läks Gorbatšovi ennustus, kes ütles, et Tarankov vabastatakse eeluurimisvangistusest. Kohtunik küll pikendas korduvalt vahi all pidamise sanktsiooni, kuid teha polnud midagi. Tarankovile saadi esitada süüdistus ainult paari relva ebaseaduslikus omamises. Sinine pass Tarankovil küll puudus, kuid tal oli Kaitseleidu toetajaliikmekaart, mis andis püstoliikandmisõiguse. Kaardi oli Tarankovile väljastanud ühe Tallinna panga turvaülem.

LINDPRII: MALINOVSKI

Tarankovi arreteerimise päeval kadus ka Boriss Malinovski, keda isegi allilm pidas lindpriiksi. Malinovski kontrollivat "Olümpia" hotelli piirkonda. "Hommikulehe" andmetel on Malinovski maksustanud enamiku kesklinna äridest. Malinovski ja Tarankov olevat kunagi koos ühe juveelikaupluse tühjendanud, mille eest Malinovski kinni istus, Tarankov aga väidetavasti koputamise eest vabaks lasti.

Malinovski seisvat ka "Tako Investi" taga, mis annab "lühikese tähtajaga soodsat laenu" ning mis politsei arvates tegeleb rahapesuga.

Nädal hiljem ujus Malinovski pinnale, ja kukkus kinni komissar Elošvili juurde Lubja tänavasse. Malinovski vastu polevat süütöendeid olnud, kuid neid loodeti ühelt isikult, keda Malinovski aasta tagasi röövida püüdis. Too tunnistaja arvas Malinovskist, et ta satub paariks aastaks tsooni, seejärel aga võib "nii mõndagi juhtuda".

AUS MAKSUMAKSJA SMOLNIKOV

"Eesti Ekspressile" antud intervjuus väidab rahulik ehitusettevõtja Mihhail Gorbatsšov, et ta on teinud mõne äritehingu Ivan Smolnikovi juhitava aktsiaseltsiga "Tomas". Gorbatsšov kritiseeris Smolnikovi, et ta ei palka noori arenevaid ajusid, ja lubas ise seda viga vältida.

18. märtsil peeti korea restoranis endise alampolkovniku Ivan Antonõtš Smolnikovi 50. sünnipäeva. Restoran "Kim" kuulub Ivan Smolnikovile, seda juhib tema 22-aastane poeg Dmitri. Smolnikovile kuulub 66% AS Tomasest, viimasele omakorda 25% AS Konestonist. Samuti kuulus Smolnikovile kolm Sotsiaalpanga aktsiat 250 tuhande krooni eest. Smolnikovi "Konestoni"-kompanjonid Rubis ja Šarov olid Sotsiaalpanga ja NoWe panga põhiaktsionärid.

"Tomas" maksis 1993. aastal riigile makse peaaegu kaks miljonit krooni. "Koneston" müüs politseile võileivahinna eest 1,5 miljonit padrunit.

Ivan Smolnikov ütles oma sünnipäevatoostiks: "Me elame riigis, kus on raske elada ja veel raskem elama jääda. Tõstame klaasi mitte do kommunizma, vaid kapitalismi lõpliku võiduni!"

Tatari-vene segaverd Smolnikovile ei meeldi, et tema nime seostatakse pressis säärase allilmategelaste nagu Nikolai Tarankovi ja Oleg Lvovi omadega. Kui Kaitsepolitsei viimased arreteeris, lükkas Smolnikov kategooriliselt tagasi väited, nagu oleks Tarankov olnud kunagi "Konestoni" majandusnõunik ja Lvov turvaülem.

Sellest hoolimata arvab Smolnikov, et Tarankov ja Lvov pole mafioosod, kuni kohus pole tõestanud vastupidist.

Hr. Smolnikov tundis end puudutatuna Mihhail Gorbatsšovi kriitikast, et ta ei tegele noortega, ja kinnitas "Postile", et Gorbatsšov on veel noor inimene, tema, Smolnikov, aga palkab soliidseid, ennast tõestanud inimesi.

KALININI MATUS TEKITAS RIIGIKOGUS PAHAMEELT

5. aprillil toimus Toompeal Nevski katedraalis tuntud maffiamehe Igor Kalinini matusetalitus. Süngete nägudega leinajad parkisid oma mustad autod otse Toompea lossi ette, kus tohivad seista vaid parlamendisaadikute sõidukid. Solvunud rahvaasemikud esitasid arupärimise siseminister Arikesele, kes vastas: "Matusetalituse ärakeelamise õigust ei ole ühelgi riiklikul instantsil. Olen seda meelt, et Metsakalmistu pole koht, kuhu sedasorti inimesi matta, kuid ma arvan, et ka allmaailma tegelasi tuleks pigem matta kalmistule, kui kuhugi mujale."

SALAKAUBANDUS – ALLILMA PÕHILINE TULUALLIKAS

Üks tulutoovamaid salakaubaartikleid Eesti ja teiste Baltimaade turul on salaviin. Iga viinapudeli hind peaks sisaldama aktsiisi- ja käibemaksu, mis Eesti riigile tulu annaksid. Sisseveetud alkoholi aktsiisimaks on kõrgem kui kodumaisel, ausalt müüdav väljamaa liitrine viinapudel peaks poes maksma vähemalt 52–54 krooni. Sellest laekuks maksudena Eesti riigile 35 krooni.

Tegelikult müüakse poodides importviina 35–40 krooniga, hulгимүүгил koguni 25 krooniga. Illegaalse viinamüügi päevane puhastulu Eestis on 200–250 tuhat krooni. Päevas on salaviinakaupmeestel võimalik ametnikele altkäemaksuks pakkuda kuni veerand miljonit krooni!

Eestis on viina sissetoomiseks litsents 40 firmal. Tegelikult tuuakse viina sisse rohkem, kui ametlikes paberites kajastub. Tihti deklareeritakse viin transiitkaubana. Enne Venemaa piiri konteinerid aga haihtuvad, aastas kokku 30 tuhat konteinerit. Eesti riik saab salaviina tõttu iga päev kahju umbes miljon krooni.

Hoolimata ebaseaduslikus viinaäris ringlevatest summadest, ei ole salaviinakaupmeeste vastu algatatud mitte ühtegi kriminaalasja. Politsei on proovinud süüdlaste vastu kriminaalasju algatada autoriõiguste rikkumise eest (võltsitud etiketid ja korgid), kauba kokkuostmise ja ümbertegemise eest ning kauba ostmise eest isikult, kellel puudub müügiõigus.

Salaviinaga võitlemiseks on volitused tolliametnikel, kellel on õigus vastavalt tolliseadusele viin konfiskeerida. Tolliametile on ette nähtud juurdlejad, kes peaksid salaviina juhtumid ise kohtusse viima. Politseil konfiskeerimisõigus puudub, viina võib politsei lihtsalt arestida kui asitõendit kriminaalasjas. Enamik kohtunikest ei pea politsei poolt avastatud salaviinaladude suhtes võimalikuks rakendada tolliseadust, mis lubaks kauba konfiskeerida.

KRISTAPOVITŠI SURM OLI SEOTUD SALAVIINA-ÄRIGA

Salaviinaäris ringlevad rahasummad teevad selle äri kauplejatele ohtlikuks. Praegu seisavad Tallinna sadamas konfiskeerituna kolm merekonteinerit Saksamaalt pärit 56 tuhande viinaliitriga, kogumaksumuseks umbes 1,5 miljonit krooni. Neid konteinereid, mille omanikku alles otsitakse, seostatakse ESS-i eskortteeninduse peaspetsialisti Igor Kristapovitši mõrvamisega.

22. oktoobri õhtul kella üheksa paiku tapeti Tallinnas turvafirma "Estonian Security Service" peaspetsialist Igor Kristapovitš, kes oli varem töötanud Eesti NSV KGB vastuluure osakonnas ja Eesti Tolliameti peadirektori asetäitjana.

Kristapovitš tapeti summutiga püstolist TT laupäeval oma maja ees Lasnamäel Liikuri tänaval. Tulistati pähe, ja väga lähedalt. Veidi hiljem haavas arvatav mõrvar politseinikku, kes oli peatanud ta auto kontrollimiseks.

27. oktoobril maeti Igor Kristapovitš Metsakalmistule. Austusavaldusena lahkunule saatis sajast autost koosnevat leinarongkäiku ESS-i eskort.

Igor Kristapovitši mõrva asjas on tagaotsitavaks kuulutatud alkoholiäriees Vladimir Rostovski, kellele kuriteopaigal viibinud VAZ 2103, millest politseinikku tulistati, väidetavasti omanik mõrvaõöks laenas.

Kuulus kooliplika Iris Teiter

1993. aasta suvel võitis Torgu kuninga Kirill Teiteri kaunis 17-aastane tütar Iris modellikonkursi ning sai auhinnaks 100 tuhande dollari suuruse modellitöölepingu. Samal aastal sõitis Iris maailma moepealinna Pariisi.

"Pärast Pariisi tundub Tallinn nii tühi ja hall," ütles selle aasta alguses jõuluks koju saabunud Iris. "Inimesi ja autosid nagu üldse pole!"

"Prantsusmaal teatakse mind kui endise Nõukogude Liidu kodanikku, kuigi olen oma hääle ära karjunud, et Eesti on nüüd iseseisev ja et ma olen eestlane. Páris mitmed ei tea üldse, kus Eesti asub," kurtis Iris. Pole aga saladuseks seegi, et kuuldused Kirill I kuningastaatusest on jõudnud üleilmsesse moepealinna ja et modelliagentuur igal võimalikul juhul Irist kui kauge pisikese Torgu kuningriigi printsessi reklaamib.

Modellitöös on kõva konkurents. Iris arvab, et peab olema väga julge ja suutma ennast fotograafidele meelde jätta. "Tööpäeva pikkust ei oska kunagi ette aimata. Vahel mõtlen õhtul magama minnes, et saan hommikul kauem magada, aga võta näpust! Telefon heliseb ja kutsutakse pildistama. Õhtule saan umbes seitsme paiku. Tavaliselt viitsin peale tööd ainult süüa ja telekat vaadata. Reede ja laupäeva õhtul käin kusagil väljas."

"Pariisis on huvitav komme – meestega ei tohi silmsidet luua, siis kleeбивad nad kohe külge. Selle eest hoiatati mind kohe töö alguses. Muidugi tahetakse külge lüüa ka pidudel, kuid kui mitte välja teha, tõmbuvad mehed tagasi. Tallinnas kardan kohutavalt ainult sõbrannaga baaris käia, Pariisis sellist tõugu nagu kantpead küll ei ole. Seal peab kartma vaesemaid inimesi, ja araablasi, kes tunnelites pähkleid müüvad," jutustab Iris Pariisi elust.

Mehed? "Kuju tulles vaatasin mõnuga eesti noormehi. Sellised suured, pikad ja heledad! Prantsuse mehed on tavaliselt väikest kasvu, tumeda peaga ja kuidagi naiseliku iseloomuga. Tegelikult on prantsuse mehed väga erilised! Neid peab kogu aeg kiusama, siis jooksevad nad sulle järgi," naerab Iris. "Pariisis öeldakse, et kui tunned 20 inimest, siis tunned tervet Pariisi – kõik on omavahel tuttavad. Noormehed peavad suureks auks, kui nad modelliga koos saavad olla. Minulgi oli seal oma poiss, aga enam ei ole."

Sügisel saabus Iris koju, Eestisse, et lõpetada poolelijäänud õpingud. Juba kuuendast klassist peale õpib Torgu printsess kõigi poolt kiidetud Gustav Adolffi Gümnaasiumis. Momendil on noor modell 11.^a klassis, kus peatähelepanu on pööratud keeltele.

"Modellitöö on huvitav, kuid see ei tohi jääda ainsaks ja peamiseks. Seda võib teha õppimise kõrvalt. Loodan, et jaksan nii seda kui ka teist," leiab Iris elutargalt.

人が選ぶ秋の口紅

photos/NAOKI Hir

stylist/Kez

hair&make-up/Takayuki

im

text/Junko

●取材店リストは132ページに

ナチュラル
Natural

何げない輝き、静かな存在

“Eesti Modelliagentuuri” enim reisinud modell Iris Teiter on eriti populaarne Jaapanis.

Poliitikud – privilegeeritud klass **aktsiaseltsis "Eesti Vabariik"**

Üks kulunumaid lauseid Eestimaal on, et need seal Riigikogus tõstavad muudkui endal palka, aga tööd ei viitsi teha. Tegelikult tõuseb rahvaasemikel palk koos Eesti keskmise palga tõusuga.

Tavaline riigikoguja, kes pole karjääriredelil veel järgmisele pulgale roninud, saab kuus koos maksudega neli keskmist palka. Momendil on see umbes 7 tuhat krooni, sellest puhtalt taskusse panna saab umbes 5200 krooni. Mõnevõrra kõrgemad palgad on fraktsioonide ja komisjonide esimeestel.

Lisaks said paljud riigiettevõtete haldusnõukogudesse kuuluvad saadikud tasu, millest neid nüüd küll loobuma tahetakse sundida. Haldusnõukokku arvatud riigikogujale maksti olenevalt ettevõtte või aktsiaseltsi palgafondi suurusest kuni 2 tuhat krooni.

Need, kes olid mitmes haldusnõukogus, nagu näiteks Eino Tamm, Andrus Villem ja Jaanus Betlem, said loomulikult ka vastavalt rohkem lisa oma põhipalgale. Paljud rahvaasemikud kuuluvad ka eraaktsiaseltside juhatustesse, kuid seda ei kajasta ükski dokument.

Riigikogu juhatamine maksab mõnevõrra rohkem, kui lihtsalt saalis istumine. Ülo Nugis saab spiikritöö eest tasu kuue keskmise palga ulatuses, see on 10 ja pool tuhat krooni. Kätte saab spiiker enda ja oma pere ülalpidamiseks umbes 7800 krooni.

Võrreldes näiteks Eesti Panga presidendi või muude suuremate firmade esimeestega pole riigikogujate palgad tegelikult midagi märkimisväärset. Seda arvavad nad ka ise. Näiteks Indrek Kannik on kurtnud, et temal on tihti peale enne palgapäeva näpud põhjas.

MAKSUMAKSJA MAKSAB **RIIGIAMETNIKE EROOTIKANÄLGA**

Kuuma suvel paisusid tohutu suureks Riigikantselei telefoniarved. Riigikantseleist pärinevate andmete kohaselt eelistavad riigiametnikud kõikidest tasuliste telefoniteenuste liikidest enim erootikatelefoni. Teisele kohale jääb "Top"-raadio poolt pakutav nn. telefoniturg, "Top"-börs, mille ühe kõneminuti maksumus on 60 krooni. Põhiliselt kasutavad lõbustustelefonide teenuseid turvamehed ja poliitseinikud, kes oma õist jõudeaega veedavad erootilisi naishääli kuulates.

Mitmed tuntud seksuoloogid väidavad, et suur osa inimesi põeb seksuaalpuudu-

likkust. Näib, et Riigikantseleis töötavate inimeste hulgas on see protsent eriti kõrge, sest erootikatelefoni kasuks tuli suvekuudel loovutada 50 tuhat krooni. Analoogilisi juhtumeid võib täheldada ka muudes riigiasutustes. Näiteks Tallinna linnakohtus on erootikanäljased turvamehed kasutanud mesikeelsete neidude teenuseid 4000 krooni eest kuus.

Kuid kõige huvitavama info toob "Post" oma lugejatele Kadriorust: esimeses kvartalis on presidendikantselei töötaja(d) 16 tuhande krooni eest erootikatelefoni kulanud!

Telefon, millelt need kõned peetud on, kuulub tagasihoidlikule ametimehele nimega "lilleseadja", kuid tegelikult armastavad sellel numbril oma fantaasiat teritamas käia presidendi ihukaitsjad. Inimesed, teadke, kelle aega te oma maksudega sisustada aitate!

Põhilisteks teenustelefonideks, kuhu ministeeriumidest ja muudest keskasutustest helistatakse, on jäänud 6101001 (erootika), 6101002 (erootika), 6101012 (erootika), 2771100 (tutvumisteenistus) ja 2771600 (tutvumisteenistus), teatas Rahandusministeeriumi pressitalitus.

"Eesti Telefoni" andmetel kulutati ministeeriumide ja muude keskasutuste poolt tasulistel meelelahutuslikel numbritel võetud kõnede eest tasumiseks tänavu kolmandas kvartalis 4400 krooni. Selle aasta II kvartalis kulus 8800 krooni.

Eelmise aasta IV ja ka III kvartalis küündis niisugune maksumaksjate raha raiskamine 49 tuhande kroonini.

PRIVILEGEERITUD KLASSI PUHKERAJOON

Keila-Joa suvitusrajoon on tavainimese jaoks olnud suletud juba aastakümneid. Esimesed majad on siia ehitatud enne 1940. aastat, mil siin käisid oma tööväsimumst välja puhkamas esimese Eesti Vabariigi tähtsad mehed. Nõukogude ajal veetsid Keila-Joal lõbusalt aega punaülemused.

Hoolimata mõnevõrra trööstitust välisilmest, kogunevad sõpruskonnad õhtuti kellegi poole. Mingeid erilisi joomapidusid küll ei korraldata. Kohalikust paadisadamast laenutatud veesõidukitega käiakse merel. Eriti agarad meremehed ja kalapüüdjad on riigisekretär Ülo Kaevats, ärimees Toomas Sildmäe ja Erki Aavik. Viimane häirib Meremõisa vaikelu aeg-ajalt püstolipaugutamisega. Õnneks sihib ta kõigest taevast, mitte elusolendeid.

Loomulikult keelavad ka nüüd liiklusmärgid suvitusrajooni sissesõidu võõrastele autodele ja asjasse puutumatutel isikutel pole ka praegu sinna asja. Territooriumi valvavad okastraat ja üheksa politseinikku, kes töötavad vahetustes kahekaupa. Kuigi prominentide valvavad veedavad enamiku ajast värvavas asuvas valveputkas, tunnevad suvilate elanikud end tõepoolest turvaliselt. Üks väheseid, kes kunagi värvavast sisse ega välja ilma turvameeskonnata ei sõida, on Riigikogu spiiker Ülo Nugis. Ent inimesed, kes Nugist paremini tunnevad, arvavad, et selle põhjuseks on mõningad muud iseloomujooned kui ettevaatlikkus.

Umbes 48 hektaril paikneb 47 eluhoonet. Neist mitmetest ei raatsi prominentide perekonnad aastaringselt lahkuda. Eriti populaarne paistab paik olevat Riigikogu juhatusse jaoks. Nõnda elavad nii suvel kui ka talvel Keila-Joal koos oma perekon-

dadega Ülo Nugis ja Edgar Savisaar ning Tunne Kelam koos Mari-Ann Rikkeniga, kelle tütar seal vahel oma sõpradega pidutsemas käib.

Milligipärast on Keila-Joal suvitamisest loobunud president Lennart Meri. Tema suvila on noore ja eduka välisministri Jüri Luige käsutuses. Peaminister Mart Laar vahetas vähemalt möödunud suvel oma tagasihoidliku elupaiga Nõmmel puhkuse ajaks samuti vähelüksusliku Meremõisa maja vastu.

KEILA-JOAL PUHKAVAD KA ÄRIMEHED

Sugugi mitte kõik parlamendiliikmed ei ole saanud (soovinud) privileegi puhata väljavalitute seas. Seevastu kohtab majakasutajate hulgas mehi, kes veel või enam ei ole kõrged riigiametnikud. Ühte mahukamat maja jagavad kaks lahutamatu sõpra ja endist majandusjuhti – Toomas Sildmäe ja Andres Bergmann. Sildmäe on praegu "Finest Hotel Groupi" peadirektor ja Bergmann ERA panga juhatuse esimees.

Eialgu elasid mõlemad mehed pisut väiksemate seinte vahel, ent seal jäi kahele perele kitsaks. Seetõttu vahetati suvila suurema vastu välja, kusjuures nii kavalalt, et vahetati ka majade numbrid: paberites eksisteerib endiselt sama majanumber mis varemgi.

Kuigi puhkeala juhataja ametinimetust kannab Gert Ernesaks, on tegelik boss Riigikantselei haldusdirektor Erki Aavik, kelle kaaslaseks oli eelmisel suvel kaunis ja verinoor neiu. Aavik andis vahepeal eelisõiguseid pankuritele. Hannes Tamjärvelt Hansapangast ja Hoiupanga juhatuse esimehelt Olari Taalilt ei nõutud eelmise suve alguseni sentigi üüri raha. Ka mitmed välismaised ärihaid rendivad Keila-Joal endale suvilaid. Ametlikest dokumentidest on näha, et ärimehed on kõige kohusetundlikumad üürnikud, kes vaatamata kõrgendatud rendile tasuvad nõutu erinevalt paljudest Eesti riigitegelastest alati õigeaegselt. Põhimees Erki Aavik ise üüri ei maksa, kuna tema elab majas, mis on elamiskõlbmatuks tunnistatud.

RIIGIKOGUJAD EI TOHI KUULUDA HALDUSKOGUDESSE

Riigikohtu 2. novembri otsusega kuulutati Riigikogu liikme haldusnõukogusse kuulumine põhiseadusega vastuolus olevaks.

Riigikogu kantselei juriidiline osakond koostas orienteeruva nimekirja riigikogujatest, keda antud otsus puudutab. Töö oli väga keeruline, sest tuleb välja, et mitte kellelgi ei ole ülevaadet, kui mitu riigikogujat haldusnõukoguliikme lisatasu saab.

Juriidiline osakond lappas nimekirja koostamiseks läbi "Riigi Teatajad", kus on kirjas haldusnõukogude koosseis ja nende muutused.

Nimekiri ei ole reaalses elus ammendav, sest ka ministrid on ministeeriumisiselt, käskkirjade alusel muutnud haldusnõukogude koosseise.

RIIGIKOGUS 26 HALDUSKOGUJAT

Seisuga 14. oktoober 1994 kuuluvad haldusnõukogudesse:

Riigiettevõtte "Eesti Kütus" – Aivar Kala ja Vello Saatpalu.

Riigiettevõtte "Riigi Viljasalv" – Rein Arjukese, Jaanus Betlem, Vambo Kaal.

Riigiettevõtte "Tallinna Sadam" – Karin Jaani, Eiki Nestor, Viktor Niitsoo.

Riigiettevõtte "Liviko" & Moe Piiritusetehas – (Daimar Liiv, asendusliige), Arvo Valton.

Riigiettevõtte "Eesti Telekommunikatsioonid" – Jaanus Betlem, Lauri Einer, Toivo Jullinen, Andrus Villem.

Riigiettevõtte "Eesti Post" – Jüri Põld.

Riigiettevõtte "Eesti Lennujaamad" – Tiit Käbin, Liina Tõnisson, Andrus Villem.

Riigiettevõtte "Eesti Raudtee" – (Daimar Liiv, asendusliige), Eiki Nestor.

Riigiaktsiaseltsi "Eesti Merelaevandus" juhatuse liikmed – Illar Hallaste, Eino Tamm.

Riigiaktsiaseltsi "Eesti Lennuliinid" (Estonian Air) juhatuse liikmed – Tiit Käbin, Kalev Kukk.

Põhja-Eesti Panga nõukogu liige – Valve Kirsipuu, Kalle Jürgenson.

Eesti Panga Nõukogu liikmed – Ants Erm, Heiki Kranich, Kalev Kukk, Ilmar Pärtelpoeg, Uno Mereste.

Eesti Erastamisagentuuri nõukogu liikmed – Rein Arjukese, Ignar Fjuk, Mihkel Pärnoja, Eino Tamm, Heido Vitsur.

ERITI TÖÖKAD HALDUSKOGUJAD

Mitmed rahvasaadikud on koguni nii töökad, et suudavad lisaks Riigikogu kurnavale tööle osaleda koguni kahe ettevõtte haldusnõukogu töös. Need eriti töökad riigikogujatest halduskogujad on:

Rein Arjukese – RE Riigi Viljasalv ja Eesti Erastamisagentuur,

Jaanus Betlem – RE Riigi Viljasalv ja RE Eesti Telekommunikatsioonid,

Eiki Nestor – RE Tallinna Sadam ja RE Eesti Raudtee,

Daimar Liiv – "Liviko" ja RE Eesti Raudtee,

Andrus Villem – RE Eesti Telekommunikatsioonid ja RE Eesti Lennujaamad,

Tiit Käbin – RE Eesti Lennujaamad ja RAS Eesti Lennuliinid,

Eino Tamm – RAS Eesti Merelaevandus ja Eesti Erastamisagentuur,

Kalev Kukk – RAS Eesti Lennuliinid ja Eesti Panga Nõukogu.

Mitmel puhul tekitab riigikogu ja kuulumine korraka kahte haldusnõukogusse küsitavusi – kui inimene kuulub samaaegselt RAS Merelaevanduse juhatusse, mida peatselt erastama hakatakse, ja samas ka Eesti Erastamisagentuuri nõukogusse, kas ei ole tal siis võimalik erastamisprotseduuri soovitud suunas kallutada?

Samuti on kurioosne ühe inimese kuulumine nii RE Eesti Lennujaamad haldusnõukogusse kui ka RAS Eesti Lennuliinid juhatusse.

Ruth Merila on paljastanud oma ilu

1993. aasta "Eesti Ekspressi" esiküljel oli pilt, mille keegi alasti neiu reklaamisi arvutifirma "Tigma" arvuteid. Paljas tüdruk jäi kindlasti kõigile meelde, kuid eriliselt huvitav on see reklaam just fotol kujutatud isiku – Ruth Merila – tõttu. Ruth ütles, et tuttavad tundsid ta ära. "Isegi väiksed lapsed ütlesid, et näe, see on meie Ruth," lausus eksmiss.

See ei ole esimene kord, kui "D Vision" kasutab reklaamil paljast naiseihu. Ühel "Koffi" reklaamil katab üks päikesepriilides tüdruk peopesadega oma paljaid rindu ning alla on kirjutatud: "Maailma suurim õlletootja ei avalda iialgi kõiki oma saladusi!"

Paljas naine on reklaaminduses kõige kasutatavam nipp. Reklaam hakkab mõjuma ainult siis, kui miski püüab kõigepealt pilku, ning alles seejärel kontsentreerutakse sõnumile. Mis on parem pilgupüüdja, kui alasti naine? See püüab isegi naiste pilku, rääkimata meeste omast. Lahtiriidetud keha on vulgaarne, seevastu alastus on puhas.

"D Visioni" juht Rain Pikand ütles, et nende firma teeb Ruthiga koostööd juba aasta aega. "Võrreldes teiste misside ja missikandidaatidega oli Ruth ainus, kellel oli mõistus peas," ütles hr. Pikand. "18–21-aastased tüdrukud pole veel küpsed isikused ning tuleb hirmus palju vaeva näha, et neist mingi sõnum välja pigistada." Rain Pikandi sõnul on naismodellide juures kõige tähtsam just silmavaade.

Ruth Merila, kes praegu töötab EVT-s, on oma silmavaate katnud prillidega. "See annab mulle juurde enesekindlust," kommenteeris Ruth oma harjumust. Üks tuntud ajakirjanik ütles seepeale: "Kui preili Merila vajab enesekindlust, siis hoidku käes kasvõi pliiaitsit!"

Olgu enesekindlusega kuidas on, julgust on Ruthil piisanud. "Kui vaatan "Playboy's" kujutatud naisi, siis saan aru, et neil on tõesti, mida näidata. Nad on kõik nii ilusad," pihtis Ruth "Postile".

"Pealegi pole see mingi "Maaja" pilt, vaid on üksnes arvutireklaam. Ma ei olnud pildil isegi täielikult alasti. Ent meie haige ühiskond ei saa sellest aru. Kujutan ette, et need pensionärid, kes varem mulle tunnustust avaldasid, ei taha pärast selle foto avaldamist mulle enam kätt anda," kurtis Ruth Merila. "Loodus ei tunne siivutuid asju; ebasüüdsused on inimeste leiutis!"

Ruth Merila boyfriend Peeter Tava oli eelmisel aastal kolm kuud Ameerikas, just siis, kui ilmusid "Tigma" kiftid reklaamid. Nüüd on Peeter Ameerikast tagasi ja tegutseb edasi AS Defekt juhtimisega. Peetri firmale kuulub populaarne ööpäevaringselt avatud pood "Roosakas Panter" vanalinnas. Lõõgastuseks käib Peeter "Floraspordis" kickboxi tegemas. Noortel on plaanis üürimajast Meriväljal oma katuse alla kolida.

Ei häbene oma ilu: Ruth Merila poseeris arvutifirma reklaamil poolpaljalt

Andrus Vaarik kompas sündsuse piire

1994. aastal andis kohtuvõim esimesed triibulised "neljandale võimule" – ajakirjandusele. Ajalehelt "Eesti Aeg" mõisteti välja 7 korda 10 tuhat krooni "KGB agendiks" tituleerimise eest ning "Postilt" mõisteti 50 tuhat krooni selle eest, et Andrus Vaarikut võrreldi peenise või muu säärasega.

Vaariku ja "Posti" vaheline kohtuprotsess aitab eestlastel määratleda, mida pida sündsuse piiriks, kus lõpeb ajakirjanduse vabadus tegelikkuse kajastamisel ja kas avalikkusel on õigus teada avaliku elu tegelastest (antud juhtumil Eesti tuntuimatest näitlejatest) rohkem kui tavalise kodaniku elust.

Möödamannes on antud juhul võimalik defineerida ka obstsöönse väljendi (m^{***}) lubatavus (kas teatud sõnad, mis esinevad suureтираазhilises kirjanduses, peaksid olema keelatud väikesetiraазhilises ajakirjanduses?) ja avaliku koha määratlus (kas ajalehel on õigus tsiteerida ja kommenteerida tuntud teatrítegelase poolt joobeisundis arvukale seltskonnale tehtud avaldusi?).

PAPI HERMAKÜLA PIDAS TUDENGITEGA VÕIMSA LABRAKA

"Post" 12. jaanuar:

"Möödunud esmaspäeval austas oma kohalolekuga Pepleri tn. 14 asuvat üliõpilaste ühiselamut Draamateatri näitleja Evald Hermaküla, kes nägi välja nagu kõige tavalisem nokastanud papi – ta oli rahast absoluutselt blank, tema huul oli lõhki lõõdud. Hermaküla segaste seletuste põhjal võib oletada, et huule löi lõhki taksojuht, kellele Hermaküla raha ei maksnud.

Tartusse oli Evald sattunud prantslastega, edasise õhtu veetis ta täiesti kodumaises seltskonnas. Pärast legendaarse "Kolme soni baari" sulgemist otsis Evald ihuüksinda tudengite ühikas seltskonda, mille ta tänu oma nimele ka leidis. Öösel kella 2–3 ajal sõidutasid abivalmis tudengid Hermaküla "Salvo" kelgul Herne tänava poodi, kust osteti viina. Tõe huvides olgu märgitud, et hoolimata oma kuulsusest oli ka Hermaküla sunnitud koerarakendisse astuma.

Pidu jätkus vanas heas Pänteris, kus Hermaküla lahkesti kommenteeris teisi tuntud näitlejaid. Kõige paremini arvas Evald Andrus Vaarikust. Ta ütles ainult ühe sõna: "M^{***}!" Hoolimata pikast ja väsitavast päevast oli Evald Hermaküla niivõrd reibas, et suutis tudengitega võidu iiri rahvamuusika saatel ühikas valssi tantsida.

Vastu hommikut tekkis Hermaküla ja teda võõrustavate tudengite vahel pisike arusaamatus. Nimelt nõudis Hermaküla varahommikul naist. Vastutulelikud üliõpi-

lased soovitasid talle ühe ühikatoa numbri. Hermaküla lahkus, kuid naasis mõne aja pärast pahasena tagasi. Keegi polevat avanud. Hilisemal uurimisel selgus, et mitte tudengid polnud halba nalja visanud, nagu arvas Evald, vaid Hermaküla ise oli toanumbrite lugemisel eksinud. Teisele ringile Evald enam ei läinud.

Legendaarne näitleja võttis kella kuue ajal ohates oma üleriided ja pikemat juttu tegemata lahkus teadmata suunas sõnade "Vaja magama minna" saatel."

ANDRUS VAARIK PIIDLEB HÜLGEID

"Post" 24. jaanuar.

"Andrus Vaarik oli 12. jaanuari keskpäeval keskmiselt švipsis. Ta istus rahulikult Draamateatri baaris ja tõstis parajasti konjakiklaasi, kui tema juurde tormas kolleeg ja torkas nina alla kserokoopia sama päeva "Postist". Kuna Draamateatri töötajad on vaeses inimesed ning ei jõua endale Eesti odavaimat päevalehte osta, siis oli paljundatud just see artikkel, milles pajutati Hermaküla seiklustest Tartu linnas.

Kui Andrus Vaarik luges lehest, et Hermaküla ütles tema kohta "m***", tundis ta, kuidas temas miski kihvatas. "Ma olen m***! Ma olen m***!" karjus Vaarik hüsteeriliselt üle kogu baari.

Kolleegid tulid vaest Andrust lohutama. "Ei, sa ei ole. Ei, sa ei ole m***," ütlesid naiskolleegid murelikult, silitades Andruse kaelavolte, mis, tõsi küll, meenutavad eesnahka.

Viimasel ajal olevat peegelsileda pealaega Andrus Vaarikut tihti loomaaias nähtud. Vaarik pidavat nimelt tundide viisi hüljeste basseini ääres seisma ja ootama, millal hüljeste libedad koonud veepinnale tõusevad."

VAARIK ANNAB ASJA KOHTUSSE

Andrus Vaarik hages seepeale aktsiaseltsi "Caribo", mis annab välja ajalehte "Post". Vaarik tundis, et temale oli tekitatud moraalne kahju, mille hüvitamiseks nõudis 100 tuhat krooni ning "Caribo" varade kohest arestimist. Arveldusarve arestimise ta ka saavutas.

Kohtuistungil eel püüdis "Caribo" leida Vaarikuga kompromissi, pakkudes kompensatsiooniks 10 tuhat krooni. Vaarik küsis vastu 25 tuhat. "Caribo" pakkus omakorda 17,5 tuhat. Vaarik ei jäänud nõusse. Au ja väärikus oli sellega muudetud lehmakauplemise objektiks.

"Caribo" vaidlustas ringkonnakohtus oma pangaarve arestimise, ning ringkonnakohus tühistaski linnakohtu vastava määruse. Edust tiivustatuna loobus "Caribo" Vaarikuga kohtuvälisest kompromissi taotlemast.

Kohus rahuldaski oma 13. oktoobri otsusega Vaariku hagi osaliselt, mõistes "Caribolt" välja 50 tuhat krooni ning hageja kohtukulude hüvitamise. Hiljem keksis Vaariku advokaat Nigul Saar oma kolleegide ees, et nüüd saab ta 25 tuhande krooniga oma maja katuse ära parandada.

UNT JA AVDJUŠKO TSITEERIVAD KOHTUS VAARIKUT JA LUTSU(!?)

Kohtuotsuses seisab kirjas:

"Tunnistajate M. Undi ja M. Avdjuško ütlustega on tõendatud, et hageja oli

12.01.1994 pärast ajalehes "Post" kirjutatust teadasaamist löödud ja püüdis kirjutatut enda kaitseks sõnastada läbi huumori. Selleks tsiteeris hageja O. Lutsu näidendist "Kapsapea" Sägi rolli ühte lauset, asendades selles sõna "tola" sõnaga "m***". Näidendis kõlas lause järgmiselt: "Kuidas ma tola olen? Ma pole kunagi olnud tola ja nüüd olen ma tola?" Baaris viibisid sellel ajal ainult näitlejad ja kõik said aru, et tegemist oli parafrasiga. Seega ei vasta tegelikkusele artiklis toodud väide, et hageja karjus hüsteeriliselt üle kogu baari: "Ma olen munn! Ma olen munn!" ja seega ei vasta tegelikkusele ka kostja esindaja väide, et hageja nimetas ennast ise eba-tsensuurse sõnaga ja seetõttu ei saa tegemist olla au teotamisega. /.../ Solvav ja teotav on artikkel tervikuna."

KOHTUNIK ON LÄINUD LIBEDALE TEELE

Kohtunik põhjendab oma süüdimõistvat otsust hädiselt. Ta usub, et Vaarik teatri baaris "m***" hõikas. Kohtuotsus peab oluliseks, et näitleja tsiteeris seda tehes lavastust "Kapsapea". Kohtuniku arvates on vahe selles, kas ropendades kedagi tsiteeritakse või mitte. Tundub, et igaüks, keda roppsuuks peetakse, võib öelda, et tsi-

Andrus Vaarik – Eesti kõige paremini tasustatud näitleja.
Foto: Toomas Volmer (ETA)

teerib Tammsaaret või Mercat. Siin astub kohtunik libedale teele, sest ta kaudselt aktsepteerib, et "Posti" kirjutas tõesest faktist, ja proovib leiutada õilsaid motiive, miks näitleja "m****" hõikas.

Tegelik küsimus ei ole mitte selles, mida ja mis põhjusel näitekunstnik tegi. Küsimus on selles, mil viisil vaba ajakirjandus sündmust kajastas. Antud juhul kajastas "Posti" tõepoolest näitleja tegevust näitleja isikut pisendaval ja haavaval viisil. "Posti" artikli toon tulenes autori kiirustamisest ja ebapiisavast erialasest ettevalmistusest. Artikkel A. Vaariku kohta trükiti ära ajal, mil kohtupraktika au ja väärikuse teemal ei olnud veel välja kujunenud. Ei "Posti" toimetajad ega toleaeegsed omanikud olnud artikli üle rõõmsad. Kuid kellelgi ei olnud kahtlust, et tuntud näitlejad tõepoolest suguelundite keelt rääkisid, nagu seda mõnikord ette tuleb.

Hermaküla ja Vaariku suhted Kuninglikus Akadeemilises Draamateatris olid viimase peale kruvitud. Vaevalt, et Vaarik solvus, kui Hermaküla teda "m***-iga" kostitas.

Vaarik ja Hermaküla ei eita oma roppu suud. Nad tahavad ainult lehelugejatele sellest teadusaamist keelata.

Kas ei pidanuks hagi esitama hoopis Maria Avdjuško, kelle kõrvu Vaarik oma seksistliku ropendamisega riivas? Kuid Eestis puuduvad feministlikud traditsioonid. Naiste kuuldes võib öelda kõike, needsamad naised ise ei tee sellest väljagi. Kuid massimeedia ei tohi roppusi korrata.

MILLISED SÕNAD ON EESTIS TABU?

Eestis ei ole kahjuks n.n. kõrget seltskonda, kes sajandite vältel oleks "madalamatele kihtidele" kätte näidanud seltskondliku käitumise etalonid. Seetõttu ei ole ka tugevaid seltskondlikke tabusid. Kuna daamid pärast dineed ei siirdu teise tuppa ega jäta dzhentelmene portveini tarbima, siis võib ka kõige "kõrgemas" eesti seltskonnas kohata olukorda, kus punastavad daamid peavad härrade nilbeid nalju kuulama.

Talutaredest pärit eestlastel on kaine harjumus nimetada asju nii, nagu need on. Sajandialguse gümnaasiumiharidusega advokaadiproua suus kõlab "sitamaja" loomulikult.

Mis puutub soo jätkamise ja vastavasse aparatuuri, siis puuduvad eestlastel nii kaunikõlalised araabiapärase eufemismid kui ka arstiteaduslikult neutraalsed väljendid, mille abil lapsi õpetada. Ka murretes ei leidu m****-ile ja v**-ule erilisi võistlejaid (vt. "Väike eesti seksiraamat").

Võõraks on jäänud Valev Mirtemi pakutud sanskritipärase uudissõnad. Rahvas ei kasuta kuigi innukalt ka sellest sajandist pärit *sugutiit*. Kas keegi on kuulnud, et mõni mees ütleks teisele: "Sa oled sugutiit!"

Täiesti loomulikult ütleb ennast harda kristlasena avalikkusele serveeriv Illar Hallaste pärast autoavariid: "Kuradi kuradi kurat!"

ROPENDAMINE ON PRESIDENTIDE PRIVILEEG

Ei ole mingiks saladuseks, kuidas ropendavad Ameerika presidendid. Kui Lyndon Johnsonile anti nõu FJB boss Edgar Hoover ametist vabastada, tõrjus ta selle tagasi: "On parem lasta tal putkast välja pissida, kui et ta väljast putkasse pissib."

Richard Nixon oli sunnitud oma Watergate'i-jutuajamiste protokollid loovutama

Kongressile ja USA ajakirjandusele. Dokumentatsioonist võis leida arvukalt kohti, kus teksti katkestasid sellised sulgudes märkused nagu "sõim maha tõmmatud", "sõimusõna kõrvaldatud" või "iseloomustus välja jäetud". Et seesuguseid märkusi leidis peaaegu igal leheküljel, jäi mulje, nagu oleks president oma ametiasju ajades põhiliselt sõimusõnades väljendunud. Otsekohe muutus USA üldsuse hulgas armastatud seltskonnamänguks ära arvata, milline ebatsensuurne väljend ühest või teisest kohast oli kõrvaldatud. Juhuse tõttu oli tekstis säilinud ütlus: "I broke my arse to get..." – "Ma kiskusin oma perse lõhki, et (seda ja seda) saada..."; sellega oli ligikaudne ettekujutus presidendi kõnekeele tasemest olemas.

Olulisim tekstikoht, mida Valge Maja esitatud dokumentatsioonis ei olnud, mis aga magnetlintide tehnilise töötlemisega taas kuuldavaks muudeti, oli katkend Nixon'i jutuajamisest lähimate nõuandjatega: "Ma situn selle peale, mis juhtub. Ma ootan teilt kõigilt, et te jääksite kindlaks. Keelduge tunnistusi andmast, mätsige kinni või tehke midagi muud..."

Ronald Reagan ütles külma sõja lõpuperioodil mikrofoniprooviks: "One-two-three, I'll drop the bomb!" Ei saa salata, et USA presidendi nali oli pehmelts öeldes maitsetu. Sellest hoolimata ei kaevanud president kohtusse ühtegi väljaannet, kes teda tsiteeris.

Presidentide vallatused võtab kõige paremini kokku John Kennedy kommentaar: "Ühiskondliku vastutuse kandjad ei ole omaette kõrvalseisev rühm; paratamatult kujundab neid selle ühiskonna moraal, milles nad elavad."

VALIGEM: KAS TÕELINE ELU VÕI PSEUDOKULTUUR?

Jaroslav Hašek kirjutas "Švejkis": "Inimesed, kes vänge väljenduse puhul nina kirtsutavad, on argpüksid, sest nad kardavad tõelist elu. Niisugused nõrgad inimesed teevad kultuurile ja inimloomusele kõige rohkem kahju. Nad tahaksid rahva ülihellade inimeste karjaks muuta, püha Aloise tüüpi pseudokultuuri onanistideks kasvatada. Munk Eustahhius kirjutab oma raamatus, et püha Alois puhkes nutma, kui ta kuulis, kuidas keegi mees laskis müri välja oma kõhutuult, ja suutis rahuneda ainult palvetades. Säärased inimesed on väga pahased avalikkuse ees, kuid käivad iseäraliku heameelega avalikes väljakäikudes seintelt ebaviisakaid kirjutusi lugemas."

Ka Inglismaal suhtutakse mõistvalt avaliku elu tegelaste hea maitse piiril olevatesse ütlustesse. Kui eurobürokraadid kehtestasid kurikuulsa banaanide suuruse ja kõverusstandardi, ütles James Bond alias Roger Moore: "Keegi mu arvukatest naistuttavatest pole kunagi kurtnud, et mu m*** oleks liiga kõver!" Ja parlamendi alamkojas kõlasid sõnavõttud, milles lubati kõverad banaanid pista eurobürokraatidele sinna, kus see haiget teeb. Kõik ajalehed ja inglise rahvas lõbutsesid kuninglikult.

Inglismaal määras kohtunik ühele mehele ropendamise eest karistuseks nädal aega seebiga suud pesta. Ka Andrus Vaarikul ja teistel avaliku elu tegelastel kõlbaks aeg-ajalt suud seebitada. Juhul, kui ropendamist on otsustatud Eestis patuks pidada.

Anu Saagim abiellus Soome miljonäriaga

23. augustil abiellusid Soomes Anu Saagim (32) ja Ristomatti Ratia (53). Veetlev eestlanna on põhjanaabrite juures kuulsaks saanud just seetõttu, et võitis sealse ühe ihaldatuma poissmehe südame. Kuid eestlaste tähelepanu paelub Anu hoopis sellega, et ta oli Carl Danhammeri endine abikaasa.

"Kui ma 1982. aastal Tallinna 1. keskkooli lõpetasin, tahtsin kohe Nõukogude Liidust ära sõita, igaveseks," meenutab Anu Saagim "Postile". "Hakkasin otsima inimest, kes mu ära viiks, raha eest või ilma." Juba järgmisel aastal abiellus ta endast 14 aastat vanema soomlasega, kuid põtrade maale pääses ta alles 1986.

Carl Danhammer käisutab "Astorias" korraldatud sünnipäevapeol kauneid naisi: endist abikaasat Anu ja praegust abikaasat Jaanat.
Foto: Viktor Burkivski

aastal.

"Ootasin paar aastat Soome välisministeeriumilt vastust oma elamisloapalvele. Olin sinisilmne – Soome astus ju siis venelastega ühte jalga...", ütleb Anu. Samal ajal proovis ta mitmeid töötusi. Kerttu Selini mainekas mannekeenikool valis ta aasta mannekeeniks.

"Kuna mul tööluba ei olnud, siis võtsid mind tööle musta taustaga inimesed," jutustab Anu. "Sitt on olla Soomes lindprij. Kui seal mehed näevad, et naine on abitu, siis kasutavad nad seda ära. Üks tahab armukeseks, teine – voodisse."

"Anu eritab sensuaalsust, millest ta ise endale aru ei anna. Sellised naised on kõige ohtlikumad," kirjutas ajakiri "Apu". Jääb selgusetuks, milles seisnes Anu ohtlikkus Soome riigile. 1988. aastal sai brünett iludus väljasaatmismääruse.

"Carl Danhammer oli meie rõivafirma klient. Ta oli lõbus sell," jutustab Anu.

Anule öeldi, et Danhammer on ainus mees, kes võiks teda aidata. (Anu: "Ainuke, kes võiks tegutseda spontaanselt, tagajärgedele mõtlemata.") Carl vastas telefonis ta abipalvele: "Kohe! Astu laivaan ja tule siia!"

10. juunil 1988 abiellus Anu Carliga Ahvenamaal. Paari pandi nad preestri juures kodus.

"Siis elu alles algas," raputab Anu pead. "Nagu seiklusfilmis." Anu ei kahetse aastaid Calle abikaasana. Tal endal tuli ka vabameelsust juurde. Kuid nii ei suudaks keegi kaua vastu pidada.

Peale Calle vempude tuli Anul ka omaenda seikluste pärast sekeldusi. Vaatamata maaletuleku-keelule käis proua Danhammer korduvalt Soomes. 1988. aasta oktoobris jäi ta vahele kauplusevargusega. Ajakirja "Hymy" andmetel toppis ta "Pukeva" rõivaári proovimiskabiinis kotti 2388 marga eest hilpe. Ostjad juhtusid seda nägema. Anu üritas põgeneda, kuid kaupluse detektiivid said ta kätte. Anu kuulati üle, pildistati ning trahviti varguse ning ebaseadusliku maaletuleku eest.

Ühel päeval võttis Anu kompsud kätte ning sõitis Chicagosse. Koos uue kallimaga.

Ristomatti Ratia on "Marimekko" multimiljonärist omaniku Armi Ratia poeg.

Paar aastat tagasi mängis Ristomatti börsil maha kogu oma emalt saadud päranduse, 50 miljonit marka. Ta oli investeerinud kinnisvarasse ning oli Soome lama esimesi ohvreid.

Anu ja Ristomatti läksid peaaegu tühjade kätega Chicagosse, kus kuulus soomlane asus tööle suure sisustusfirma "Crate & Barrel" heaks. Anu ja Ristomatti oma firma "Studio Ratia" aastakäive on praegu 4–5 miljonit Eesti krooni.

Anu lükkab ümber kuuldused, nagu oleks ta Ristomattile läinud raha pärast. "Armusin Ristomatti loovusesse, hullumeelsusesse, energiasse... Mees peab olema kas hästi noor või minust palju vanem. Endavanuseid ma ei taha. Me mõlemad oleme juba elu näinud. Ristomatti annab mulle käitumise ja elustiiliga silmad ette. Ta on energiat täis. Ta magab 4–5 tundi ööpäevas, elab lennukis. Tema kõrval tunnen end mõnikord lausa vanana.

Pulmad peeti salaja ühes Soome linnas, nii et ajakirjandus sellest haisu ninna ei saanud. Seejärel tuldi Tallinna, et pidada perekondlikus ringis tagasihoidlik pidu. Praegu viibivad Anu ja Ristomatti Chicagos.

Pretsedenditu juhtum Eesti spordiajaloos: jalgpalliklubi "Tevalte" häving

Eesti jalgpalli mängulisest osast midagi rääkida ei ole, küll aga jõuab jalgpall tähelepanukeskmesse muul moel – eelkõige skandaalide abil. Täiesti enneolematu Eesti spordiajaloos on jalgpallitülile lahenduse otsimine kohtu kaudu.

Ajal, mil kümnendiku planeedi silmad ahnelt õgisisid teleriekraanilt jalgpalli MM-i ilu, võlu ja õudu, toimus Eesti vutielus pretsedenditu juhtum – päev enne Eesti jalgpallimeistrivõistluste viimase vooru mängu tegi Eesti Jalgpalliliidu juhatus massiteabevahenditele teatavaks oma otsuse heita liidust välja "FC Tevalte" meeskond. Oma otsust põhjendas EJL-i juhatus sellega, et "Tevalte" olevat mõjutanud kohtunikke altkäemaksu, vägivalda ja ähvardamisega.

NELJA KOHTUNIKU KAEBUS

EJL-i juhatusest nõustus juunis otsust kommenteerima ainult ajakirjanikuna töötav Vaapo Vaher, kelle intervjuust Eesti Raadiole selgus, et neli kohtunikku olevat EJL-ile esitanud oma seletuskirjad, milles kinnitavad "Tevalte" poolt altkäemaksu pakkumist, vägivalda ja ähvardamisi. Üks kohtunikest olevat oma kodus läbi pekstud.

Vaheri jutust võis aru saada nii, et selline jõhkruus ei teki üleöö, ning et EJL on oma otsusega jäänud pigem hiljaks. Sel juhul jääb arusaamatuks, miks alustati tegutsemist alles juunis, kui sai selgeks, et üheks põhiliseks konkurendiks "FC Florale" Eesti meistritiitli jahtimisel on "FC Tevalte".

Eesti Jalgpalliliidu ruume Pirital on võõral üsna keeruline leida, need asuvad maja viimases sapis. Juunis muutus jalgpallielu-juhtide kontori leidmine lihtsamaks, sest EJL oli ainuke asutus, mille ukse ees seisis turvamees. Jalgpalliliidust öeldi, et turvamees on palgatud kaitsma kohtunik Oleg Timofejevit.

EJL-i SALAPÄRANE KOOSOLEK

26. juunil toimunud Eesti Jalgpalliliidu juhatuse erakorralisel istungil (algselt oli koosviibimine planeeritud 28. juunile) polnud kohal Jalgpalliliidu presidenti Peeter Küttist. Küttis oli infarktiga haiglas. Kohal viibis seitse juhatuse liiget, seega oli kvoozum koos.

Kokku kuulub EJL-i juhatusse 11 inimest, lisaks presidendile asepresidendid Mart Tarmak, kes täidab ka liidu peasekretäri kohuseid, s.o. juhhib praktiliselt liidu igapäe-

vatööd; Arvo Sild ning Narva "Transi" president Nikolai Burdakov; "FC Flora" juhatuse liige Oleg Harlamov; Riigikogu liige ja ekskaitseminister Indrek Kannik; Tartu ja Eesti koondise noortetreener Avo Jakovitš; klubi "Vall" president Mati Kebina; "FC Flora" asepresident Aivar Pohlak; Viljandi esindaja Mart Pari ja ajakirjanduse esindajana Vaapo Vaher "Eesti Ajast".

"TEVALTE" PRESIDENT EITAB VÄGIVALLATSEMIST KATEGOORILISELT

"Tevalte" president Sergei Belov ütles 27. juunil "Postile", et temale tuli selline otsus üllatusena. Klubile ei ole Jalgpalliliidu juhatuse otsuse kohta laekunud mingit muud teadet peale faksi, mis saadeti ka massiteabevahenditele.

Hr. Belov oli just naasnud koos oma juristiga Piritalt, kus oli ligi tund aega asjatult oodanud EJL-i tegelasi, kes oleksid talle esitanud võimaliku põhjenduse "FC Tevalte" eemaldamise kohta.

Sergei Belov eitas kategooriliselt altkäemaksu pakkumist ja vägivalda. "Tevalte" boss ütles, et suhtleb edaspidi EJL-iga vaid läbi oma juristi. Ta ei välistanud EJL-i kohtusse andmist.

Mingit lepingulist suhet meistriliigas mängivate klubidel ja Eesti Jalgpalliliidul ei ole. Klubid peavad EJL-i tooma ainult oma ülesandmislehed. Õiguslikud suhted on seega paika panemata.

POHLAKU KÄTTEMAKS

"FC Tevalte" tekkimise lugu on selline: 1993. aastal ostis Belov rahalistes raskustes sipleva meeskonna, mis tookord kandis nime "Vigri". Belov nimetas meeskonna ümber ja asus seda tugevdama, kogudes kokku praktiliselt kogu paremiku vene keelt kõnelevatest Eesti jalgpalluritest. Klubi treeneriks on Sergei Belovi isa, kes ametilt on maadlustreener.

Paar-kolm nädalat pärast meeskonna ostmist olevat Belovile helistanud Aivar Pohlak ja öelnud, et enne niisuguse sammu astumist oleks tulnud temaga ühendust võtta.

Praegu on Aivar Pohlak "FC Flora" asepresident ja kuulub ka EJL-i juhatusse. Pärast seda, kui "Tevalte" oli ostanud andeka Narva noormängija Maksim Gruznovi (hetkel Eesti meistrivõistluste parim väravakütt 21 väravaga), oli Pohlak taas Beloviga ühendust võtnud.

Pohlak teatas, et Gruznovil on võimalus sõlmida leping Šveitsi klubiga "FC Vil", sama meeskonnaga, kus mõnda aega stazheeris Eesti koondise väravavaht Mart Poom. Pohlak öelnud noorele väravakütile neljasilma-jutuajamises, et "milleks veel Belov – lepingu sõlmimisel jagame tulud lihtsalt pooleks".

Paar kuud hiljem tahtis "Tevalte" osta "Flora" mängijat Sergei Zamorskit. See tehing ei õnnestunud, kuna Aivar Pohlak olevat noormehele öelnud, et "mis sa sinna "Tevaltesse" kipud, seda meeskonda juulis enam pole". Pohlak lisanud, et hävitab selle klubi.

26. juuni õhtul, mil EJL-i juhatuse otsus sai avalikustatud, oli Aivar Pohlak Sergei Belovile helistanud ning küsinud: "Kas said aru, mis ma sinuga tegin?"

KÕIK TORMASID EUROOPA JALGPALLILIIDLUST ABI OTSIMA

28. juuniks kutsus "Tevalte" jurist ja mänedzher Aleksandr Lipovskoi kokku kõik need Jalgpalliliidu liikmed, "kellele on kallid demokraatia, seaduslikkus ja õiglus spordis". See oleks olnud sisuliselt Jalgpalliliidu erakorraline kongress.

Juunis pöördusid Euroopa Jalgpalliliidu poole abipalvetega nii EJL ja "FC Flora" kui ka "FC Tevalte". "Flora" ja EJL selleks, et saada abi "Eesti jalgpallis pealetungiva maffia vastu", "Tevalte" selleks, et kohale kutsuda UEFA esindajad ja peatada Eestit esindavate meeskondade ülesandmine eurosarjadesse.

UEFA olevat vastanud EJL-ile, et oma siseasjad peavad kõik ise lahendama ning et sellised skandaalid ei olevat Ida-Euroopa jalgpallis midagi uut.

"NORMA" ON "TEVALTEGA" SOLIDAARNE

Juunis ilmus pressis Eesti 1993. aasta meistri ja 1994. aasta karikavõitja "Norma" avaldus, kus kutsutakse üles tervele mõistusele ja probleemi rahumeelsele lahendamisele. Avalduses on öeldud, et "Normale" jääb mulje, nagu püüaks EJL-i juhatuse "FC Florat" vahendeid valimata eurosarja upitada.

Oma solidaarsusest normalastega teatas kohe teine Tallinna klubi, "Dinamo". Arvatavasti ühinevad selle avaldusega veel mitmed klubid, sest peamiselt eestlastest koosnevaid klubisid on meistriliigas vaid kaks – lisaks "Floral" veel Pärnu "Tervis".

30. juunil toimus lisamäng Eesti meistri väljaselgitamiseks "FC Flora" ja "FC Norma" vahel. Seda kutsuti vilistama kohtunikud Soomest. Iselaadse protesti märgiks saatis "Norma" selleks mänguks väljakule oma tolleaegse farmklubi "Pantrid", mis koosnes 16–18-aastastest noormeestest, kes isegi omaealiste hulgas ei mahtunud Eesti paremikku.

Kohtumine kulges pealtvaatajate vile ja mõnituste saatel. Tol hetkel oli staadionil väga ebamugav viibida. Loomulikult polnud "Floral" raskusi meistrikutulekuga. Nad võitsid 5:2. See aga tähendas pääsemist eurosarja, kus küll floralaste tee juba esimeses ringis katkes.

"FLORA" SUUREMEELNE ZHEST

Veel enne 30. juunil peetud mängu tegi "FC Flora" asepresident ja EJL-i juhatuse liige Aivar Pohlak pressile avalduse. Selles on öeldud, et juhul, kui "Flora" pääseb eurosarja-mängudele, s.o võidab meistriliiga, annetab ta mängudest saadava tulu Eesti Jalgpalliliidu klubidevahelisele toimkonnale, sisuliselt siis EJL-i sekretariaadile. Meeskond saab umbes 50 tuhat Šveitsi franki ainuüksi osalemise eest esimese ringi mängudes.

Eesti jalgpallis on saanud moeks kiidelda oma rahakoti paksusega. Osalemise eest eurosarjas oleks võimalik teenida 200 tuhat krooni. "Tevalte" jurist hr. Lipovskoi on juba varem öelnud, et klubi presidendile hr. Belovile ei ole see just suur summa, mõnele teisele aga küll. Hr. Pohlak tegi otsekohe vastukäigu: temagi jaoks polevat see mingi summa.

“TEVALTE” HAGI

“Tevalte”, palganud nimeka advokaadi Viktor Kaasiku, esitas Tallinna linnakohtule hagi, milles nõudis hüvitust tekitatud moraalse kahju eest. Moraalse kahju suurus tulnuks selgitada kohtuliku menetluse käigus. Hiljem esitatigi miljoni kroonine hagi.

“Tevalte” saatis kirja Euroopa Jalgpalliliidule. Selles paluti peatada Eestit esindavate meeskondade osalemine eurosarjades kuni kohtuliku arutluse lõppemiseni.

Viktor Kaasik ütles raadiousutluses, et EJL-i juhatuse otsus on vastuolus isegi omaenda põhikirjaga. EJL-i juhatuse ei soovivat juhtunut kommenteerida.

EJL-i juhid on enesekindlad, viidates Euroopa Jalgpalliliidu seadustikule, mis ei tunnista üheski oma liikmesriigis muud võimu peale liikmeks oleva kohaliku jalgpalliliidu. Viimase tegevusse ei tohtivat sekkuda isegi tsiviilkohus.

Jalgpallurid on tekkinud skandaalis kõrvalvaatajateks jäänud. Kuid võib ette kujutada “Tevalte” vutimeeste tundeid: neilt võeti ju väljateenitud medalid käest.

VAHEKOHUS

Rahvusvaheline Jalgpalliföderatsioon FIFA moodustas EJL-i ja klubi “FC Tevalte” vaidluse lahendamiseks vahekohtu.

“Tevaltet” esindav vandeadvokaat Viktor Kaasik ütles, et nii EJL kui ka “Tevalte” peavad 10. augustiks esitama vahekohtusse oma esindajad. Poolte kokkuleppel määratakse vahekohtu eesistuja. Kui pooled ei suuda kokkuleppele jõuda, määrab esindaja FIFA.

Kaasiku sõnul teatas FIFA, et kui “Tevalte” ennistatakse EJL-i liikmeks, siis tuleb mängida kõik Eesti meistrivõistluste piires mängimata jäänud mängud.

EJL-i peasekretär Mart Tarmak ütles 3. augustil, et “Tevalte” küsimus ei puutu üldse FIFA-sse, vaid kuulub täielikult EJL-i kompetentsi. “Mingit oma esindajat FIFA vahekohtusse Jalgpalliliit esitada ei kavatse,” kinnitas Tarmak.

Klubi, mida enam ei ole: “FC Tevalte” saadeti lihtsalt laiali, mängijad jäid väljateenitud medalitest ilma. Foto: Gunnar Vaidla

INDREK KANNIK EI SOBINUD EESTI JALGPALLILIITU ESINDAMA

FIFA palus mõlemal tülipoolel määrata arbitraazhikomisjoni oma esindaja. Seejuures oli öeldud, et soovitatavalt võiksid need isikud omada juriidilist haridust, keelteoskusest rääkimata. "Tevalte" palkas esindajaks advokaat Üllar Talviste advokaadibüroost "Heta". EJL käis välja Indrek Kanniku kandidatuuri. Sellega ei nõustunud vastaspool, hiljem ka FIFA.

"Tevalte" huve esindav vandeadvokaat Viktor Kaasik ütles: "Ei saa ju oma tegude üle olla õigusemõistjaks inimene, kes praktiliselt oli "Tevalte" Jalgpalliliidust väljaheitmise üks algatajaid."

Väidetavalt olevat tolle mälestusväärsele EJL-i juhatuse koosolekul, kus "Tevalte" küsimust arutati, esinenud ettekandega Indrek Kannik, kel kaitseministrina olid käsutada operatiivandmed, millele tuginedes ka otsus langetati.

"TEVALTE" MÄNGIJAD LÄKSID "NIKOLISSE"

Jalgpalliliidu loal lubatakse "FC Tevalte" mängijatel ajutiselt siirduda mängima "FC Nikolisse".

"Nikol" mängib Eesti meistrivõistlustel väga hästi, olles "Flora" ainuke konkurent kuldmedalile. Sügisringi lõppedes jäi "Nikol" "Florast" maha vaid ühe punktiga. Aga tänu sellele, et kevadringi alguseks on kõikide meeskondade punktid jagatud pooleks, seistakse "Floraga" ühel pulgal.

SÕJAKIRVES ON MAHA MAETUD

26. oktoobril toimus FIFA vahekohtu istung, millel otsustati taastada "FC Tevalte" täisliikme staatus Eesti Jalgpalliliidus ja lubada meeskonnal osaleda alates 1995/96 aasta hooajast Eesti meistrivõistlustel. Ühtlasi kohustus "FC Tevalte" võtma tagasi hagi EJL-i vastu kõikidest kohtutest.

Klubi mäenedzheri Aleksandr Lipovskoi arvates on FIFA otsuse esimene ja kolmas punkt omavahel vastuolus: esimene punkt väidab, et kohe pärast leppe allkirjutamist taastatakse "FC Tevalte" täisliikme õigused; kolmandas punktis on kirjas, et klubi võib Eesti meistrivõistlustel osaleda alles järgmisest hooajast.

Suvel võttis klubide esindajate koosolek vastu otsuse kutsuda kokku EJL-i erakorraline kongress. Kongress peaks toimuma kolme kuu jooksul, kuid ka nelja kuu möödudes ei olnud EJL-i juhtkond otsusele reageerinud.

"FC Tevalte" võttis hagi Linnakohtust tagasi, kuid härra Lipovskoi ei välista võimalust, et kohtusse võib personaalselt pöörduda mõni jalgpallur.

Jalgpalliliidu 26. juuni otsuse tõttu on klubi rahaliselt kõvasti kaotanud: kuna "Tevaltelt" võeti võimalus tulla Eesti meistriks, siis kadus ka võimalus pääseda Eurosarja. "Flora" sai kahe euromängu eest 200 tuhat Šveitsi franki, mis on pool klubi aastasest eelarvest. Samuti oli "Tevalte" lubanud mängijatele hea mängu eest preemiat, mis tuleb välja maksta, sest mehed mängisid hästi – vähemalt kolmas koht oli enne EJL-i saatuslikku otsust klubil käes.

Tekkinud kulude kohta esitab "FC Tevalte" FIFA-le avalduse.

Ingrid Nigola abiellus Toomas Tõnistega

Selle aasta 18. juulil ühendasid oma armastuse ja elutee kaks noort, ilusat ja õnnelikku inimest. Abiellusid mitmetel missivõistlustel edukalt esinenud heledapäine kaunitar Ingrid Nigola ja Eesti purjespordi tippmees Toomas Tõniste.

Ingrid ja Toomas kohtusid eelmise aasta 4. septembril Pirital, tuntud juuksuri Kairi Viigi korraldatud kinnisel peol. "Ausalt öeldes, ma ei tundnud Ingridit alguses ära," räägib Toomas Tõniste muheldes. "Kui näed ilusat tüdrukut, tekib kohe tahtmine temaga tuttavaks saada. Aga kui ma teda tantsima läksin võtma, teadsin juba, kes ta on. Minule oli see üsna esimesest pilgust armumine."

Ingrid leiab, et Toomaga tantsima minnes ei arvanud ta küll kohe, et sellest nüüd midagi tõsisemat tuleb. "Pärast seda pidu kohtusime paari-kolme päeva pärast. Seejärel sõitis Toomas kohe võistlustele ja umbes nädala pärast tundsin, et igatsen kohutavalt tema järele," ütleb noor naine õnnelikult naeratades. "Oktoobri algul kohtus Toomas minu vanematega. Ema rääkis kohe, et Toomal on nii soe ja mehelik käepigistus, ning ta tahtis algusest peale, et sellest tõsine suhe kujuneks."

Toomas leiab, et Ingrid on kena, heasüdamlik ja korralik. "Ta on ikkagi heast perekonnast. Seda on kaugele näha, millised elukombed neil on," ütleb päevitunud spordimees veendunult.

Mõlemad kinnitavad, et said väga ruttu väga lähedasteks. "Meil läks suhe uskumatult kiiresti. Juba kuu aja pärast oli tunne, nagu oleksime aastaid tuttavad olnud," räägivad nii Ingrid kui ka Toomas ühest suust.

Aasta tagasi abiellus Tooma vend Tõnu. Viimase abikaasa on Ingridi sõbranna ning ka prl. Nigola oli pulma kutsutud. Kuid tookord pidi Ingrid tööasjus ära sõitma ning Toomaga tutvumine lükkus edasi.

Ingrid ja Toomas elavad koos Kesk-Ameerika tänavas suures punases kivimajas. Korter, mis kingiti Toomale pärast Souli olümpiamängudel võidetud hõbemedalit, on avar, puhas ja kodune, sisustatud ühtlaselt heledast puust mööbliga.

Pärast Souli olümpiat sai Toomas lisaks korterile ka auto ja suvemaja. Seega on materiaalne aluspõhi olemas ja ega Toomal oma hulgimüügifirmaga kehvasti lähe. "Suuremad ostud jäävad ikka Tooma kanda. Mina saan "Enelinist" just nii palju palka, et oma naiselikke vajadusi rahuldada. Näiteks kosmeetikat osta," kinnitab Ingrid.

Kuigi Ingridil on juulis puhkus, tõuseb ta hommikul koos Toomaga, et talle putru keeta. "Toomas ütleb küll vahel, et jäägu ma magama, aga mul jääb ju süda valuta, kui ma talle süüa ei tee. Toomas armastab hommikuti väga mannaputru. Samuti peab iga päev kook kodus olema. Mulle hirmsasti meeldib talle kooki küpsetada ja siis kuulata, kuidas ta kooki kiidab," räägib särasilmne daam.

Just married: Ingrid Nigola õmbles pulmakleidi ise, Toomas Tõniste ei jõua kaasat küllalt kiita. Foto: Viktor Burkivski

Avaliku elu tegelastel on saanud auasjaks minna kohtusse

Riigikohtu esimees Rait Maruste on intervjuudes rõhutanud, et 90% tsiviilasjadest, millega meil minnakse pikemalt mõtlemata kohtusse, lahendatakse lääne-riikides kohtuväliselt. Inimesed peaksid olema kompromissialtimad, sest meie kohtud on tööga üle koormatud.

1994. aastal muutus eriti populaarseks meediakanalite hagemine au ja väärrikuse kaitseks. Hagejatena meeldis kohtutes esineda eriti avaliku elu tegelastel – inimestel, kelle tegude ja moraalse palge vastu publikul on kõrgendatud tähelepanu.

“Posti” meelest peaks kohus võtma au ja väärrikuse asju arutada üksnes juhtudel, kui meediakanal on keeldunud avaldatud fakti ümber lükkamast või oma kommentaari pärast vabandamast. Kuid Eestis ei ole see paraku nii.

“ELU PILT” versus SINISSAAR

“Elu Pilt” oli toonud lugejateni fakti, et minister Kama on minevikus toime pannud poeröövi ja viibinud mõnda aega ravil vaimuhaiglas. “Elu Pildi” omanikud seda ainult ootasidki, et Kaido Kama kirjatüki kohtusse kaebaks: siis võinuks Kama minevikku pikalt ja laialt avalikult praadida.

Justiitsministri au eest astus välja hoopis “Isamaa” parlamendifraktsiooni esimees Tiit Sinissaar, kes nimetas “Elu Pilti” “Hommikulehes” avaldatud artiklis laimukampaaniaga tegelevaks väljaandeks. “Elu Pildi” ajakirjanikud kaebasid ta au ja väärrikuse solvamise eest kohtusse, nõudes avalikku vabandamist.

“KUKU” versus “TELEVISIOON”

“Kuku” raadio omanik AS Trio hages veebruaris ajalehte “Televisioon” A. Kaasiku artikli pärast, milles väideti, et “Kuku” raadiol on ununenud eetika “Raadio 2-st” rääkides. Hr. Kaasikule ei olnud meeldinud Mart Ummelase hääletoon, millega too oli edastanud Tallinna lennujaama teadet “Raadio 2” tööd segavatest ülendavatest lennukitest. Kaasik kirjutas: “Kuku” raadiol on ununenud eetika Eesti Raadiost kõneldes”.

Kukumehed nõudsid laimava kirjutise eest kahjutasuks 150 tuhat krooni. Linnakohtu otsusega mõisteti “Kuku” kasuks välja 20 tuhat krooni. Rein Lang kaebas asja ringkonnakohtusse, kus jäi juba väljamõistetud 20 tuhandest kroonist sootuks ilma. Nüüd kaaluvat Lang asja edasikaebamist Euroopa Liidu kohtuinstantsidesse.

SEPPA versus HEEK

Eesti Rahvuslaste Keskkliidu juhatuse liige Ülo Seppa andis kohtusse endise kohtuniku Margus Heegi, kes oli intervjuus "Nelli Teatajale" nimetanud Seppat "endiseks Karksi-Nuia partorgiks".

Seppa nõudis Heegilt vaid 25 krooni kohtukulude katteks ning au ja väärikut laimavate faktide ümberlükkamist ajakirjanduses.

Heeki esindas kohtus vandeadvokaat Jaak Oja, kes on ühtlasi Avaliku Sõna Nõukogu esimees – seega au ja väärikuse "spetsialist".

METS versus "LÄÄNE ELU"

"Lääne Elu" kirjutas eelmisel aastal, nagu oleks Lihula alevivanem Tõnis Mets kasutanud Vabadussõja ausamba avamise banketi korraldamiseks raha, mis oli eraldatud hoopiski ausamba taastamiseks. Tõnis Mets andis asja kohtusse, nõudes laimamise eest kahjutasuks 10 tuhat krooni. Haapsalu linnakohus mõistis ajalehelt "Lääne Elu" välja 10 tuhat krooni, Läänemaa ringkonnakohus kinnitas seda otsust.

HALLASTE JA KRANICH versus "HOMMIKULEHT"

Riigikogujad Illar Hallaste ja Heikki Kranich proovisid kumbki kohtu ja "Hommikulehe" abil oma rahakotti täiendada poole miljoni krooniga. "Liviko" haldusnõukogu liikmeid vihastas "Hommikulehes" avaldatud artikkel "Poliitikute ja piirituse-tootjate liit". Mõned lõigud kirjutisest olid Hallaste ja Kranichi arvates väärikut riivavad.

Pikaleveninud kohtuprotsessil jõuti kogu Eesti alkoholipoliitika süvaanalüüsini. Soovimata jätkata kulukat protsessi, sõlmisid vaenupooled vaherahu.

BABENKO versus "SPORDIPEEGEL"

Superkorvpallurit Sergei Babenkot solvas ajaleht "Spordipeegel". Spordihuvilistele mõeldud sõnumikandja trükkis ära intervjuu "Kalevi" meeskonna massööri Juho Aulega. Artiklis oli lõik, kus Aule ütles, et Babenko on hea mängija, aga kleptomaan. Babenko soovis kompensatsiooniks laimu ümber lükkavat artiklit. Protsessi muutis keerulisemaks asjaolu, et "Spordipeeglit" õigusemõistmise ajaks enam ei eksisteerinud ja artikli kolm autorit olid tööle asunud erinevatesse väljaannetes.

KITSE versus MILIUS

Kaunis Karin Kitse käis sel aastal kohut Tartu värsimeistri Matti Miliuse ning šõumehe Vahur Kersnaga. Milius oli deklameerinud "Hommikutelevisiooni" saates äsja Eesti Missi tiitli võitnud Karin Kitse juuresolekul luuletust "Anna ennast, naine...".

Enelin Meusi arvates šokeerisid need värsid õrna hingelaadiga neitut. Oma au ja väärikuse taastamiseks pöördus prl. Kitse linnakohtu poole. Solvangu eest nõudis Karin Kitse 50 tuhat krooni, mille lubas võidu korral annetada Väikemõisa lastekodule. Just tänu annetamise lubadusele jäi hagi rahuldamata (kohus järeldas, et Kitse endal ei ole raha vaja). Süüdlasi kohustati vaid avalikult vabandama.

eest ajalehte "Postimees". Jumalasalastele olevat raskeid probleeme tekitanud "Postimehes" avaldatud Lembit Auväärti artikkel. Kirjutises märgiti, et "Elu Sõna" registreerimisdokumendid pole korras, ning autor avaldas arvamust, et koguduse tegevus tuleks ära keelata.

Elusõnalased väitsid, nagu oleks artikkel tekitanud suure segaduse pühameeste Rootsi peakorteris Uppsalas. Rahvusvahelised liidrid olid sunnitud tulema Eestisse ja sinne esindus sõitma Rootsi olukorda selgitama. Hüvitiseks nõudis "Elu Sõna" 100 tuhat krooni, kuid kohus mõistis neile välja vaid Rootsi edasi-tagasi sõidu piletite hinna 4790 krooni. Hiljem mõistis kohus erimäärusega "Postimehelt" välja veel väiksema summa – 1944 krooni.

Vastavalt seadusele pidi "Elu Sõna" riigilõivu aga tasuma au ja väarikuse kompenseerimiseks nõutud 100 tuhande krooni pealt. Lõiv oli 4305 krooni, seega jäid jumalasalased hoolimata au ja väarikuse tagastamisest kahjumisse 4131 krooniga.

MITU KOHTUASJA "EESTI AJA" VASTU

Nädalalehte "Eesti Aeg" süüdistati sel aastal kahel korral au ja väarikuse solvamises.

Seitse hagejat kaebasid "Eesti Aja" kohtusse, süüdistades ajalehte selles, et leht oli neid KGB agentideks tembeldanud. "Eesti Aeg" oli avaldanud Tartu KGB likvideerimisel ühe ohvitseri töövihikust leitud 86 inimese nimed. Hagejad eitasid oma kuulumist julgeoleku ridadesse. Kohus mõistis igaühele 10 tuhande kroonise valuraha.

Lisaks käisid lehemehed kohut Lääne-Eesti Panga juhatuse esimehe endise asetäitja Mart Maastikuga. Hr. Maastikku solvas artikkel, kus väideti, et pool aastat enne panga pankrotistumist töölt lahkunud Maastik ehitab endale pangast kandiditu rahadega luksuslikku elamut. Kõiki Lääne-Eesti Panka sääste paigutanud inimesi kutsus "Eesti Aeg" vaatama Maastiku maja kui objekti, mida ehitatakse nende rahaga. Kompensatsiooniks laimu eest soovis Mart Maastik poolt miljonit krooni.

Ikka jätkub Rahvarinde protsess "Eesti Aja" vastu, sest viimane oli kirjutanud, nagu olnuks rahvarinded KGB poolt inspireeritud liikumised.

KULBOK versus "POST"

Kuningriiklane Kalle Kulbok nõudis "Postis" avaldatud artiklis olnud lause "Kalle Kulbokil ja Kirill Esimesel läheb kuningliku piiritusejoomise kõrval tervislikult raskeks oma rojalistlikku ellusuhtumist rahvale näitlikult kinnitada" eest moraalset hüvitist 1001 krooni.

Kohtus esindas Kulbokki Ralf Parve, kes väitis, et Kulbok ei ole juba 18 aastat tilkagi alkoholi suhu võtnud. Kohus mõistiski raha välja.

TEITER versus "ESTONIJA"

Kuningriiklastes tekitas pahameelt ajalehes "Estonija" avaldatud lugejakiri. Artikli autor Heldur Jõgimaa nimetas selles Torgu kuningat Kirill Teiterit rahva poolt valitud seksuaalmaniakiks ja Priit Aimalt roppuste kuningaks.

Kirill Esimest esindas kohtusaalis Kalle Kulbok. Istungitel viibis ka poolpime pensionär Heldur Jõgimaa. Kuningriiklased nõudsid Kirilli au haavamise eest tradit-

siooniliselt 1001 krooni. Kulboki arvates oleks laimajale parajaks karistuseks pea maharaiumine.

Keskaegset karistust "Estonijale" kohus siiski ei määranud. "Estonijal" tuleb kuningriiklaste kassasse lisada 1001 krooni.

ILJIN versus BASKIN

Suvel käisid kohut kaks tuntud teatrimeest, Vene Draamateatri direktor Aleksandr Iljin hagejana ja "Vanalinnastuudio" kunstiline juht Eino Baskin kostjana. Direktorihärra Iljinile ei meeldinud osava naljameistri Baskini "Molodjozh Estoniis" avaldatud artikkel. Eriti solvavaks pidas Iljin väidet nagu istuks Vene Draamateatri saalis etenduste ajal vaid 30–40 inimest.

Iljini arvates ebatäpse väite oleks pidanud kummutama 150 tuhat krooni. Kohus jättis hagi rahuldamata.

ANNUS versus BNS

Ajalehe "Pravda" korrespondent Lembit Annus kaebas au ja väärkuse solvamise eest kohtusse uudisteagentuuri BNS, "Hommikulehe", "Päevalehe" ja "Russkaja Gazeta". Päevalehed avaldasid BNS-i teatele toetudes artiklid Lembit Annuse arreteerimisest Valgevene pealinnas Minskis. Minskis oli toimunud endiste NLKP liidrite nõupidamine. Kommunist Annus teatas, et tähtsa koosviibimise ajal olnud ta hoopis Narvas. Tema arvates olid avaldatud teated rängalt kompromiteerivad.

Kahjutasuks nõudis Annus BNS-ilt 100 tuhat ja igalt päevalehelt 20 tuhat krooni. Hiljem loobus Annus materiaalse hüvitise nõudest ajalehtede vastu, jättes jösse sajatuhandelise nõude BNS-i vastu. Igal istungil toetas Eesti kommunistide liidrit moraalselt kamp käratsevaid vene pensionäre.

Kohtu otsusega rahuldati Annuse hagi osaliselt. BNS pidi solvatule maksma 3000 krooni.

PAULUS versus ETA

Diskotäht Pearu Paulus pidas kohtu duelli maha Eesti Telegraafiagentuuriga. Laulumeest olid solvanud kahe ETA praktikandi näpuvea tõttu üldisesse arvutivõrku lipsanud teade grungemehe Kurt Cobaini enesetapust. Noorhärрад, kes soovisid ainult väikest nalja teha, lisasid "Hommikulehe" kolleegidele mõeldud Cobaini surmateate lõppu oma arvamuse. Praktikantide meelest oleks popmuusika tasemele tunduvalt kasulikum olnud mõne teise muusiku enesetapp, sealhulgas ka Pearu Pauluse oma.

"2 Quick Starti" solisti arvates oli teade äärmiselt jöhker ja küüniline. Diskotümpsutaja Paulus esitas hagi nõude 100 tuhandele kroonile. Kohus leidis, et ekslik teade on tekitanud laulumehele siiski vaid 25 tuhande kroonise kahju.

KRAVETS versus BNS

Täitevameeti peadirektori asetäitja Valeri Kravets süüdistab uudisteagentuuri BNS oma au ja väärkuse riivamises. Kravets tunneb ennast solvatuna BNS-i teatest, kus

KRAVETS *versus* BNS

Täitevameeti peadirektori asetäitja Valeri Kravets süüdistab uudisteagentuuri BNS oma au ja väärkuse riivamises. Kravets tunneb ennast solvatuna BNS-i teatest, kus väidetakse, et Kravets käis kinnipidamiskohtades vange ähvardamas. Ta nõudnud teate järgi vangidelt Ämari vangla direktori endise asetäitja Dolzikovi vastu antud tunnistustest loobumist. Keeldumise korral olevat Kravets lubanud kinnipeetuid karistada kartsa ja isegi surmaga.

Laimava artikli eest Kravets rahalist hüvitust ei nõua, tema arvates piisab avalikust vabandusest.

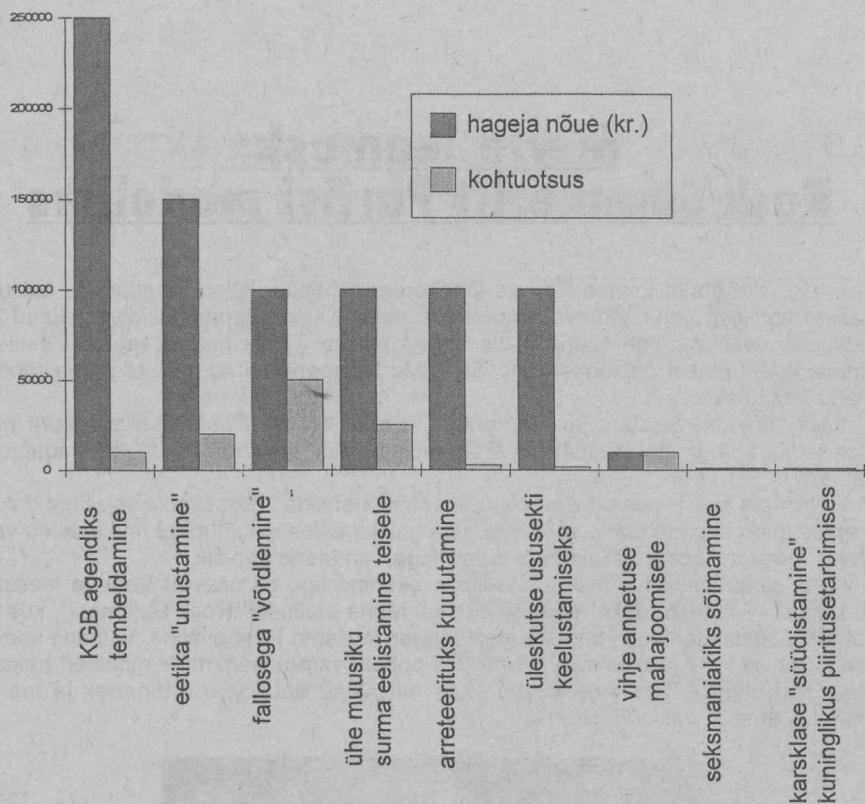
24. novembril Tallinna linnakohtus toimunud eelistungil nõudis kohtunik BNS-ilt kasutatud informatsiooniallikate esitamist.

TOOTS *versus* "EESTI SÕNUMID"

Politseiameti peadirektori esimene asetäitja Jaan Toots hages päevalehte "Eesti Sõnumid". Hr. Tootsi au ja väärkust solvas üks lõik Raivo Palmaru kirjutisest "Andres Tarand esitab täna uue valitsuse nimekirja". Artiklis oli väidetud, nagu sooviks Jaan Toots saada siseministri tähtsale ametikohale. Lisaks kirjutas Palmaru, et Jaan Tootsi tegevust on uurinud kaks valitsuskomisjoni, neist üks tegi ettepaneku kriminaalasja algatamiseks Tootsi vastu. Toots olevat turvanud ka skandaalset rublatehingut. Rahalist hüvitist kõrge politseiametnik ei nõua, kuid soovib, et lõpetataks tema tagakiusamine ajakirjanduse poolt.

KIVILOO *versus* OVIIR

Justiitsministeeriumi nõunik Peeter Kiviloo (Kanada kodanik) nõuab justiitsministeeriumi kantslerilt Mihkel Oviirilt avalikku vabandust ja miljonit krooni selle eest, et ta intervjuus "Rahva Häälele" ütles: "Omaette probleem on see, et Kiviloo tunneb Eesti olusid suhteliselt halvasti."

Skeemilt on näha, et neljal juhul tuleb kompensatsiooni maksta vale fakti avaldamise eest ("KGB agent", "arreteeriti Minskis", "1/5 annetusest söödi ja joodi maha", "seksmaniak"), ülejäänud kordadel tuleb lõivu maksta kommentaari eest.

Lääne kohtupraktika kohaselt läheb valede faktide avaldamine kalliks maksma vaid sel juhul, kui hageja suudab tõestada, et meediakanal on teadlikult valet levitanud (s.t. on olnud pahatahtlik). Mis puutub kommentaaridesse, siis peavad need järelduma tõestest faktidest.

Kui aga kohtunik mõistab välja kahjutasu šarzh'i või metafoori eest ("m****" või "kuninglik piiritusetarbimine"), siis on ta läinud sõnavabaduse piiramise teed: "šarzh" on tulnud sõnast "charge" ("raskus"), mis moonutab "tõelist" pilti igal juhul. Kahjuks kalduvad eesti kohtunikud pidama humoorikaid moonutusi pahatahtlikeks, seega õigusvastaseks. Sellega on teadmatult mindud sõnavabaduse piiramise teed.

Siit soovitus ajakirjanikele: kraapige oma sahtli tagumistest nurkadest välja stag-naaegne leidlikkus: tõde tuleb kirja panna, kasvõi ridade vahel!

Merle Teemusk: Rock Summerilt Pariisi modelliks

5.–10. oktoobrini toimus Pariisis järjekordne Christian Diori moeudiste esitus. Keskellläbi kord aastas antavale moेतendusele oli lisaks tippmodellidele palutud 27 üldsusele veel tundmata tüdrukut üle kogu maailma. Teiste hulgas naeratas sellisel ainulaadsel üritusel osalemise õnn Eesti Modelliagentuuri noorele tõusvale tähele Merle Teemuskile.

"Osavõtukutse saabus 30. septembril," rääkis Merle "Postile". "Pariisi-sõit pidi algama juba järgmisel teisipäeval. Ettevalmistusteks jäi seega aega vaid nädalavahe-
hetus."

Hoolimata ajanappusest suudeti tütarlapsele hankida kõik sõiduks vajalikud dokumendid, ning unelmate reis sai teoks. "Ma poleks eales uskunud, et mul avaneb võimalus esineda koos maailma tippmodellidega," on Merle õnnelik.

Kuueteistaastase modelli tegutsemise eelmine tipp oli osavõtt Vadeya messist Helsingis. Esimese tõeke modellitööks sai Merle mullusel "Rock Summeril", kus ta kohtus Modelliagentuuri juhtide Margit Jõggeri ja Katrin Rannaväliga. Viimane soovitski proovida uut ja huvitavat eriala. "Ma polnud varem isegi mitte mõelnud hakata tööle modellina," tunnistas Merle. "See oli täiesti ootamatu ettepanek ja ma ei kahetse, et selle vastu võtsin."

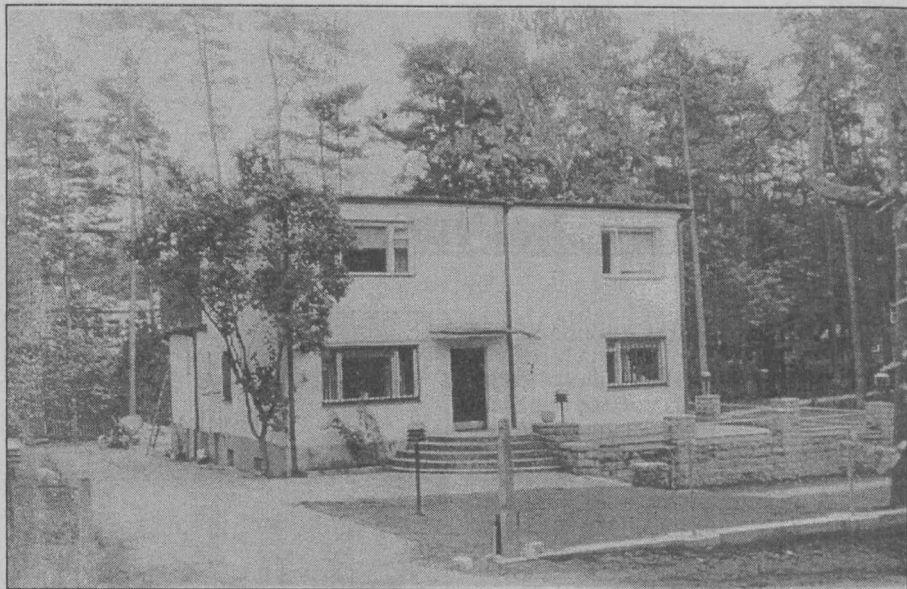
Merle Teemusk (vasakul) ja Linda Evangelista (keskel) Pariisis toimunud presentatsioonil.

Pörsakesed elavad talve kindlate seinte vahel turvaliselt üle

Ambitsioonikas koonderakondlane Tiit Vähi kolis Karja tänavale, sest ei suutnud taluda Edgar Savisaare ja Vaino Väljase naabrust Roosikrantsi tänavas. Raine-Lea Vähi armastab toalilli kasvatada, lilled aga kasvavad vanades majades paremini.
Foto: Viktor Burkivski

Saaremaale, Veere randa kerkib malegeeniuse Jaan Ehlevsti suvekodu. Suvila üldpind on suurem kui keskmine linnakrunt Eestis. Sellest hoolimata soovib Ehlevst majast lahti saada. Villa on saadaval 2 miljoni krooni eest.
Foto: Benno Aavasalu

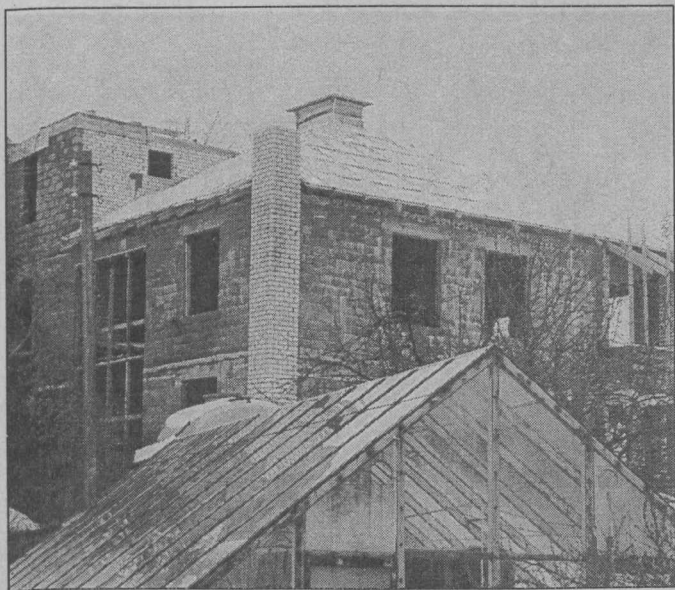

Tartu kommertsbankur Rein Kaarepere on läinud istuma sinna majja, kus ta Mart Laari arvates istuma peaks, kaunisse trellitatud majja Hiiu määndide all. Eramu ümber kerkib dolomiitmüür.
Foto: Lea Larin

Kadriorus, Tina tänav
21a asuv maja on
nüüd elanike endi val-
duses. Bruno Sauliga
eesotsas moodustati
korterühistu, mis
erastas endise
Riigikantselei maja.
Peale ekspeaminister
Sauli elavad majas
veel erusõjaväelane
Rein Pöder ja kineast
Kaljo Kiisk.

Elu Kadriorus pole meelakkumine. Vähemalt seda arvavad Koidula 3 elanikud Arnold Rüütel ja isamaalane Jüri Pöld. Majas toimuvad joomingud, mis segavad poliitikute rahu.

Kunstimaailmas laineid löönud Beatrice ehitab nüüd Meriväljale oma metalliärimehest abikaasa rahadega maja. Foto: Lembit Michelson (ETA)

Riigikogu spiiiker Ülo
Nugise eramu 1994.
aasta kevadel.
Ehitamine on jõudsalt
edenenud. Maja ümber
kerkiv müür viitab tsi-
tadellile.

Peaminister Mart
Laar põgeneb
suveks Nõmmelt
Keila-Joale. Kunagi
tekitas värskelt ise-
seisvuse saavu-
tanud eestlastes
paanikat teadaanne,
et Laari maja kelder
Nõmmel on sol-
giveega uputatud.
Ka peaministri Keila-
Joa residents on
tagasihoidlik.
Foto: Valner Valme

**“Marlboro
Classicsi” omanik
Siivo Silves elab
koos girlfriend
Siiriga Nõmme
mändide all**

**EELK peapiiskop
Jaan Kiivit on
pidanud leppima
kasina elamispinna-
ga vanas puumajas
Nõmmel**

Eha Urbsalu: edukas USA-s

Märtsi keskpaigas külastas Eestit "Miss Estonia '88" teine printsess, 1989. aasta NSVL supermodelliks kroonitud Eha Urbsalu. Oma noore ea (22) kohta on Eha näinud väga palju maid ja inimesi. See on muutnud tema pilgu läbinägelikuks, hääle mahedaks ning maneerid daamilikult pehmeks. Prl. Urbsalu valab oma mõtted elegantsesse vormi tagasihoidliku naeratuse saatel.

Eha Urbsalu on töötanud modellina Prantsusmaal (Pariis, Nice, Saint-Tropez), Saksamaal, Itaalias, Šveitsis, Hispaanias, Hongkongis, Bahamal, Mehhikos, Venetsueelas ja muidugi Ameerikas (New York ja Miami), kus ta on elanud viimased neli aastat. Miamis on Ehal kolmetoaline korter heas rajoonis. Hiljuti ostis ta uhiuue musta sõiduauto "BMW 325".

"Heli Mets sobis 1988. aastal rohkem. Ma nutsin küll, kui jäin teiseks printsessiks. Tuli väga kasuks, et ma missiks ei saanud: olles tunda saanud kaotusekibedust, läksin järgmistele võistlustele ilma illusioonideta. Ent siis just võitsin!"

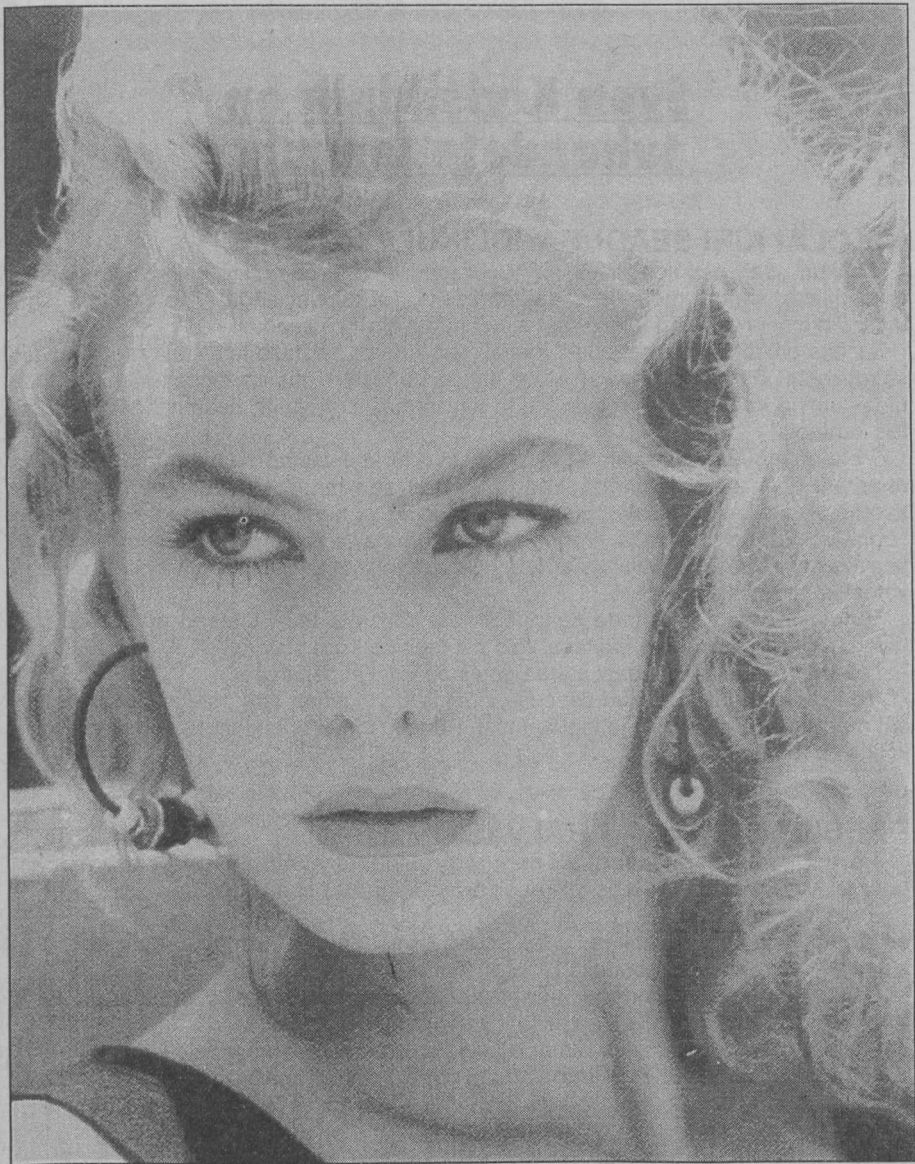
1989. aastal võitis Eha NSV Liidu supermodellikonkursi, Liidu missivõistlustel jagas ta 3.–4. kohta.

"Paljud siinsed tüdrukud on uhked selle üle, et nad modellid on. Mulle on modelleks olemine ikka vahend, et saaksin ümber maakera ringi sõita, näha kohti ja maid," arutleb Eha. "Modellid ja missid erinevad üksteisest kõvasti. Lääne modelliagentuurid ei soovi endale tööle misse ning missivõistlustel ei taheta meelsasti näha modelle. Modell sõltub väga palju oma välimusest, intelligentsus pole oluline. Samas on missil oluline välimus pluss rääkimisoskus (vähemalt peab ta oskama jätta intelligentset muljet). Modell peab suutma varjata oma intelligentsust, ta on üksnes riidepuu."

Eha ei varja ka modellinduse varjupooli: "Kui miss esindab vaid iseennast, siis modell esindab neid riideid, mida ta reklaamib. Miss peab olema esinduslik, modell – huvitav ja muutlik. Mõnikord tehakse Schifferile ju lausa koledam nägu pähe, kui ta tegelikult on. Olen piltidel 16–30 aastat vana – just sihuke ma olen!"

Alates eelmise aasta oktoobrist on Eha hakanud rohkem tegelema filmindusega. Miami filmistuudios sai ta ühe sobiva kõrvalpeaos. "See ei ole mingi kriminull või armastusfilm. Mängin selles filmis venelannat. See on esimene roll, kus ma ei pea lahti riietuma või kedagi suudlema."

Eha ja mehed? – "Minu praegune boyfriend on üllatuslikult venelane (25). Vahel on ta Venemaal, vahel Miamis. Siiski püüab ta Ameerikasse elama tulla. Tal on oma kompanii, vahendustegevus USA/Šveitsi ja Venemaa vahel. Meil on väga raske armastus. Aastate jooksul olen mina eest ära jooksnud, tema on mind jälle kinni püüdnud. Kui ta on vastu pidanud neli aastat, siis arvan, et on aeg temasse hakata tõsisemalt suhtuma," ütleb prl. Urbsalu.

Eha Urbsalu: hoolimata pisaratest missivõistlusel on Eha saavutanud edu modelli ja näitlejana

Sven Kivisildnik on tuhandete lemmik

NIKOLAI KIRI SEADUSANDLIKULE KOGULE

Maikuu saab astroloogiliselt olema ülisoodne uute seaduste esimeseks neljaks lugemiseks, samuti mõnede vastuvõtmiseks. Nii tulusat aega ei tohi mingil juhul lasta tühja minna, vastu tuleb võtta ainult hädavajalikke seadusi.

Lisaks prostitutsiooniseadusele vajab teie rahvas ka muid kõlvatusi reguleerivaid seadusakte. Sarnaselt anaalse seksi maksustamisele, mis on täpselt sama levinud üleastumine kui tapmine, röövimine ja väljapressimine, tuleb seadustada ka mainitud kuriteod.

Pole sugugi demokraatlik, et lõbutüdrukud ja kupeldajad saavad oma tööd teha seaduse tiiva all, palgamõrtsukad ja vargad aga mitte. Iga palgamõrvatu pealt kaotab riik lisaks kaheksakümnele kilole tööjõule ka tuhat dollarit. Iga seadustamata vägistamise pealt nelisada krooni. Maksustamata ja reglementeerimata vargused jätvad pensionärid ja paljulapselised vallasemad ilma sadadesse miljonitesse ulatuvatest kompensatsioonidest.

Kindlasti ei tohi unustada seadustamast korruptsiooni. Lihtsad arvutused näitavad, et kuuteistkümne aastaga võib riik teenida korruptsiooni pealt nii palju raha, et sellega võib osta Kanadast kahe Eesti jagu viljakat põllumaad.

Te tõllakad olete sunnitud vaesusest haiglaid sulgema, aga pole isegi teinud katset maksustada genotsiidi ja riigireetmist. Hoitagu ainult president asjast eemal, ning küllus on tagatud.

5. mai

PRESIDENT MAGAS HALVASTI

Pärast kohtumist Ameerika neegrite presidendi Klintoniga magas president Lennart Meri halvasti. Ta ajas teki pealt ära ja kägardas lina jalutsisse.

Tavaliselt näeb M eri unes Disni koguperefilme, eilne öö oli masendavaks erandiks. Meri unenägu algas verdtarretava ulmeõuduka "Äliens" lõpust ja jätkus "Äliens 2" algusega.

Nüüd sarnanes presidendi unenägu Eesti telelavastusele "Pisuhänd": kord Klinton all ja Meri peal, siis Meri all ja Klinton peal.

Kogu tegevuse ajal võitles Ulmanis Giigeri disainitud kosmosepeletistega.

Mõne aja pärast ütles Klinton: "Härra Meri, te võlgnete mulle kaheksasada krooni."

Meri vastas: "Kuule, Klinton, seda sa ei saa, mul ei olegi nii palju. Vali kas sada viiskümmend või vastu kõrvu."

Ja maksiski ainult sada viiskümmend.

Et unenägu enam kõlvatumaks ei saanud minna, siis ta lõppes ära. Hommikul otsis Meri välja rahvusliku unenäoseletaja "Une nägu peeglis" ning asus seletust otsima.

El Vahtramäe koostatud isamaalise unenäoseletaja 121. lehekülj kõlab: "Ilusa noore mehe juures magama, tähendab petetud saama. Viljandi..."

Meri naeratas kelmikalt ja mõtles: "Pügasin seda lolli Klintonit ligi poole tunniga. Ulmanis maksis kindlasti kaheksasaada. Ahtisaarilegi maksis viis sotti."

Peepli ees juukseid siludes säras president nagu tuhat päikest.

8. juuli

MARTIN MILEIKO – EESTI EINSTEIN

Füüsikud on teinud palju pahandust, aatomipommi ja sellised rauad, millega auto rattad lukku pannakse. Tartu Ülikooli füüsika diplomand Martin Mileiko on harvaesinevat liiki füüsik – hea inimene. Tõeline rahvuslane.

Tema diplomitöö on eeskujuks kõigile pomminikerdajatele. Kantud isamaalisest vaimust, arvutas Martin Mileiko välja Kalevipoja pikkuse. Rahvuseeposes kirjeldab Kreutsväld mitmes kohas Kalevipoja vägitegusid, kuid ei ütle sõnaselgelt, kui suur vägilane ikkagi oli.

Selle vea otsustas agar füüsikatudeng parandada. Ta rehkendas Kalevipoja pikkuse välja neljal erineval moel. Kiviviskamise järgi, laudade toomise järgi Venemaalt läbi Peipsi järve, selle järgi, et Kalevipoeg nägi Soomes askeldavat Sarvikut ja sarvepuhumise järgi, mida oli kosta üle terve kodumaa.

Tulemused, mida Mileiko kaasaja füüsikateadust kasutades sai, olid ootuspärased. Kiviviskamise, lauatoomise ja Sarviku nägemise järgi on Kalevipoja pikkus kusagil paarisaja meetri ja kilomeetri vahel.

Väikesed kõikumised on seletatavad sellega, et Kalevipoeg alustas sangariikku aktiivsust varases lapseeas ja kasvas pidevalt.

Täiskasvanud Kalevipoja pikkus õnnestus välja arvutada aga sarvepuhumise järgi. Mileiko väidab, et see on Kalevipoja võimete lagi ja tema pikkus sarvekontserdi ajal oli kümme astmes kaksikümnd meetrit, see teeb 10000000000000000000 meetrit ehk 10000000000000000000 kilomeetrit.

Seega on Kalevipoeg vaieldamatult maailma kõige suurem muusik läbi aegade. Unustagem kõik need tühised Mootsartid ja Noibautenid.

Diplomitöö vastu on tundnud huvi juba esimesed kirjastajad ning tõlkijad. Usutavasti lisatakse värsked teadustulemused kõigile järgmistele "Kalevipoja" väljaannetele ning neid hakatakse vastavalt nimetama Mileiko esimeseks kuni neljandaks paranduseks.

Parandatud "Kalevipoeg" on usutavam ja suurendab seega rahvuse elujõudu.

Pärast diplomitöö kaitsmist sõitis Martin Mileiko Lihavõttesaartele puhkama.

15. juuli

JUPITERI KATASTROOFI MÕJU SODIAAGIRINGILE

Komeedina tuntud taevakeha purunemine Jupiteri atmosfääris tõi endaga kaasa olulisi muudatusi sodiaagiringis, väidab new edge astroloog Nikolai.

Seda astroloogiat, mida siiani kasutati, ei ole enam. Plahvatus elimineeris tosi-

nast tähtkujust kolm. Enam ei ole olemas Neitsi, Kaksikute ja Veemehe tähtkuju. Amburi-nimeline aga purunes ning tema jäänustest moodustusid kaks uut.

Kahe uue sodiaagimärgi nimed on Piivis ja Pattheed. Amburi esimesel üheksal päeval sündinud kuuluvad nüüdsest Piivise valitsemise alla ja nende iseloom ning saatus muutuvad täielikult.

Piivised hakkavad lähema poole aasta jooksul lolli muusikat kuulama, peeretama ning end valimatute roppuste abil väljendama. Piivised on julmad ülemused ja distsiplineerimatud alluvad. Ühegi teise sodiaagimärgiga nad ei sobi. Seks Piivisega on kõlvatu ning valuline.

Pattheedid on sündinud ülejäänud Amburi päevadel. Võrreldes Piivistega, on Pattheedid julmema ülemused ja alluvatena täielikud anarhistid. Seks Pattheediga võib jääda teile viimaseks.

Pattheedid ei sobi teiste sodiaagimärkidega ega elama üheski ühiskonnas.

Piiviste ja Pattheedide lisandumine sodiaagiringi teravdab inimestevahelisi suhteid sedavõrd, et kuritegevusest saab järgmiseks kaheks aastatuhandeks inimraasi valdav tegevusala.

Veel väidab Nikolai, et tegemist ei olnud mitte tavalise komeediga, vaid populaarses astroloogiliste tekstide kogumikus – Piiblis, ettekuulutatud Jeesus Kristus Superstaariga (J. K. Megatähega), mis juudi astroloogia andmetel iga kahe tuhande aasta tagant päikesesüsteemi tungib, seal plahvatab ning ebaterve õhkkonna tekitab.

Ka on Megatähe plahvatusel positiivne tulem. Katastroofi tagajärjel muutus sodiaagiringi lamedaks, nii et tema pii arv on nüüdsest täpselt 2,5.

Ilus ümmargune pii teeb astroloogilised arvutused hõlpsamaks ja kiiremaks. See on väga oluline, sest Piiviste ja Pattheedide meeletute tegude ettenägemisel on iga sekundituhandik oluline.

20.juuli

SADOMASOHHISTLIK VAATEMÄNG "SÖPRUSE" POE JUURES

Pühapäeva keskpäeval tabas Tartu politsei Annelinnas "Söpruse" poe juures 39-aastase kõlvatu naisterahva.

Naine kasutas seksuaalset vägivalda endast neli aastat noorema mehe vastu, sundides teda lillelõuamise pingi peal oraalse seksiga tegelema.

Mees oli sunnitud alistuma kümnete pealtvaatajate silme all. Sisseoste tegema tulnute tunnistuste kohaselt oli mehe rinnal ning seljal nähtud värsked piitsaarme, randmetel aga verevalumeid, mis võisid olla tekitatud käeraudadest.

Naine sundis meest ette võtma mitmeid perverssusi ja kohtles teda alandavalt, sageli ka ebainimliku julmusega. Kõik paarikese ümber kogunenud lapsed tundsid noormehele kaasa ja nutsid.

Vanad ja kogenud naisterahvad, kes seda elajalikkust pealt juhtusid nägema, olid vapustatud. "Sellist koledest ei näinud ma ei Vene okupatsiooni ajal ega olnud asi ka Pätsi ajal nii hull. Minu esimene mees oli punane, kuid midagi sellist ei teinud ma talle kunagi. Süda ei oleks lubanud." Selleks ajaks, kui politsei kohale jõudis ja mehe vabastas, oli vaeseke juba poolsurnud. Perversselt koheldud meeste laipu leitakse

sageli Eestimaa metsadest ja karjääridest. Paraku ei jõua korraldajad alati õigel ajal jaole ja ohvrite elu ei õnnestu sageli enam päästa.

Moraalitu varakapitalism ja sotsiaalsete garantiide täielik puudumine on seadnud paljud mehed majanduslikku sõltuvusse oma majanduslikult edukatest abikaasadest ja naistuttavatest ning muutnud nad ebaloomuliku sugulise kire rahuldamise ajasatud vahenditeks.

Ahistatavate laste jaoks on loodud juba mõningaid turvakodusid, kuid tagakiusatud ja alandatud abielumeestel ei ole minna kusagile mujale kui vabasurma. Paljude jaoks on see ainus võimalus oma inimväärikuse päästmiseks.

Seegi juhtum, mis mehele tähendas vapustavat traumat, lõppes naisele kerge karistusega huligaansuse eest. Mees ei julgenud tunnistusi anda, sest ta teadis, mis teda sel juhul ees ootab – kruusaaug, paremal juhul heitmise tänavale. Kannatanul polnud valikut, sest noori töötuid poisse, kes jõukate naiste uste taga järjekorras seisavad, on tuhandeid.

26 juuli

KATI MURUTAR KIHUTAS VASTU PUUD

Tartu kirjanike liidus ja Murutaride perekonnas valitseb lein. Kõpsetatakse peieleiba ja pruulitakse sookailu õlut. Kati Murutari Shkodat ei ole enam.

Ropp olla tahtva romaani "Naisena sündinud" ja madalate tungide rahuldamisele orienteeritud raadiosaadete autor ise pääses suhteliselt kergelt. Hospitaliseerimist ei peetud vajalikuks. Kati tegijad põlved on aga puhta puru.

Asjatundjate arvates päästis Murutari see, et ta kihutas ebatsuuga puistusse suhteliselt sirgelt teelt. Analoogiline manööver kurvis oleks võinud ta tappa. Perekonna nooblimast limusiinist on järgi ainult risu.

Kati Murutar on vaimse tasakaalu tagasi saanud. Publitsisti esialgu vaevanud mure armide pärast hakkab ajapikku taanduma. Kati arvab, et kui armid ka jäävad, pole sellest midagi. Need, kes teda tõeliselt armastavad, sellest hoolida ei tohtivat.

Ülejääänute tarbeks kavatseb Kati lihtsalt veidi kabadamalt astuda.

Kuidas see juhtus, seda Kati ei mäleta. Võib-olla hakkas paha, võib-olla tuli inspiratsioon peale. Kati puhul pole miski välistatud.

Murutari fännid loodavad, et trauma ei takista uue telesarja käima lükkamist. Kati töötab ebaõnnest hoolimata virgalt edasi. Augustis peaks valmima esimene saade eesti perverdikoosluste sarjast.

Au haigetele inimestele!

5. august

TÜTREGA LIHUNIKU JUURDE

Paljudes peredes tuntakse suurt muret tütarde tuleviku pärast. Me kõik teame, kui raske on karjääri teha ehk ka lihtsalt mehele saada välimusepuudega naisterahval.

Meie ühiskond on inetute naisterahvaste suhtes ülekohtune ja solvav. Keegi pole ju süüdi selles, et ta ei sündinud meheks või fotomodelliks. Vaenu inetute vastu õhutavad nii seebiooperid, pildilehed kui ka ohtud missivõistlused.

Just missivõistlused on need, mis keskpärase eksterjööri naise kõige enam solvavad. Eriti ebaeetilised on tütarlaste iludusvõistlused, need võivad tütarlaste

psüühikasse jätta masendava jälje kogu eluks.

Koledatel naistel pole mingit võimalust ainult oma välimuse pärast autosid, presikära ja väliseise pälvida. See on alatu ja rusuvalt ülekohtune.

Riik ju võtab makse nii ilusatel kui ka inetutel. Kui ühiskond vajab ilusaid, siis peab iluravi olema tasuta või vähemalt haigekassa poolt kinni makstav, sest riigifirmades eelistatakse samuti iludusi nagu erafirmadeski.

Iluravi on aga kallis, ning seega üheksakümne üheksale protsendile koledatest kättesaamatu. Inetus aga tekitab konflikte nii tööil kui ka perekonnas. Kui perekonna-peal on valida mitme naise vahel, valab ta oma viha kindlasti koledama peale välja jne. jne.

Olukord ei ole aga väljapääsmatu. Vanarahvas teab palju tõhusaid vahendeid iludusvigate kõrvaldamiseks. Traditsiooniline meditsiin on odav ja tervislik. Eesti arhailine ühiskond ei tõuganud endast inetuid ära, vaid ravis nad terveks.

Üks sagedasemaid vahendeid oli tütre lihunik juurde viimine. Lihunik aga ei tormanud eales kirurgi kombel, nuga püsti peos, lapsele kallale. Kõigepealt pani lihunik lapsele diagnoosi. Seejärel kirjutas välja vajaliku ravimi.

Tavaliselt raviti inetust härjasapiga, hõredaid valgeid juukseid aga seapõrna puljongiga. Puljong valati juustele ja mõne kuu pärast oli probleem lahendatud. Muidugi ei tohi kedagi peadpidi keeva lahuse sisse kasta, vedelikul tuleb lasta jahtuda kehatemperatuurini.

Kui teil ei õnnestu kompetentset lihunikku leida, kasutage universaalravimit, toore liha söömist. Toores liha, eriti uluki oma, aitab enamiku iludusvigate korral. Söödagu seda ainult igal noorkuuööl.

13. august

MART LAAR PÜÜDLEB MAAILMA VALITSEJAKS

Arvutiajakirja ".exe" viimane viies number teatab, et meie kelmikas peaminister ostis 29. juunil arvutimängu "Civilization" CD-versiooni.

Mängu idee seisneb maailma vallutamises. Laar valib mängu alguses, millise riigi juht ta soovib olla ning seejärel tungib ta oma armeega kõigile teistele riikidele kallale. Mängu võidab Laar juhul, kui tal läheb korda kehtestada ülemaailmne sõjaväeline diktatuur.

Seadused ei takista juhtivaid riigiametnikke taoliste ebaeetiliste mängude harrastamisel, ehk vaid siis kui see toimub töö ajal. Tegelikult on "Civilizationi"-laadsete mängude mängimisel tugev mõju inimese alateadvusele.

"Civilization" on pikk ja keeruline mäng, tekib küsimus, kust võtab peaminister aja sellega tegelemiseks. Ka tekib totalitaarse iseloomuga mängu pidevast mängimisest kahjulikke mõttestampe.

Ärevust tekitab see, et mäng, mida Laar mängib ja töö, mida ta teeb, eeldavad sarnaste probleemide lahendamist. Teades aga, et Laar peab mahukale "Civilizationile" andumiseks võtma aega une arvelt, on ta päeval unesegane ega pruugi taibata, et tegu pole enam mänguga.

Üks tundmatuks jääda sooviv peaministri alluv tunnistab, et Laaril on "Civilizationis" tõsiseid probleeme suulude impeeriumiga. Suuludel on vastik komme Laari laevastik ära uputada ja tema pealinn maha põletada.

Mängu tavaline lõpp on selline, et Laar põgeneb neegrите eest mägedesse ja paneb seal visalt vastu. Laari vastupanu muutub tuhaks pärast seda, kui suulu teadlased napalmit välja mõtleavad.

Loomulikult ei tule Laar toime nõunikuteta, kolleegi väitel tunglevat neid mängimise ajal oma tosin jagu peaministri kompuutri ümber.

Kui keegi nõunik hea neegravastase käigu välja mõtleb, annab Laar talle oma käega "Snickersit" ja häda sellele, kelle süda enam magusat ei kannata. Nõrga iseloomuga inimesi Laar ei armasta ning saadab nad põllumajandusministeeriumisse sund-täringutagumisele.

23. august

“”LOOMINGU” RAAMATUKOGU” DISKRIMINEERIB MEHI

Agar postiametnik, kes peab oma põhitöös võõraste kirjade lugemist ja levitamist, loovutas toimetusele koopia kirjandusliku ajakirja “”Loomingu” Raamatukogu” toimetaja Anu Saluääre kirjust Heljo Männale.

Saluäär kirjutab: “Juhtusin augusti lõpupäevil lugema Hufvudstadsbladetist (sotside propagandaleht – Autori märkus.) retsensiooni Nina Lekanderi koostatud kogumikule “Kiri tütrele”... Samalaadseid kogumikke on Rootsis ja mõistagi mujal maailmas koostatud kümneid ja sadu – ja üks ikka eesmärgiga turumajanduslikus ühiskonnas kirjanikke ja kirjandust propageerida. Miks mitte üritada meilgi? Naised on üldiselt avameelsemad ja julgemad oma arvamused avaldustes – ja need pakuvad ka lugejale suuremat huvi kui meeste ettevaatlik-teoreetilised enesevarjamised.”

Oi fakk! Milline sigadus ja seadusevastane meeste diskrimineerimine! Maksimaksjad on põhiliselt mehed, nende rahaga tahetakse aga välja anda mingit naiselikku libakirjavahetust. Saluäär tarvitab kurjasti oma toimetajataburetti ja peab nüüd tagasi astuma.

Skandaal naiste mahitamisega on tõsine asi. Sood on seaduse ees võrdsed ja mehed peavad saama kavatsetavas kogumikus “KIRI” end avaldada. Muidu tuleb kohtuasi.

Saluääre põhjendused meeskirjanike vaashoitusest ja enesevarjamisest on laim. Meenutagem kas või Sven Kivisildniku laia käsikirjalise levikuga teost “Eesti Kirjanike Liit 1981 aasta seisuga, olulist”. Ükski naine ei küüni sellise avameelsuseni. Allakirjutanu nõuab Kivisildniku teose “Eesti...” kui avaliku kirja avaldamist kogumikus või ...

Samuti võib tuua näiteks K.M. Sinijärve esinemisi. Kus on siin enesevarjamine? Või siis Hando Runnel. Tema oli kõige julgem ja avameelsem stagnaaja luuletaja – ei saanud ükski eit talle haisule. Ja see eputaja Meri. Pole meil edevat naispubliitsist presidenti. Ja pole väjagi.

Mehed on avameelsemad juba selle poolest, et nad on tugevamad ega pea muretsema meheleasaamise pärast. Looduseski on isaloomad uhkemad. Paabulindu olete näinud, kodanik Saluäär? Ma saadan teile end aktifoto.

Analoogiline kiri on postiametniku andmeil saadetud ka vene luuletajale Valeria Ränikule, kasutule Sirje Kiinile, autobasikirjanik Lehte Hainsalule, moelehe kolumnistile Maimu Bergile ja Võru shovinistile Kauksi Üllele. Sopakirjanikkudest said teatise Kati Murutar, Herta Laipaik ja Astrid Reinla. Feministlik üleskutse lähetati ka mit-

mele tundmatule suurusele: Mari Saat, Ly Seppel, Leelo Tungal, Viivi Luik ja keegi Eva Park.

Veel saavad ta nomenklatuursed literaadid nagu Kaplinski kaasa Toomet ja "Loomingu" toimetaja Põldmäe, delikaatne inimene, kellelt avameelsust oodata on ilmne lihtsameelsus. Eksikombel sai kirja ka näitleja Merle Jääger.

Aeg on seadusi eimilleksi pidavad feministid korrale kutsuda.

8. september

SOTSIDE LAHKUMISE PÕHJUSEKS IGAVUS

Ajalooline seaduspärasus on, et sotsiaaldemokraadid poetavad end valitsustesse aegadel, kui juhtub midagi põnevat. Olukorra normaliseerudes aga norivad tüli ja sunnitakse peatselt lahkuma. Nii on see ka tänases Eestis, kuid ajalugu tunneb hulgaliselt sarnaseid juhtumusi.

Näiteks roomlastest okupeeritud Juudamaa kollaboratsionalistlikus valitsuses polnud kuni Jeesuse ristilöömiseni ühtegi sotsiaaldemokraati. Oli liberaal Pilaatus ja Kaivase juhitud konservatiivid. Polnud põnevust ega sotsse.

Agas kui puhkes Jeesuse skandaal, olid sotsid platsis, moodustasid koalitsiooni ja nõudsid avalikku hukkamist. Teatavasti said nad oma tahtmise.

Kolmandal päeval tõusis Jeesus üles, normaalne olukord taastus ja sotsidel oli minek. Pagesid nad aga sellepärast, et igav hakkas. Meil siin on täpselt samamoodi.

Kes toob roomajad parlamenti kaasa? Kes tegi eelnõu, mille kohaselt tuleb Toompea puhvetisse püstitada põlev rõngas, millest kelnerid läbi peavad hüppama? Kes loevad koridorides roppe koomikseid? Kõik teavad, et ainult sotsid oskavad ülega.

Selgest igavusest kandsid sotside käsilased pensionifondi kaksteist miljonit eeku. Kandsid üle ja naersid alatult, öeldes, et tegemist on väikese rahaga. Ometi on kaksteist miljonit pensionärile suur raha, selle eest võib uued vildid osta ja jääb ülegi.

Tänaseks on vildid ostetud, nali otsas ja sotsid asutavad minekule. Kole on, kui sotsiaalminister jätab maha orvud, vallasemad ja pidalitõbised ainult sellepärast, et villand sai.

Invaliididel on ka alguses ühe jalaga põnev, aga pärast enam mitte. Kas nad sellepärast jalad uuesti alla panevad. Ei, neil jätkub iseloomu raskuste trotsimiseks. Sotsid aga panevad minema ja ühiskonna heidikud saagu hakkama, kuidas oskavad.

Pole kerge vanuritele kaheksa tundi päevas peki lõikamist ja rõõmu pärast hõiskamist õpetada, kuid just nii tuim on sotsiaalministri töö. Sellega tuleb leppida, ega inimlikkus ei olegi mingi palagan.

22. september

ELLE KULLI KÜSITAVAST IDENTSUSEST

Veel mõned kuud tagasi oli Elle Kull üks paljudest eesti näitlejatest, muud midagi. Temast ei räägitud kuigi palju.

Tänane Elle Kull on aktuaalne. Temast teatakse kõike. Kõneldakse ühte kui teist. Juba mõnda aega on räägitud, et Elle polegi üldse tema ise. On hoopis keegi teine.

Pärast "Mõttemaali" saadet on kuuldused muutunud täiesti ühemõtteliseks, et mitte öelda jubedateks. Paljud inimesed on veendunud, et Elle Kulli polegi olemas.

Elle Kulli mängivat vabal ajal neegerlaulja Maiki Tsäkson. Kulli ja Tsäksoni sarnasus on tõesti rabav. Ka on Tsäkson vahel pikka aega kadunud, teinekord ei nähta jälle Kulli.

Mis meid nende kahe sarnasuses lõplikult veenab, on tõsiasi, et Tsäksoni ja Kulli pole kunagi koos nähtud. Ja ei saagi näha, sest nad on üks ja sama inimene.

Miks Tsäkson meile Elle Kulli teeb, on selge. Rikka logardi järjekordne kapriis. Mida muud ongi oodata veidrikult, kes kogub roojaseid imikumähkmeid.

Muide, tal on piisavalt nutsu, et kokku vedada kõike, mida ainult jõuab kanda. Tsäksoniil on teisi eripärasid. Näiteks kaldub ta loobuma kasu tötavatest kontsertturneedest selleks, et koos noorte poistega kohtusaalis aega veeta.

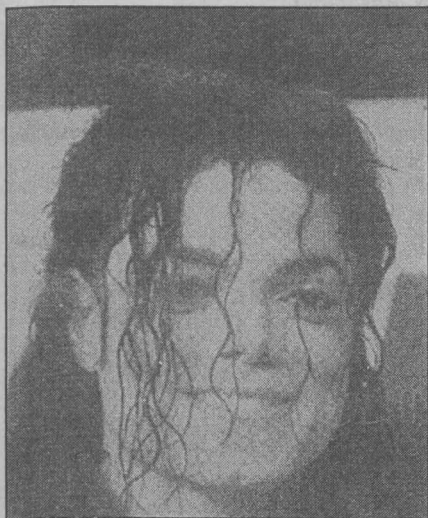
Tsäksoni suur sõber on debiilne nooruk Kalkin filmist "Üksi' kodus". Selline mees on see Tsäkson. Võiks oletada, et Kull, keda Tsäkson esitab, kuulub samuti kõlvatute ja väärdunud tüüpide nimekirja. Ei sugugi.

Kullina elab Tsäkson välja oma väheseid inimlikkuse riismeid. Võrreldes Tsäksoni päris koduga on tema Eestis asuv elamine kõle ja armetu. Kullina ei armasta Tsäkson ei silli- ega muunvookingut, tatsab täiesti tavalisel kõnnakul ühest nurgast teise. Oma võlu on selleski.

Kull pole muidugi ainus Eesti kultuuritegelane, keda vabal ajal harrastavad välismaa kuulsused. Teame kirjanikust, kes on tegelikult briti kinokoomik. Samuti heliloojast, kes oli varem maailma esireket tennis.

Kui suur on sellist sorti humanitaarabi tegelik ulatus, selgub ehk alles aastate pärast.

7. oktoober

KIRJANIK EMIL TODE ON TULNUKAS

Helsingis algas nädal Emil Tode uue romaani "Enkeltel siemen"/ "Inglite ..." soomekeelse tõlke presentatsiooniga. Teose andis välja kirjastus "Otava", soomepäraseks tegi Juhani Salokannel.

Mõni aeg tagasi nähti Salokannelt Tallinnas. Ta otsis noort eesti romaanitegijat, kes poleks Jaan Kross. Soomes olevat "Otaval" Krossist villand saand.

Teatavasti ei leidnud "Enkelten siemen" Eestis kirjastajat. Igal asjal on piir. Tode üritas ennast tappa. Enesetapu katse eest anti talle Baltikumi preemia – kolm tonni taalas.

Preemia äratas Tode vastu huvi Skandinaavia perverssetes kirjastusringkondades. Teos on tõlkimisel veel kaheksasse keelde. Kahju vabariigi mainele pole kuigi suur. Taanis avaldatava raamatu tiraazh on kaheksasada.

Eesti rahvastikuregistris puuduvad andmed Tode-nimelise isiku kohta. Teda pole olemas. Kuulujutud, nagu oleks Tode luuletaja Tõnu Õnnepalu, on laim. Osaliselt on selle eksiarvamuse ohvriks langenud ka soome kirjastajad. Jäika köidet ümbritseva läikpaberi pöördlele on pandud Õnnepalu pilt. Õnnepalul on patukahetseja ilme.

Pildi alla on valetatud Tode. Pildist paremale on aga ilmselt laduja märkusena sattunud ka Emili kodanikunimi – Nordberg. Tõlge näib kubisevat trükivigadest. Gay Nordberg on kirjutatud Kai Nordberg. Kaks viga kolmetähelises sõnas.

Todet ennast ei tunne keegi, teda esindavad pühendused raamatutes. Kohmakad kirjed "Inglite..." raamatu tiitellehel lõpevad signatuuriga E.T. Filmiharidusega inimesed järeldavad sellest, et Tode on tulnukas. E.T. on Spilpergi film kandilise peaga kosmoseäbarikust. Sarnaselt Todele saab ka E.T. väikeste poistega hästi läbi.

Tode kosmilise päritolu teooria kasuks räägib kirjastaja valik. "Odava" kaubamärgiks on seitsmest päikesest koosnev taevakaart.

Soomes tehti tulnuka jutule kõvad kaaned, aga ilusad nad küll ei ole. Kaks tooni lillat, hammasratas keskel. "Tuuma" kirjastatul oli maitsekas kaanepaber. Meie oma Todel oli kaane peal pruun triip. Miks üks suvaline raamat peakski närviliselt läikima.

Tõlke tagumisel kaanel on autorile käemeheks Paula Sering "Sirbist" ja Kati Murutar "Hommikulehest". Keegi teine ei julgenud kõrvalekaldega kirjanikku soovitada. Muudes väljaannetes kaitstakse homode õigusi sündsuse piires.

Vähemuste eest seismine on hea asi, siiski peaks endalt enne küsima: "Kas on eetilise eesti kirjandust kosmiliste sulgedega ehtida?"

4. november

MART KADASTIKULE PANDI TAGANT SISSE

Tegu juhtus Ülikooli tänavas. Aktsiaseltsi "Postimees" juhatuse ülem Mart Kadastik parkis oma tuttuue ja punase "Ford Mondeo" "Greiffi" trükikoja juurde ja mõtles: "Siit paistab teine kõige kaugemale. Ehk vana Tõnisson Šveitsist näeb ja hakkab kahetsema, et "Ferrari" ostis."

Samal ajal kui juhatuse ülem kintsu sügades oma kontori ust otsis, lähenes sündmuskohale trükikoja veoauto. Veoauto roolis istus mees ja mõtles: "Näe, punane asi paistab."

Punane asi ei olnud sandinistide lipp, vaid Kadastiku "Ford". Veoautojuht pani oma käru seisma ja läks juhilube otsima.

Veoauto pääses aga arusaamatul kombel liikuma ja purustas Kadastiku punase koletise tagumiku. Pärast pauku nägi "Postimehe" suure juhi auto õige närune välja. Täpselt nagu kroonilise alkohooliku maks. Veel samal päeval jõudis uudis Kadastikuni. Rõõm kabineti ukse leidmisest oli kui peoga pühitud.

"Tänasest ma vihkan autojuhte," otsustas Kadastik. "'Postimees' peab oma suunda muutma. On aeg hakata soliidseks leheks. Ei mingeid vihjeid autojuhtidele enam. Panen nad keelatud asjade nimekirja."

Suur oli Kadastiku mure. Lähemad kaastöötajad tundsid, et nende kohus on ülemust lohutada. Kabinetti aga ei julgenud keegi sisse minna.

Alamad ametnikud andsid oma parima. Tavaliselt toob stressis Kadastikule leevendust see, kui ta kuuleb, et keegi "Ferrari Testarossat" halvustab.

Mida kõvemini, seda parem.

11. november

ÜÜRNIKE ORGANISATSIOON – TÄNA VEEL LUBATUD

Elvas pidas kõnekoosoleku Tartu üürnike organisatsioon. Tartu üürnike juht on Tõnu Kauba. Üürnikud käivad koos ja püüavad üldsust uskuma panna, et vähe või üldsegi mitte üüri maksta on õige.

Üürnike parteid on demokraatia varjukülg. Ühiskonnas on ikka nii, et majaomanikke on vähe, üürnikke aga palju. Paraku on kokku lepitud, et enamuse tahe on seaduseks ja majaomanikud peavad üürnike omavolile alluma.

Üürnike pretensioone kuulates tekib küsimus: mida nad siis tegid, kui teised maju ehitasid? Eks ikka laulsid ja mängisid lõõtspilli.

Vaatamata koosolekutele ja kõnedele puudub üürnikel üksmeel. Ikka maksavad paljud neist korrapäraselt üüri. Sõnades ollakse kanged mehed, aga kui Kauba ei näe, hiilitakse panka ja mitte tormivarju, vaid sajalisi tuulutama.

Üksikud põhimõttekindlad üürnikud on veendunud, et mingit üüri ei ole võimalik eriarusaamu teleoloogilistes küsimustes.

Üürnike hulgas on isikuid, kellele on võimatu selgeks teha, et majaomanik ei ole võrreldav kraani ega aknaga. Visalt otsitakse seda, mida ei ole: majaomaniku funktsiooni.

Üürnikud ei suuda mõista, et majaomanik on osake loodusest, loodud jumala näo järgi ja omab lisaks teatavale intelligentsusele ka vaba tahet.

Samas on aga täiesti selge, et üüri maksmiseks ei ole tarvis ilmtingimata võõrasse majja koos koera ja lastekarjaga sisse kolida.

Veel pole Eesti Vabariigis seadust, millega oleks sätestatud lubatav kriminaalselt karistatud isikute hulk organisatsioonis. On aga küllalt tõenäoline, et üürnike organisatsioonis saab lubatav piir ületatud.

On teada, et enamus karjategijatest on üürnikud, majaomanikke on karistatud isikute hulgas kaduvvähe.

23. november

ROIUS LÖMASTATI LINNAMEHE PEA

Nädalavahetus Roiu küla baaris oli täis lustakat sekeldamist. Kohalikud napsivennad oli juba varavalges kohal, lõugasid ja hooplesid odrasaagiga. Päevapeale lisandus seltskond linnamehi.

Külamehed sõid vorsti ja jõid viina. Linnamehed jõid samuti viina, kuid vorstile uhasid ketsupit peale. Nad poleks seda ilmaski teinud, kui oleksid teadnud, et see külamehi ärritab.

Ketsupit tehakse tomatitest, seepärast on ta punane. Talumehed elavad suurema osa oma elust koos elajatega laudas ning tahes-tahtmata omandavad loomalikud töökspidamised ja käitumismudelid.

Punaņe soust ajas talupojad raevu, nad hakkasid oma tundeid väljendama. Alguses saadeti vihaseid pilke linnakodanike laua poole, kui see ei mõjunud, kõhatati ja rõhitseti etteheitvalt.

Linnamehed ei teinud väljagi. Nad lasid viina- ja ketsupipudelitel ringi käia ning arutasid maarahva probleeme. Talupoegade elevus oli neidki nakatanud.

Arvati, et põllul on külm. Mis nad siis muidu kõhivad? Maaelu kitsaskohtade lihtsustatud käsitus vihaseid põllumehi muidugi ei rahuldanud. Nad otsustasid kaklema hakata.

Proovisid matsid nii ja teisiti, aga ühelegi linnavurlele piisavalt kõvasti vastu pead koputada neil ei õnnestunud. Seda õiget kolksu ei kostnud.

Inimesed otsustasid linna tagasi sõita. Kaua sa ikka umbses baaris rüseled? Maamehed hääletasid lahkumise plaani vastu. Kõige ettevõtlikum pani käima Skaania palgivedaja ja otsustas linnameeste Volksvaageni puruks sõita.

Volksvaagen oli halvasti pargitud, talupoeg manööverdas ja rihtis nagu vanemad mehed teda olid õpetanud. Tulemuseks oli see, et enne Volksvaagenit õnnestus täielikult hävitada baari juures asuv kiosk.

Linnameeste hilisemal ülelugemisel selgus, et üks on puudu. Tema lõmastatud peaga keha leiti putka varemetest. Lollilt pidi surema terve kolmekümneaastane mees. Mehi niigi vähe.

Mida teha?

Maainimeste terror on julm. Mõne aja eest lasid matsid kuuli pähe valgele inimesele. Linnamees nõudis hüvitust hooletult lehmakasvatajalt, kes oma punikut auto-teel karjatades võõra auto ära lõhkus.

Ei julge enam linnast välja minnagi. Matsid oma sarvloomadest ja kaitseliitlastest sõpradega lihtsalt tapavad su. Sinu auto lõhutakse ja pea lõmastatakse.

On tarvis talurahvaseadust. Talupoegadelt tuleb seadusega ära võtta loomad, autod, relvad, passid, naised, valimisõigus ja viin.

Leenin lubas talupojad kui klassi ära kaotada, aga ei saanud. Tehnika on vahepeal edasi arenenud, võiks uuesti proovida.

29. november

Alendri abikaasa Helje Kaskel proovib modellitööd Rootsis

Helje Kaskel teenib Rootsis leiba modellina. Tema praegune boyfriend töötab Ameerikas fotograafina. "Armastan käia päikesepaistelisel tänavapoolel," iseloomustab ennast modell Helje Kaskel (33), kes oli Urmas Alendriga abielus kuni laulja traagilise hukkumiseni, kuid ei elanud juba aasta aega temaga koos.

Umbes kaks aastat tagasi USA-s olles võttis Helje sõprade õhutusel ühendust modelliagentuuridega. "Sõbrad rääkisid mulle, et olen nii fotogeeniline. Nii saigi minust modell. Mu loovus leidis uue kanali," kõneleb Helje.

Olgugi et Helje praegune kodu asub Rootsis, on ta viimase aasta enamasti USA-s viibinud: Miamis, New Yorgis, St. Thomases Neitsisaartel, San Franciscos, New Mexicos, Chicagos... Modellitöoga ei ole Helje veel midagi eriti teeninud, rohkem tegeles ta oma portfolio'sse investeerimisega.

"Paljud modelliagentuurid teenivad naiivsete tütarlaste illusioonide pealt," jutustab Helje. "Proovipiltide eest küsitakse kuni 1500 USA dollarit, kusjuures need pildid ei garanteeri mitte midagi. Sellega enamiku üritajate "modellikarjäär" lõpebki."

"Mina valisin teise tee," ütleb ilus eestlanna. "Võtsin ühendust kuulsate fotograafidega, kes olid nõus mind pildistama, kes võisid minu foto ise edasi müüa,

kuid kelle kuulsuse tõttu paranes minu portfolio oluliselt. Enam ei saa agenduurid mind pildistamisele suunata."

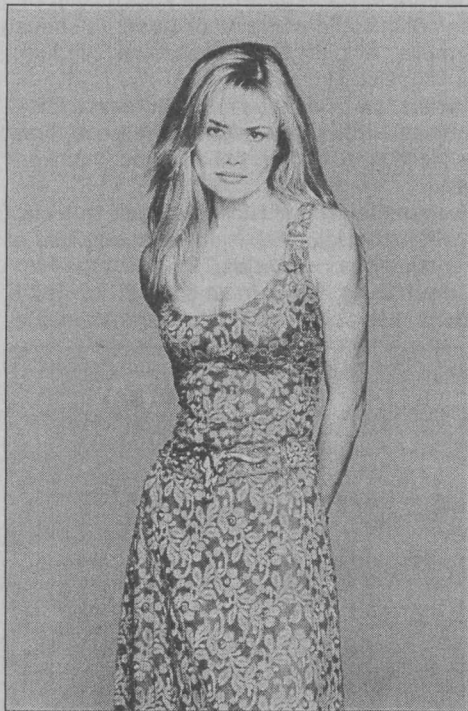
Helje on nüüdseks kanda kinnitanud Stockholmis. Kaunitari foto kaunistab järgmise suve "New Womanit".

Pärit on võluv blondiin Otepäält, ta käinud ühes koolis Urmas Oti ja Marju Länikuga. Tallinna Pedagoogilises Instituudis lõpetas ta inglise keele eriala. 1985. aasta Peda folgipäevade ajal tutvus Helje Urmas Alendriga: "Olime ka varem teineteist näinud: Rannapi sünnipäeval, samuti kohtunud Valdo Randpere esimese naise kaudu, kes oli Otepäält pärit."

Kui Helje veel Karu tänava ühikas elas, siis hoidis ta tihti Valdo Randpere ja Leila Milleri väikest Kaisat. Leila õppis Pedas raamatukogundust. Tutvumisaasta sügisel Helje ja Urmas Alender abiellusid. "1986. aasta Venemaa-gastrollidel olin alati "Rujaga" kaasas, õmblesin neile kostüüme," ütleb noor kaunitar. Juba keskkoolipõlves oli Helje kuulus rätsep.

"1993. aastal tulin mina USA-st ja Urmas Eestist. Meie reisimuljed läksid kardi-

naalselt lahku," põhjendab noor naine lahkuminekut kuulsast laulikust. "Urmas püüdis alati endast halvemat muljet jätta, kui ta tegelikult oli," ütleb Helje, "ent see oli vaid tema kaitserefleks. Tegelikult oli Urmas väga tundlik ja õrn inimene. Ta armastas väga kodu ja oma väikest Yokot. Urmas oli ideaalne isa. Mina polnud Yokole mitte võõrasema, vaid pigem sõbranna. Yoko võis teha minu puudrite ja lõhnaõlidega mida soovis."

**Edukas igal alal – mitmekülgne
Helje Kaskel.
Foto: Thomas Giden**

Välismaa

ISLAMIÄÄRMUSLASED ÄHVARDASID MOELOOJAT

Moesuurus Karl Lagerfeld saatis "Chaneli" moedemonstratsioonil Claudia Schifferi lavale imelises hõbesiniselt küütleavas kleidis. See põhjustas õigeusklike moslemite sügava meelepaha, sest riideeseme ülaosa oli kaunistatud tikitud araabia kalligraafiaga. Kiri oli keeles, mida tänapäeval kasutatakse veel vaid vanadest tavadest kinni pidavas Saudi Araabia kuningriigis ja Saddam Husseinil Iraagis.

Moslemite pahameele põhjustas asjaolu, et tikand kujutas Koraani värsse. Äärmuslikumate moslemite meelest on tegu pühadusetootusega, mis väärrib surma. Juba "Chaneli" galaetendusel hüppas üks araablasest külastaja püsti ja hüüdis: "Need on Koraani värsid!" Lagerfeld kõrvaldas kleidi kohe kollektsioonist ja vabandas, et ta ei teadnud, millise tekstiga tegemist on. Tema teada olnud see hoopis vürstinna Maharaniile pühendatud armastusluuletus.

Moslemi Õpetlaste Nõukogu eesistuja kutsus õigeusklike muhamedlasi üles Lagerfeldi tooteid boikoteerima.

Kuulus kleit ja kuulsad rinnad

MAAILMA KÕIGE OHTLIKUM TERRORIST VÕETI VAHI ALLA

Sudaani Vabariigi ametivõimud andsid 15. augustil Prantsuse ametivõimudele välja maailma ühe kardetuma terroristi Illich Ramirez Sanchezi, kes on tuntud Carlos Šaakalina. Ta peeti kinni pealinnas Hartumis. Sudaani tuli Carlos võltsitud diplomaatilise passiga ja asus elama hotelli. Hiljem üüris ta oma sõpradega väikese maja, kus ta ka arreteeriti.

Prantsusmaa siseministri Pasqua sõnade kohaselt sai tema valitsus Carlase Sudaanis viibimisest teada juba pool aastat tagasi. Infoallikas oli ilmselt Süüria. Kuna aga Prantsusmaa ja Sudaani vahel oli mõningaid välispoliitilisi ebakõlasid, lükkus arreteerimine edasi. Sudaan soovis ilmselt maailmakuulsa terroristi väljaandmisega võimsate lääneriikide ees kannuseid teenida. Aafrika riigi võimumehed lootsid, et tänu sellele USA Riigidepartemang kustutab Sudaani terrorismi toetavate riikide nimekirjast. Ameeriklased selles nii veendunud ei ole. Ühe Riigidepartemangu

**Illich Ramirez Sanchez alias
Carlos Saakal – maailma
kardetuim terrorist**

ametniku sõnul varjab Sudaan ikka veel mitmete terroristlike grupeerivate liikmeid.

Keegi ei tea, miks otsustas Sudaan Carlose just prantslastele välja anda, sest viimane on tagaotsitavaks kuulutatud ka Saksamaal ja Austrias. Sudaanist viidi Carlos Villacoublay lennuväebaasi, kust Prantsuse vastuluure ta hiljem Pariisi ülekuulamisele viis. Oma esimese kongi-öö veetis maailmakuulus terrorist Santé vanglas.

Prantsuse politsei on Carlost juba 20 aastat taga ajanud. 1991. aastal mõisteti ta tagaselja eluks ajaks vangi kahe vastuluureohvitseri mõrvamise ja ühe mõrvakatse eest. Arvatakse, et ainuüksi Prantsusmaal on Carlos osa võtnud 15 inimese tapmisest. Prantsuse siseministri andmeil on tema isiklikul arvel 83 inimelu.

Seega soovivad Carlost kohtu ees näha päris mitmed riigid. Saksamaa nõudis tema väljaandmist, et määrata karistus 1983. aastal sooritatud pommirünnaku eest Prantsuse konsulaadile Lääne-Berliinis. "Meil on siiski eesõigus," väitis Pasqua. On siiski võimalik, et Prantsusmaa naaberriigi palve täidab, sest sakslastel on terroriste puuduta-

vates kohtuasjades suured kogemused.

Saakal sündis 1950. aastal Venezuelas vasakäärmusliku arsti perekonnas. Ta on üks kolmest pojast, kellele isa on andnud nimed Lenini järgi: Illich, Vladimir ja Lenin.

Õppis eraõpetajate käe all, hiljem USA-s ja Inglismaal. Tudeeris koos ühe venna-ga Moskvas Lumumba Ülikoolis, kuni valitsusvastastel meeleavaldustel osalemise pärast maalt välja saadeti. Seejärel reisis mitmes Lähis-Ida riigis.

1970-ndatel aastatel sidus Carlos end terroristidega ja omandas kiiresti suure vilumuse pantvangide võtmise, plahvatuste korraldamise ja salamõrvade alal. 80-ndate alguses kasutas Damaskuses Süüria valitsuse külalislahkust. Külma sõja päevil peitis end Ungaris, Ida-Saksamaal ja Tšehhoslovakkias, kasutades sealsete kommunistlike rezhiimide külalislahkust.

GRUNGEKUNINGAS ON SURNUD

8. aprill jääb traagilise kuupäevana meelde kogu 90-ndate meeletule grungepõlvkonnale. Sellel soojal kevadpäeval lasi grunge lipulaeva, ansambli "Nirvana" liider Kurt Cobain endale kuuli pähe, pritsides oma narkootikumidest läbi imunud ajud Seattle'is asuva kodu põrandavaibale.

28-aastane Cobain oli kahtlemata üks meie aja kõmulisemaid muusikuid. Pärast

tähelelennu algust leidis ta koos oma naise Courtney Love'iga oma nime peaaegu iga nädal ajakirjanduse veergudelt. Küll oli Kurt üritanud kallist kaasat ära kägistada, küll pruukis rase Courtney usinasti narkootikume. Ise Kurt avalikkuse tähelepanust suurt ei hoolinud, vaid üritas tüütuid reportereid igal võimalusel põrgusse saata.

Lapsepõlve veetis üksildane ja arglik nooruk nelja koduseina vahel, igal võimalusel kitarri tinistades või pintsliga lõuendil lohutust otsides. Kujutavas kunstis oli noormees sedavõrd edukas, et võitis isegi kunstikooli stipendiumi. Muusikahuvi viis noore Cobaini underground-ringkondadesse, kust sai alguse tutvus narkootikumidega.

1987. aastal pandi koos vana sõbra Chris Novoseliciga ja Dave Grohliga alus tulevasele grunge-ristlejale "Nirvana". Selliseid kareda tämbriga garaazhibände oli tollases Seattle'is kümneid, kuid plaadikompaniiga "Sub Pop" meestel vedas ja tasa-pisi hakkas kuulsus kasvama. Kasvava kuulsusega käsikäes kasvas ka pangaarve, raha kulus uimastitele ja alkoholile. Leebe marihuaana vahetas välja herooin. Ohjeldamatud joomingud, orgiad ja purjuspäi esinemine tegid ansamblist kõmulehte-dele magusa suutäie.

Veidi tõmbas seda meelelut elupõletamist tagasi tutvus Courtney Love'iga, kelle mõju Kurtile on võrreldud Yoko Ono omaga John Lennonile ja Nancy Spungeni mõjuga pungitähkt Sid Viciousile. Hoolimata aeg-ajalt plahvatavatest vägivaldsetest peretülidest, hoidis Kurt naist ja pisitütart Francis Beani väga. Siiski ei õnnestunud sellest ainsast pidepunktist kinni hoida, sest umbes nädalajagu enne vabasurma minekut lahkus Courtney koos lapsega tema juurest. Lisaks eraelule kippus ka ansambel rappa minema. Tegemist oli tavalise loomingulise väsimusega, mis aastate jooksul kipub iga vähegi edukat bändi vaevama. Kõik need faktorid, lisaks veel avalikkuse liialdatud tähelepanu, viisidki traagilise lõpplahenduseni.

Veidi aega enne suitsiidi ütles Cobain ühes intervjuus: "Vihkan senini kogu ülejäänud maailma, aga mitte enam nii karmilt kui varem. Väga vihata on naiivsuse tun-demärk, selle põhjuseks on armastuse puudumine."

Kurt, Courtney Love ja Francis Bean. Pisitütrega üksi jäänud Courtney on pärast mehe surma endisest veelgi enam skandaale põhjustanud

KGB TOPELTAGENT ALDRICH AMES JÄI LÖPUKS VAHELE

"Aldrich Ames pettis mind," usub kuulus KGB topeltagent Oleg Gordievski, kes jõudis Inglise luure kasuks töötada 11 aastat, enne kui ta 1985. aastal paljastati. Kui USA luureagentuuri CIA ladvikusse kuulunud Ames Venemaa kasuks spioneerimisega lõpuks vahele jäi, hakkas tõe aimama ka Londonis elav Gordievski.

Hiljuti kirjutas "Times": Inglise MI 6 värvatud KGB leitnant Gordievski, kes juhtis Vene salateenistust Londonis, tegi KGB-le sama palju kahju, kui Ames arvatakse CIA-le teinud olevat. Gordievski paljastamisele järgnenud hommikul ütles KGB kindral Grutško talle: "Kui sa vaid teaksid, millisest uskumatust allikast me sinu kohta infot saime!" Nüüd paistab kangesti sedamoodi, et too uskumatu allikas oligi Ames. FBI andmeil värbas KGB Amesit mitu kuud enne Gordievski paljastamist.

Oleg Gordievski oli KGB teenistuses 23 aastat ja põgenes siis 1985. aastal Moskvast Londonisse. Ta oli astunud KGB teenistusse 23-aastasena, mil õppis veel ülikoolis germaani keeli ja rahvusvahelisi suhteid. Londoni keskust juhtis mees kolm aastat, kuni jäi vahele juba 10 aastat kestnud andmete edastamisega Inglise luurele. 1985. aastal kutsuti ta Moskvasse, kuid MI 6-l õnnestus mees röövida ja salaja Londonisse toimetada. "Mind oleks maha lastud, kui inglased poleks mind päästnud," on Gordievski veendunud.

31 aastat CIA-s töötanud Ames osutus NSV Liidu ja hilisema Venemaa heaks töötanud spiooniks. CIA-s oli ta muu hulgas Nõukogude Liidule spetsialiseerunud vastuluureosakonna ülem ning tema vastutusel olid kõik Venemaal töötavad topelt-agendid.

Gordievski räägib, et kohtus Amesiga paaril korral aastail 1987-1989 CIA seminaridel USA-s. Ames olevat tema vastu ülimalt sõbralik olnud. Vahest oli tema sõbralikkuse põhjuseks see, et ta isekeskis mõtles, kuidas see kõik üldse võimalik on. "Paljastasin selle mehe ja ta on ikka veel elus," jutustab Gordievski. "Kuid, kui tõsiselt rääkida, siis jooksis ta pärast neid seminare koju ja kirjutas Moskvasse üksikasjaliku raporti kõigest, mida olin rääkinud KGB struktuurist, operatsioonidest, personalist ja muust sellega seonduvast. Nii et tema sõbralikkus tasuti kindlasti väärilt."

Arvatakse, et Ames ja tema naine said oma teenete eest 1,5 miljonit dollarit. Gordievski usub, et Ames pidi vahendama tõesti kallihinnalist infot, kui KGB talle nii heldelt maksis. Tavaliselt andvat too agentuur vaid väiksemaid summasid. Pealegi on KGB olnud traditsiooniliselt väga ihne organisatsioon. Nad teavad, et nende heaks töötavil agentidel pole taganemisteed.

CIA usub, et Ames'i vahendatud info tulemusel on NSV Liidus paljastatud ja hukatud 10–12 agenti. Gordievski arvab, et neid võib enamgi olla. Tänu oma kõrgele positsioonile pääses spioon ligi peaaegu kõigile KGB-d huvitanud dokumentidele. CIA veteran George Caraver oli mures topeltagendi tehtud laastava hävitustöö pärast: "Tagajärgede likvideerimine võtab aega terve inimpõlve. CIA peab uuesti läbi vaatama kõik viimase kümne aasta jooksul NSV Liitu ja Venemaad puudutanud operatsioonid."

Kui Ames paljastati, nentis Vene ajakirjanik Jevgeni Albatz: "Amesi positsioonil

olevad inimesed ei tee vigu, nii et selge on see, et keegi kavaldas ta lihtsalt üle." Gordievski on teisel seisukohal: "Väide on naiivne. Esiteks, kõik teevad vigu. Teiseks, Ames tegi palju vigu. Ta viskas kasutatud kirjutusmasinalindid oma prügikasti. Ta jättis palju spionaazhist kõnelevat materjali oma arvuti diskettidele ja rääkis telefonitsi kohtumistest venelastega. Viga oli ka pillav eluviis – sularaha eest ostetud hirmkallis maja ning "Jaguar"."

Aldrich Ames'i puhul on huvipakkuv, kuidas teda KGB teenistusse palgati ja kes seda tegi. Värbamise taustast on hulk versioone, kuid kõik nad seonduvad mingil viisil tema naise, Kolumbiast pärit Maria del Rosario Casas Amesiga. Pr. Ames on 41-aastane kirjandusprofessor ja mõjuvõimsa Kolumbia perekonna liige. Teda tunakse ka kuulsa kirjaniku Gabriel Garcia Marquesti sõbrana, kes on omakorda Kuuba diktaatori Fidel Castro sõber ja toetaja.

1985. aastal Maria töötas Kolumbia Mexico-suursaatkonnas. Ames tegutses sel ajal Mehhikos ning värbas naise CIA agendiks peaaegu esmakohtumisel. Mõne kuu pärast nad abiellusid. Samal aastal asus Ames tööle KGB heaks. Mõningail andmeil oli KGB värvanud proua juba enne, kui too kohtus Amesiga. Võimalik, et just sel põhjusel nõustus Maria nii kergelt CIA-s tööle hakkama. Tema eesmärk oli kaasata Ames KGB teenistusse. Hiljem käitus pr. Ames väga aktiivselt. Ta planeeris koos abikaasaga "operatsioone" ning nõudis viimaselt loominguilisemat töösse suhtumist. Naine kohtus tihti Nõukogude Liidu agentidega, peamiselt Roomas ja Lõuna-Aafrikas.

CIA uurijate kuus juhtlõnga Ames'i paljastamiseks:

- 1) FBI andmeil kohtus ta venelastega 14. veebruaril 1986. Järgmisel päeval kanti Ames'i pangaarvele 200 tuhat krooni. 100 tuhat krooni lisandus tema naise pangaarvele.
- 2) Kasutades vanu lennukipileteid, krediitkaardi-väljavõtteid ja kirjutusmasinalinte, jälgisid FBI uurijad spiooni teekonda Bogotasse, Caracasesse ja Miamisse 1992. aastal. Pärast reise kohtus ta taas venelastega, ja pangaarvele lisandus 1,2 miljonit krooni.
- 3) Uurides Ames'i puruksrebitud märkmeid ja tema koduarvutisse talletatud informatsiooni, said uurijad teada, et Kolumbias viibides kohtus Ames Vene tippspiooniga. Pärast naasmist kanti tema arvele 300 tuhat krooni.
- 4) Arvuti-"lutikate" abil tehti kindlaks, et topeltagendiga on arvuti abil ühendust võtnud Vene vastuluure, et pärida infot Venemaal viibivate agentide kohta. Ühe faili alusel võib öelda, et Ames paljastas vähemalt ühe Ameerika agendi KGB-s.
- 5) Topeltagendi kabineti läbiotsimisel avastati 144 toimikut, millel polnud mingit seost mehe tööga.
- 6) Leiti Ames'i pangaarve Šveitsis, millel oli 15 miljonit krooni.

VARASTATI EDWARD MUNCHI KUULUS MAAL

12. jaanuaril varastati Oslo Rahvusmuuseumist Edward Munchi (1863-1944) maal "Karje". Maailmakuulsa kunstiteose näppamine võttis aega kõigest 50 sekundit. Vargad sisenesid muuseumisse läbi akna. Kuriteopaigale jätsid nad sedeli, millelt võis lugeda: "Aitäh, nii lihtne see oligi!"

Mõni päev pärast vargust teatas tuntud abordivastane pastor Börre Knudsen, et

maal võidakse otsekohe tagastada. Tingimuseks oli, et Norra televisioonis näidataks raseduse katkestamise vastast filmi "Hääletu karje". Pastor ütles, et tal on varastega tihedad sidemed. Küsimusele, kas ta on ise kuidagi varastega seotud, pühamees ei vastanud.

Norra televisiooni juhataja Anne Diesen ütles, et neile pole nimetatud filmi näitamiseks ametlikku taotlust esitatud. Nüüd lükkaks televisioon aga taotluse kindlasti tagasi, kuna ei soovi väljapressimisele järele anda.

Ekspertide arvates oli maali kasusaamise eesmärgil varastada mõttetut, sest "Karje" on maailmakuulus kunstiteos. Seega on seda peaaegu võimatu müüa.

Aasta alguses varastatud maal toimetati 9. mail tagasi sinna, kuhu ta kuulub. Politseinikud leidsid maali ühest hotellitoast Norra pealinnast lõunas asuvas Oslofjordis. Vahistati kolm varguses kahtlustatavat norrakat, kellest üks vabastati peagi süütöendite puudumise tõttu. Üks meestest, Björn Gytdal, on juba varem neli aastat ühe Munchi maali varastamise pärast "rootsi kardinale" taga istunud.

Politsei on välistanud võimaluse, et Gytdal ja tema kaaslane Jan Olle Olsen võiksid olla needsamad mehed, kes varguse tegelikult toime panid.

Ajalehe "Verdens Gang" andmeil pani Norra politsei tööle hulgaliselt agente, kes pidid Oslo allilmas pildi ostmise võimalusi uurima. Nii saigi politsei vihjeid, et pildi võib leida ühest Asgaardtransis asuva hotelli numbritoast. Selles väikeses kohakeses asus kunagi Munchi suvemaja.

Enne maali ülesleidmist väitsid mitmed isikud, et kunstiteos on nende valduses, ja nõudsid Norra valitsuselt selle tagastamise eest lunatasu. Summa langes ajapikku 15,2 miljonilt Eesti kroonilt 2,8 miljonini.

STRIPPARIST EKSUNN KÄGISTAS OMA LESBILISE ARMUKESE BOYFRIENDI

Aud Hege-Santi on pärit väikesest Norra külast. Vaesed kalureist vanemad andsid tütrele range katoliikliku kasvatusena. 18-aastaselt ütles Aud: "Ma lähen kloostrisse, sest tahan teenida vaid Jumalat!" Vanemad olid tütre üle õigusega uhked.

Tüdruk pakkis oma vähesed asjad kohvrisse ja reisis Rooma. Kloostris elas vaid mõne kilomeetri kaugusel Püha Peetruse platsist. Koos ühe vanema nunnaga õppis Aud itaalia keelt. Aud: "Ühel päeval puudutas ta minu rinda. Seejärel armatsesime minu kongis."

Möödus aasta. Öösiti hiilis Aud oma armukese juurde, aga päeval oli jumalakartlik nunn. "Lõpuks ei suutnud ma enam seda kaksikmoraali välja kannatada ja põgenesin kloostrist."

Kolme kuu pärast tutvus Aud ühe seksibaari omanikuga. Tüdruk rääkis mehele augu pähe, et too võtaks endise nunna tööle striptiisitarina. Veidi aega enne jõule oli esietendus. Aud: "Ma kandsin enda õmmeldud nunnarüüd ja selle all musta aluspesu. Mehed olid vaimustusest segased. Olen õnnelik, et saan end lõpuks välja elada."

Sügisel arretereeriti Aud Inglismaal, süüdistatuna oma lesbilise armukese kavaleri tapmises. Politsei usub, et sündmuste käik nägi välja nii: kaks naist otsustasid pärast ööpikkust orgiat puruväsinud mehe lihtsalt kägistada. Kui mees pärast nende lesbilise armatsemise jälgimist magama jäi, viisidki julmad naised ettekatsetatud plaani täide.

Vahepeal 21-aastaseks saanud Norra nunn oli napilt poole aasta jooksul Euroopa seksibaarides ja ööklubides legendaarse kuulsuse omandanud. Tema etteaste seisnes järkjärgulises nunnarüüst väljapugemises, kuni kaunitar lõpuks vaid eevaülikonnas patseeris vaimustunud publiku keskel. Edust ja rahast tiivustatuna harrastas ta järjest metsikumat elustiili. Peagi tekkis Audil armusuhe 23-aastase ametiõega. Koos sepiptesidki nad plaani tolle kavalerist vabanemiseks.

Politsei andmeil oli mõrvatu sõbrannade seksuaalseist harrastusist teadlik. Ilmselt muutus ta nende suhtes "kolmandaks rattaks" ja see andiski põhjuse mõrvaks. "Mees nõudis neilt pidevalt seksuaalvahekordi, ning naised leutasid tema kõrvaldamiseks saatusliku lõksu. Usume, et kui mees oli seksimisest kurnatult tukkuma jäänud, kägistasid naised ta armutult," arvati politseis.

Patuõed toppisid laiba autosse ja süütasid selle, et asi tunduks õnnetusena.

JACQUELINE KENNEDY-ONASSIS SURI VÄHKI

Ameerika Ühendriikide kunagine esimene leedi pöördus kaelavalu kurtes arstide poole ja kuulis kohutavaid sõnu: lümfisõlmede vähk. Maailma ühe kõige rikkama lese saatus polnud tema vastu armuline. Tugeva kemoterapia tagajärjel kaotas ta juukseid ja kõhnus silmanähtavalt. Tema lümfisõlmed suurenesid ohtlikult. Ekspertid ei julgenud Jackie Onassisele ennustada enam kui viit eluaastat...

USA Vähihaigete Ühingu andmeil pidid haiguse üle elama kõigest 52% patsientidest. Jackie sõbranna Nancy Truman ütles veidi aega enne saatuslikku hetke: "Kunagi ei saa olla täiesti kindel, aga arstid on väga optimistlikud. Vähk avastati juba varases staadiumis. Jackie peab arvestama pikaajalise raviga."

21. mail kell 22.15 suri Jackie Onassis oma New Yorgi korteris Viendal avenüül. Surivoodi ääres viibisid tema lapsed Caroline Kennedy-Schlossberg (30) ja John F. Kennedy jun. (33) ning viimane elukaaslane Maurice Tempelman. Surijaga käisid hüvasti jätmas senaator Edward Kennedy, mõrvatud Robert Kennedy poeg Joseph Kennedy, Maria Shriver (Arnold Schwarzeneggeri abikaasa) ja J.F.K. jun. sõbranna, näitlejatar Daryl Hannah.

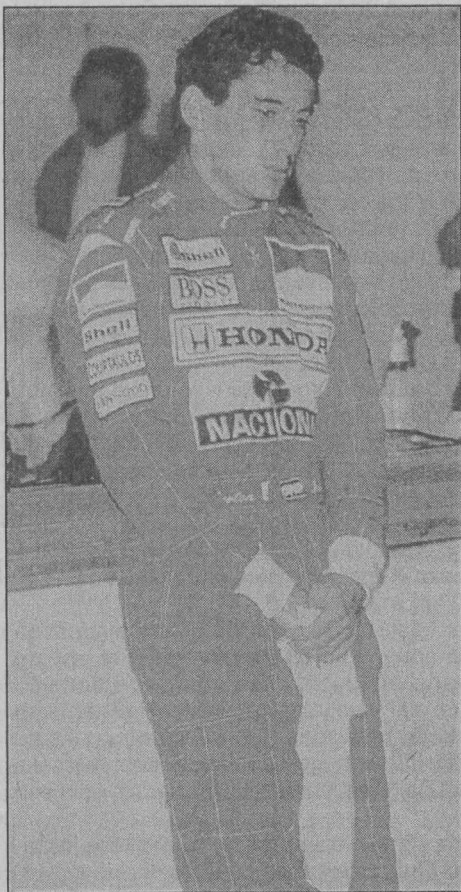
Jackie oli elav legend, Manhattani kroonimata kuninganna. Viimane mees tema elus oli teemandimiljonär. Ameerika võimsaim Kennedyte perekond jumaldas teda. Kreeklaselt Onassiselt päris ta vähemalt 100 miljonit.

Ometi polnud elu sellise rahamäe otsas alati muretu. Jackie teadis alati, mida tahtis ja võttis selle. Rikkast perest pärit noore fotoreporterina võitis ta endale Washingtoni kõige ihaldatuma poissmehe, seksihimulise senaatori John F. Kennedy. Kui mees sai USA presidendiks, sai Jackie'ist maailma kõige tähtsam naine. Ta saatis oma abikaasat reisidel kogu maailmas. Tal oli maailmas kõige rohkem austajaid ja kadestajaid. Kennedy pettis teda iga päev, aga see odav seks Jackie't ei häirinud. Kolm saatuslikku lasku Dallases purustasid Ameerika esimese leedi elu.

Lausa trotsist abiellus ta seejärel maailma kõige rikkama mehega, lühikese jässaka kreeklase Aristoteles Onassisega. Pärast Onassise surma paranes Jackie majanduslik olukord märgatavalt. Ta viimane elukaaslane oli 64-aastane multimiljonär Maurice Tempelman, kellel oli vaid üks viga – ta oli abielus.

KOLMEKORDNE MAAILMAMEISTER AYRTON SENNA SURNUD

1. mai, San Marino GP etapp. Seitsmendal ringil kihutas juhtpositsioonil olnud Ayrton Senna Tamburello kurvis ülisuurel kiirusel vastu betoonseina. Brasiillane viidi Bologna haiglasse, kust 19.40 teatati, et kolmekordne Vormel-1 maailmameister Ayrton Senna da Silva on surnud. Kohutava tragöödia põhjustas roolirike, auto ei kuletunud enam piloodile. Senna vormel tekitas betoonmüüri kaks auku, mis annab tunnistust tohutul kiirusel (ligi 300km/h) toimunud kokkupõrke tugevusest. Arstide

Kas Senna aimab juba oma lõppu ette?

diagnoosi järgi põhjustas surma auto alt ära lennanud parem esiratas, mis tabas brasiillast pähe. Kui ratas oleks lennanud kümme sentimeetrit kõrgemalt, poleks õnnetus surmaga lõppenud. Viimane surmaga lõppenud õnnetus vormelimaailmas juhtus 12 aastat tagasi.

See San Marino etapp oli autospordi ajaloo üks traagilisemaid. Päev enne õnnetust Sennaga hukkus peaaegu samas kohas 31-aastane austerlane Roland Ratzenberger. Treeringsõitudel kihutas rajalt välja Senna kaasmaalane Rubens Barrichello, õnneks pääses mees suhteliselt kergete vigastustega: purunes ninaluu, tehti mõned õmblused. Põhisõidu stardis toimus juba järgmine õnnetus. Rohelise tule süttides ei saanud soomlane J. J. Lehto oma "Benettonit" liikuma, talle sõitis tagant sisse portugallane Pedro Lamy. Mehed õnneks viga ei saanud, kuid sõiduriistad moondusid tundmatuseeni. Autode tükid lendasid tribüünile, vigastades nelja pealtvaatajat.

Kuid see polnud veel kõik. Kümme ringi enne lõppu tuli bok-sist välja sõitnud vanameistri Michele Alboreto autol ratas alt ära, see vigastas kolme "Ferrari" mehaanikut. Senna auks oli järgmise etapi stardisirgel esimene koht tühi.

Senna oli spordigeenius. Tema mõtetu ja ootamatu hukkimine ei mahu paljudele pähe. Senna autovalit-

semisoskust peeti maailma parimaks. 34-aastase brasiillase viis surm tema karjääri tipus. Sel hooajal pääses ta ülivõimsa "Williamsi" kokpitti ja tundus, et miski ei suuda takistada teda võitmast neljandat maailmameistriliitit ning jõudmast oma ammuse konkurendi Alain Prosti kõrvale. Väheseks lohutuseks jääb teadmine, et temale pühendasid oma tiitli Brasiilia jalgpallikoondis, vormel-1 tšempion Michael Schumacher ja konstruktorite karika pälvinud "Williamsi" meeskond.

Ayrton Senna oli oma 34 eluaastast peaaegu kolmkümmend aastat pühendanud võidusõidule. 21. märtsil 1960. aastal São Paulos sündinud Ayrton Senna da Silva oli küllalt jõukate vanemate laps. Juba nelja-aastaselt sai Ayrton endale go-kardi, millega ta omavanuste hulgas võidu kihutama hakkas. Senna esimesed võidud tulidki kardispordis, edasi viis tee juba suuremate autode juurde.

Vormel-1 maailmas kuuldi noorest võimekast ja auahnest brasiillasest esmakordselt 1984. aastal, kui ta 25. märtsil tegi "Toleman'i" meeskonnas oma avastardi vormel-1 sarjas. Aasta hiljem võitis Senna oma esimese Grand Prix' (Portugalis). Tollal oli Senna juba "Lotuse" meeskonnas, kuhu ta jäi kolmeks aastaks.

Esimese maailmameistriliitli võitis Senna 1988. aastal "McLaren'i" meeskonnas. See meeskond sai kuulsaks just tänu Ayrton Sennale, kes aastail 1989 ja 1991 võitis veel kaks meistriliitlit. Ayrton Senna arvele jäi 161 starti vormel-1 sarjas, 41 Grand Prix'd ja rekordiline arv esimesi stardipositsioone – 65. Kahjuks jäi see Senna viimaseks rekordiks vormelimaailmas, kuna tugevamaks kui tema osutus saatuslik Tamborello kurv.

HEBRONI MÕRTSUKAT TUNTI BROOKLYNIS HEASÜDAMLIKU MEHENA

Mõrvarist arst Baruch Goldstein, kes märtsi algul 63 palvetavat araablasi otse-teed Allahi juurde saatis, oli pärit New Yorgi Brooklyni linnaosast. Seal tunti masimõrvarit mehena, kes päästab inimeste elusid. Naabrite jutu järgi olevat ta olnud heasüdamlik hiiglane. Kauaaegse sõbra Barbara Ginsburgi sõnul oli Goldstein hella hingega mees, kes andunud oma elukutsele.

11 aasta eest kolis Goldstein Iisraeli ja jäi elama juutide okupeeritud Kiryat Arba territooriumile. Seal astus ta fanaatilisse araabiavaenulikkude grupeeringusse "Kach", mis kasutas kõiki vahendeid, et ära hoida araablaste ja juutide vahelise rahu sõlmimist.

Asunike esindaja Noam Arnoni sõnul kannatas Goldstein pärast seda, kui detsembris Kiryat Arbas kaks juuti araablaste kuulide läbi otsa leidsid, tugeva vaimse kriisi all. Juba mitu nädalat varem valas veresauna korraldanud meedik endasse kogunenud viha välja kohaliku raadiojaama kaudu, söimates araablaste natsideks. Roimapäeva hommikul saatis sionistlik mõrvar Kiryat Arba kubernerile kirja, milles teatas, et peab täitma ülesande, mille täideviimiselt ta elavana ei naase.

Oma koletusliku ülesande täitmiseks valis mees Hebroni linna, mille ajalugu on tulvil usukonflikte ja verd. Patriarh Abrahami haual asuv Hebron on pühaks kohaks nii juutidele ja muhamedlastele kui ka kristlastele. Jeruusalemmast 40 kilomeetri kaugusel asuva linna annekteeris Iisrael 1967. aastal. Praeguseks elab 110 tuhande palestiinlase hulgas 40 tuhat juudi perekonda ja 15 tuhat teoloogiaüliõpilast. Juutide jaoks on Hebron üks neljast pühast "töötatud maal" asuvast linnast, mida lubas neile

pühakiri.

Paraku ei taha sealsed araablased oma igipõlist kodupaika loovutada okupantidele ilma võitluseta. 1980. aastal tappis üks araablane kuus juuti. Kolm aastat hiljem mõrvasid juudid kohalikku ülikooli rünnates kolm ja haavasid enam kui kolmekümmet araabia tudengit. Isegi rabid määrivad oma käsi inimverega. Mõne aasta eest sõitis üks usukultuse teenritest surnuks juhusliku araablasest kõrvalseisja, kui rahvasumm tema autot kividega loopima hakkas.

Kahjuks ei kasuta vastased võitlusvahendina ainult selliseid süütuid asju nagu kivid või sõiduautod. Goldstein kasutas oma "operatsiooni" läbiviimisel Iisraeli armee relvastusse kuuluvat automaati "Galil", mis tulistab 15 lasku sekundis. Surmarelv baseerub kogu maailma terroristide lemmikul AK-47-l. "Kalašnikovi" automaadi koopial on äravõetav metallkaba, mis muudab relva käsitlemise lähivõitluses palju hõlpsamaks. Kuna magasin mahutab vaid 50 NATO standardile vastavat 5,56 või 7,62 mm kaliibriga padrunit, pidi mõrtsukas vahepeal seda vahetama. Automaat on varustatud ka pedeliavajaga, et sõdurid ei peaks janu käes vaevlema või pudelit mõne märksa olulisema detailiga avama. Tuleriist on mõeldud eelkõige lähivõitluses kasutatavaks hävitusrelvaks, kuna ta ei hülga täpsusega kaugemate märkide pihta laskmisel. Seega valis Goldstein palvetajate teise ilma saatmiseks sobiva vahendi.

Iisraeli valitsus üritas valatud verd traditsiooniliste hõbeseeklitega maha pesta. Nimelt pakkusid riigijuhid hukkunute omastele iga suru eest 70 tuhat dollarit, juhul kui nood loobuvad igasugustest pretensioonidest okupeeriva riigi valitsuse suhtes.

RICHARD NIXON SURI 81AASTA VANUSES

22. aprillil kell 21.08 suri New Yorgis USA 37. president Richard Nixon, kes tänu poliitilistele manipulatsioonidele oli saanud endale hüüdnime Tricky Dick.

Nixon sündis 9. jaanuaril 1913 California osariigis Yorba Linda linnas. Tema isa Frank oli bensiniijaama omanik ja ema sakslannast kveeker Hannah Milhouse. Perekond vaevles pidevalt majandusraskustes ja seepärast pidi Richard ülikooliõpingute tarvis mineva raha ise teenima. Lisaks Richardile oli peres veel neli poega, kellest kaks surid juba noores eas. Edasipüüdlik noormees õppis õigusteadust ning alates 1937. aastast tegutses advokaadina. 1938. aastal tutvus Richard õpetajanna Patricia Thelma Ryaniga ning olevat juba esimesel kohtumisel kaunitarile abieluettepaneku teinud. Abielusadamasse jõudsid nad siiski alles 1940. aastal. Paar elas koos kuni 1993. aastani, mil Patricia kopsuvähi tagajärjel suri. Teise maailmasõja päevil teenis noor advokaat mereväehvitserina.

Peale sõda alustas Nixon oma poliitilist karjääri ja 1946. aastal valiti ta vabariiklaste saadikuna Kongressi. 1950. aastal sai temast juba California senaator ning 1953. aastal nimetas tollane USA president Dwight D. Eisenhower Nixoni oma asepresidendiks. Juba 1960. aastal üritas Nixon saada ka Ameerika Ühendriikide esimeseks meheks, kaotas aga valimisvõitluses napilt John F. Kennedyle. Kui tal 1962. aastal ei õnnestunud saada ka California kuberneriks, näis, et mehe poliitiline karjäär hakkab lõpule jõudma. Ometi sai Nixon 1968. aastal uue šansi ja võitis presidendivalimised sama napilt (43,4% häältest Humphrey 42,7% vastu), kui ta oli Kennedyle kaotanud 1960. aastal. Nii sai Richard Nixonist USA 37. president ja 1972. aasta taasvalimisel oli tema ülekaal vastaskandidaadi ees juba mäekõrgune.

Nixoni lemmikalaks oli välispoliitika ja sellele võitlustandritele tõi ta enda kõrvale briljantse teoreetiku, kellest sai peagi suurepärase praktik – Henry Kissingeri. Kahe geniaalse mehe koostöö tippsaavutuseks oli Kissingeri poolt ülalalajaselt ette valmistatud Nixoni Hiina-visiit. Teiseks suureks saavutuseks tuleb lugeda 1972. aastal SALT-kokkulepete (aatomirelvastuse piiramise lepingule) allkirjutamist Moskvas.

Oma eelkäijalt Lyndon B. Johnsonilt päris Nixon Vietnami sõja. Tema valitsemisaega jäid selle ülimalt ebapopulaarse sõja suured lahingud, samuti Ameerika vägede koosseisu vähendamine ning rahuleping, mis tähendas tegelikult vastaspoole võitu. Nixoni troonilt tõukamise ajendiks saigi tegelikult Vietnami sõja lõpetamise küsimus. Et Kissinger ja Nixon tahtsid sõda lõpetada "väärikalt", siis pidid nad Pariisi läbirääkimiste ajal keerutama ning aega võitma. Presidendikandidaat McGovern aga lubas lõpetada sõja otsekohe, "maksu mis maksab". See raskendas Kissingeri positsiooni Pariisi rahuläbirääkimistel. Selleks, et teada saada, kas McGovernil ei ole põhja-vietnamlastega mingeid separaatlääbirääkimisi, otsustasid Nixoni tagasisvalimise-staabi mehed 18. juunil 1972 sisse murda "Watergate'i" hotellis asuvasse Demokraatliku Partei peakorterisse. Kuid nad nabiti kinni.

Kui asi avalikkuse ette jõudis, väitis Nixon, et ta ei teadnud juhtumist mitte midagi. Ometi tuli üha enam päevavalgele fakte, mis kinnitasid, et Nixon valetab. 9. augustil 1974 jõudis vägikaikavedu kohtuorganite ja Senatiga nii kaugele, et Nixon pidi esimese ja siiani viimase USA presidendina ametist tagasi astuma. Hiljem kommenteeris Nixon Watergate'i afääri sõnadega: "Ma tegin suure vea ja kannan selle eest täit vastutust."

Nixoni tagasiastumisest on nüüd möödas juba 20 aastat ja pea kogu aeg on ta töötanud väsimatult oma rehabiliteerimise eest. Ta andis end vabatahtlikult riigi teenistusse ja oli alati kohal, kui vajati tema abi.

Richard Nixon suri 81-aasta vanuselt. Neli päeva enne surma oli vanal mehel infarkt ning 21. aprillil langes ta koomasse. Juba sellest hetkest olid haiglas igaks juhuks valves kaks sõdurit, et surma puhul viivitamatult auvalvesse asuda. Surmahetkel olid Nixoni juures tema tütre Julie Eisenhower (president Eisenhoweri lapselapse abikaasa) ja Tricia Cox, kes tulid isa juurde kohe peale infarkti.

Bill Clinton kuulutas Richard Nixoni matmispäeva üleriigiliseks leinapäevaks. Kõigi riiklike hoonete lipud lehvivad 30 päeva pooles mastis. Matusel viibisid Gerard Ford, Jimmy Carter, Ronald Reagan, George Bush ja Bill Clinton. Nixon maeti oma abikaasa Patricia kõrvale omanimelise raamatukogu territooriumile Yorba Lindas.

NANCY KERRIGANI JUHTUM

Aasta algul sai ootamatu hoobi USA iluuisutamiskoondis. 6. jaanuaril rünnati jäätreeningult naasvat Nancy Kerrigani.

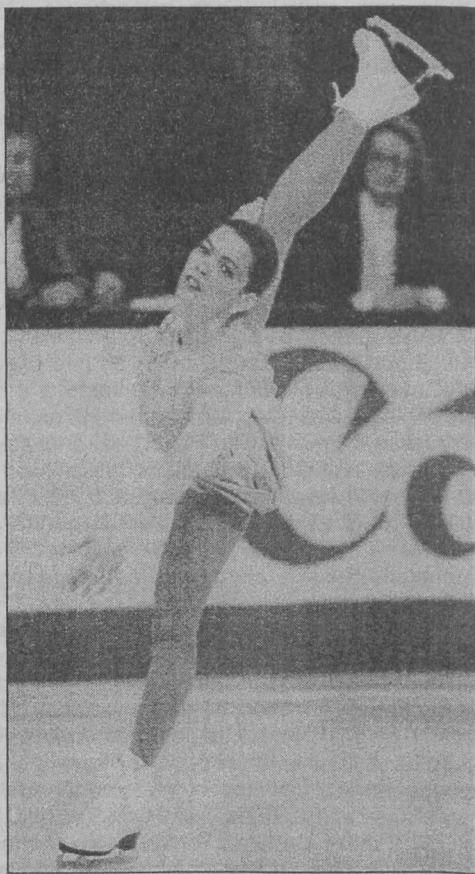
Ründaja lõi Kerriganile metallkangiga vastu paremat põlve. Algul jäi kallaletungija tundmatuks, kuid paar nädalat hiljem hakkasid hargnema niidid, mis viisid Kerrigani koondisekaaslase ja rivaali Tonya Hardingi juurde. Tänu Kerrigani puudumisele võitis Harding USA meistrivõistlused ning pääses automaatselt Lillehammeri taliolümpiale.

Jaanuari lõpul oli politseil juba piisavalt andmeid, mis viitavad Hardingi osalusele

Kerrigani vigastamises. Õigusemõistjad arreteerisid Hardingi eksabikaasa Jeff Gillooly ja ihukaitsja Shawn Eckardti. Just viimane oli palganud kellegi Shane Stanti, kes ründaski Kerrigani. Harding kinnitas politseile oma süütust, ehkki Eckardt oli politseile öelnud, et 23-aastane Tonya oli plaanitavast teadlik. Sellegipoolest ajas Harding süüdistusi endiselt tagasi. USA olümpiakomitee oli korraga lõhkise küna ees. Alles 15. veebruaril otsustati, et Harding tuleb olümpiale lasta, sest ametlikku vahistamiskäsku ei olnud. Mõned päevad enne seda esitas Harding USA spordijuhtidele ultimaatumi: ta kas võistleb olümpial või läheb asi kohtusse.

Sellest traagilisest sündmusest kujunes ehtameerikalik seebiooper. Mõlemast sportlasest vändatakse filme ja telejaamad võitlevad õiguse eest intervjuerida kumbagi tähte. Rahasummad ulatuvad taevavõlvini. Ühes intervjuus lausus Harding: "Loodetavasti annab Nancy mulle kogu kõntsa andeks." Harding lubas, et ei lase skandaalil ennast hävitada, vaid ta kavatsevat võita olümpiakulla ning selle seinale riputada.

Kogu selle loo lõpptulemus kujunes Hardingile ebaseeldivaks. Vigastusest kiiresti kosunud Kerrigan võitis olümpial hõbedat, Harding suurt pildile ei mahtunud. Pärast valget olümpiat tunnistas Tonya, et oli oma konkurendi kõrvaldamise plaanist teadlik. See juhtum annab veel kord tunnistust, et rahvale on vaja tsirkust ja leiba. Tänu iluuisutajate vahel puhkenud skandaalile vaatas USA-s olümpiamängude ajal naiste üksiksõitu rohkem inimesi kui pesapalli finaali.

Nancy Kerrigan tuli vigastusest hoolimata olümpial hõbedale

PRESIDENT CLINTON SEKSISKANDAALIDE KÜÜSIS

Clintoni valitsusaeg Ameerikas on parasjagu poole peale jõudnud, kuid aasta algusest saadik kimbutavad teda erinevad kaunitarid väidetega, et ta nendega ühel või teisel viisil intiimsuhetes on olnud või seda saavutada püüdnud.

Esimesena astus selliste teadetega avalikkuse ette 55-aastane endine Miss Arkansas Sally Perdue, kes teadis rääkida, et Clinton olevat 1983. aastal talle, seljas vaid naiste siidöösärk, saksofoni mänginud. Erutavale musitseerimisele järgnenud tavaliselt magamistuppa siirdumine, kus Clinton naisele oma lapsemeelsusega palju rõõmu valmistanud. Sedasorti suhe kestnud 1983. aasta augustist novembrini.

Hiljem õnnestus eksmissil oma vaprust tõestada, sest pärast armuloo lõppu pakuti talle vaikimise eest tulusat töökohta. Üks Demokraatliku Partei funktsionär lubanud aga eksmissi jalakestega midagi hirmsat korda saata, kui tolle juhuslikult tekib huvi lobiseda. See kõik aga südi naist ei heidutanud. Ning Ameerika lõi oma armastatud presidendis kahtlema.

Siis lõhkes tõeline pomm. Nimelt teatas telefonistiametit pidav 27-aastane neiu Paula Jones, et päevil, mil Clinton veel Arkansasse kuberner oli, tegelnud ta suisa perverssustega. Telefonist Jonesiga juhtunud järgmine lugu. Üks tema kaastöeline viinud ta Clintoni hotellituppa. Seal lasknud praegune president pükstel maha kukkuda ning nõudnud tütarlapselt oraalset seksi. See teade vallandas tõelise skandaali. Jonesi advokaat lubas asja kohtuni viia ning Clintonile teatati, et süüdistustest pääseb ta vaid juhul, kui tunnistab, et tütarlaps tema nõudmistele ei allunud.

Paula Jonesi sponsoreerimiseks moodustati fond, mille juhataja Cindy Hayes teatas, et Jones ei ole huvitatud rahalisest hüvitusest, vaid üksnes oma reputatsiooni puhtasküürimisest.

Süüdistustest pääsemiseks oleks Clinton pidanud maha saama avaliku esinemisega sivutu ahistamise küsimuses: patu ülestunnistamisega ja Jonesi ees vabandamisega.

Oktoobriks avalikustas Jonesi advokaat Joseph Cammarata Clintoni avalduse esialgse variandi, kus too möönab, et on telefonistineiuiga tõepoolest ühes hotelli-

Madison, 20/7
USA-Presidendi Bill
Clintoni Portret
Kõik pildid
ilmselgelt, nähtav
süüdistaja ja süüdlane
süüdistaja ja süüdlane
Et veel ei ole
võimalik, et
võimalik on

**Süüdistaja ja
süüdlane:
miss Jones
heitis presi-
dendile ette
ahistmist**

toas viibinud, kuigi ta seda ise päris täpselt ei mäleta. Samas avaldab Clinton kahetsust tütarlapsele halba varju heitvate kuulduste pärast.

See avaldus kahjuks osapooli ei rahuldanud ning kõmu presidendi isiku ümber vaid laienes.

Paula Jonesi advokaadid nõudsid, et Clinton loeks ette järgmise avalduse: "Kohtusin 8. mail 1991. aastal hotelli "Excelsor" numbritoas Paula Jonesiga. Ta ei käitunud mingil moel sobimatult või ebamoraalselt. Pean teda ausaks ja moraalseks inimeseks. Vabandan alusetult levima hakanud kuulduste pärast, mis on miss Jonesi nime ja reputatsiooni mustanud. Mis puudutab mu enda käitumist, pole mul ei täna ega tulevikus sellele midagi lisada. Ma ei kommenteeri seda lugu mingil moel."

Juba niigi šokeeritud maailm sai hambu uue uudise. Inglise "Sunday Telegraphi" andmeil olevat Clintoni naaber aastail 1972–1986 koletuid narko-orgiaid pealt näinud. Lisaks meelemürkide ohtrale tarvitamisele valitsenud tulevase presidendi pidudel ennekuulmatu seksuaalne vabadus. Ebamoraalsed sündmused leidnud aset Clintonite majas ning naaber kinnitab, et Arkansasese kubernerina oli Clinton sinasõber nii marihuaana kui ka kokaiiniga.

Clintonil kujunes 1994. aasta käigus välja refleks. Niipea, kui keegi jubedate süüdistustega välja ilmus, lasi ta käed lõdvalt rippu ning andis tundetormidele vaba voli. Ja ennäe imet! Kõik skandaalid laabusid otsekui iseenesest. Ameerika elab aga teadmises, et Valges Majas otsustab asju seksmaniakk ja narkomaan.

1994. AASTA OLI MICHAEL JACKSONI JAOKS NAGU MAAVÄRIN

Vaevalt oli koera aasta 1994 hoo sisse saanud, kui plahvatas infopomm: lastesõber Michael Jackson kuritarvitab alaealisi seksuaalselt. Süüdistuse paiskas teabekanalitesse noormees nimega Jordy Chandler (14) koos oma vanematega. Käima läks karussell, mis ei ole siiaaani lõplikult peatunud.

Esimene šokk möödas, üritas end süütuks deklareeriv Michael kogu lugu rahaga kinni mätsida. Väljakäidud miljoni oleksid teda säästnud California vanglast ning ühtlasi taganud end ahistatuna tundnud noorukile ja tema perekonnale kindla tuleviku.

Nooruki nõuandjad sosistasid poisile, et too Michaeli pakkumisi kuulda ei võtaks. Nõupidamine Jacksoni advokaadi Johnny Cochrani ja süüdistaja Lauren Weisi vahel lõppes fiaskoga. Seetõttu otsustas Jackson oma fännide ning kogu progressiivse inimkonna poole telekanalite kaudu kõnega pöörduda, milles ta pisaraterohkelt ning väriseva häälega kinnitas, et tema armastus laste, loomade ja lilledele vastu ei oma perversset iseloomu.

Jacksoni nimi kord hambus, ei tahtnud keegi sellest enam loobuda. Riburadapidi ilmus tunnistajaid, kes kinnitasid, et Chandler pole ainuke Jacksoni ohver. Vähe sellest, tuntud muusikud ja laulukirjutajad hakkasid kui haigusest nakatunudutena väitma, et suurem osa Jacksoni loomingust on varastatud, sealhulgas ka menuhitt "Dangerous". Maa Jacksoni jalge all oli kõikuma löönud. Ka kõige lähedasemad inimesed pöörasid talle selja, isegi õde La Toya Jackson. Jacksoni süüdistamine oli Ameerikas muutunud moeasjaks.

Siiski lahenes heliloomingu varastamise probleem suurema kärata. Õhku jäi rip-

puma küsimus Michaeli seksuaalseist kalduvustist.

Michaeli loometegevuse algusest saadik oli teada, et selle veidra ning pidevalt muutuva välimusega muusiku südames on reserveeritud nurgake loomade jaoks. Kinnituseks ilmus Michael avalikele esinemistele koos lümmikšimpansi Bubblesiga. Koos ahviga esinesid nad videos "Moonwalker". Kui ahvike täiskasvanuks sai, tüdines Michael temast ning usaldas tolle loomadressseerija Bob Dumni hoolde.

Kui maailm Michaeli võigastest oletatavatest kuritegudest kuulda sai, ilmus rida teateid Bubblesi raske saatuse kohta. Nimelt polnud staar juba aastaid ahvi käekäiguga kursis. Pärdik nukrutses üksi puuris ning multimiljonärist muusikut ei huvitanud, et loom alatoitluse all kannatab.

Ja siis saabus otsustav päev. Kohtupsühhiaatrite kontrolli ning ekspertiisi vintsurused läbi teinud Michael astus kohtu ette. Ekspertid ennustasid Michaelile juba ette võitu, sest peasüüdistaja keeldus oma süüdistust kõrgete kohtunike ees kordamast ning sedasama keeldusid tegemast ka kõik vähemtähtsad süüdistajad.

Kohus kuulutas Michaeli asitõendite puudumisel süütaks. Samas hoiatati Michaelit lähema viie aasta jooksul alaealistele lähenemast, sest kui selline intsident veelkord aset leiab, jõustub ka parajasti lõpetatud protsess Jordy Chandleriga. Michael sai vabaks, kuid tema reputatsioon ning sellega seoses ka tulevik muusikuna olid tugevalt kõikuma löönud.

Augustis raputas infokanaleid uus šokk. Nimelt teatasid Michael Jackson ja Lisa Marie Presley, Elvise tütar, et nad on juba mitu nädalat abielus. Taas algas jant Jacksoni isiku ümber. Septembris andis Michael ka esimese ametliku intervjuu, kus ta veelkord kinnitas oma süütust ning avaldas pahameelt tekkinud arusaamatuse üle, mis sundis paljusid tema sõpru talle selga pöörama. Samuti tänas ta Elizabeth Taylorit, kes moodustas neil raskeil päevil ühisrinde Jacksoni süüdistajate vastu.

Jacksoni ja Presley abielu oli sõlmitud salaja. Mõned infoallikad teatasid, et neid olevat juba ammu siin-seal koos näha olnud, mille tulemusena Lisa Marie rases-
 tunud ning noored otsustanud pulmad teha.

Teate lükkas noorpaar ise ümber, ilmudes avalikesse kohtadesse ning teatades, et nende abielu aluseks on püha tunne ning soov olla kõikjal koos. Abielupaar ei lasknud end häirida Presley suguvõsas vallandunud hädaldustest. Kõige rohkem šokeeris sõlmitud liit Lisa Marie vanaema Dee Presleyt (Elvise ema), kes uskus, et Elvis ise juhtunud mingil juhul heaks kiitnud ei oleks. Ka Jacksoni naise eksabikaasa Danny Keough avaldas kahtlust abielu vastupidavuse üle ning ühtlasi tundis muret enda ja Lisa Marie ühiste laste, 5-aastase Daniella ja poolteiseaastase Benjamini saatuse pärast Jacksoni majas.

Praegu tundub Michael elutormid selja taha jätnud olevat ning teeb tööd uue plaadi kallal. Maailma silmis on tema nimi rehabiliteeritud. Michael on muusik ja pereisa, kelle pihta 1994. aasta asjatult nooli pildus.

ANNA NICOLE SMITH, ABIELLUS 89-AASTASE MILJONÄRIGA

Anna Nicole Smithi nimi sai avalikkusele teatavaks juba möödunud aastal, kui ta tuntud meesteajakirjas "Playboy" n.h. mängukaaslase konkursi võitis. 1994. aastal asus lopsakate kehavormidega naine edu vilju maitsma. Sõlmiti lepingud prestii-

zhikate firmadega ("Guess", H&M) ning kohati tundus, et populaarsus ähvardab noorel naisel hinge võtta. Tulemata ei jäänud skandaalid narkootikumide ja alkoholiga liialdamisest ning kavaleride sagedasest vahetamisest. Uimastid, alkohol ja mehed viisid naise heitliku aasta jooksul korduvalt haiglasse.

Kõige tulusam samm Anna Nicole'i elus oli siiski abielu, mis tõi kaasa üleüldise kõmina maailma massiteabes. Nimelt osutus kaunitari väljavalituks 89-aastane multimiljonär J. Howard Marshall Dallasest. Kuigi vanake liigub vaid ratastooli abil, ei tundu see kumbagi armunut häirivat. Anna Nicole ise püüab küll salata, et kummalise liidu taga on Marshalli rahakukkur, mida suurst hinnatakse 350 miljonile naelsterlingile.

Kurjad keeled teavad rääkida, et alates 1991. aastast, mil nad kohtusid, on mehike oma prominentsesse sõbrannasone investeerinud 3 miljonit naela aastas.

Väärrikas pulmatseremonia leidis aset 27. juunil Houstonis. Pulmapeo käigus selgus fakt, et just muldvana rahamagnaat oli mees, kes Anna Nicole'i võlud maailmale nähtavaks tegi. Tema õhutusel sõlminud tüdruk lepingu "Playboyga", mis pani aluse tähelennule.

Pärast auväärselt ajakirjalt tiitli võitmist premeerinud uhke avastaja naist pool miljonit naela maksnud villaga, kuhu Anna Nicole koos seitsmeaastase pojaga kohe elama asus.

Usaldusväärsed allikad teavad, et Marshall on oma rahakoti võimsale naisele päris laialt avanud. Tõenäoline on, et noorest kaasast saab ka peapärija, kui surm neid kunagi lahutama peaks.

Marilyn Monroe'ga sarnaneva neiu motoks on aga: *diamonds are girls best friend*, nagu ütles kord toosama Marilyn.

"Playboy" kaanekaunitar abiellus mehega, kes talle vaarisaks sobiks

"WOODSTOCK '94":

15 MIILI KITARRIKEELI JA 3000 VÄLIKÄIMLAT

12.–14. august 1994. Kolm väsitavat ja vaimustavat päeva. Seekordne "Woodstocki" festival, mis üle 25 aasta taas aset leidis, ühendas põlvkondi ja maitseid. Esinejaid oli palju, klassikalisest "Woodstocki"-mehest Joe Cockerist kuni verd-tarretava "Nine Inch Nailsini". Mõni nimetas "Woodstocki" kõrge piletihinna tõttu ka

"Greedstockiks", ahnuse peoks, kuid kõik osasaanud pidid peo lõppedes tunnista-ma, et 340-hektarilises muusikalinnakus toimunu läks igati korda. Sest vastupidiselt muudele muusikaüritustele oli sel 100 miili New Yorgist põhja pool metsas toimunud ekstravagantsusel ka midagi tõestada.

"Woodstock '94" pakkus kohaletulnuile ligi 40 bändi, 8 miljonit liitrit vett, pool miljonit hot dogi, 179 haiglavoodit, 3 tuhat välikäimlat, 92 ja pool tuhat esmaabikomplekti, kaht lava, 500 kõnepidajat ja 15 miili kitarrikeeli.

Alles tõusuteel olevad esinejad püüdsid juba tippujõudnute seast innukalt esile tõusta. Legendaarseks saanud, kuid pisut ülehinnatud 1969. aasta originaalbände ületasid eriti "Nine Inch Nails", "Green Day", "The Allman Brothers", "Metallica" ja "King's X". Hallinev Joe Cocker tõi kindlasti paljudele pisara silma legendaarsete lugudega "With A Little Help From My Friends" ja "You Are So Beautiful". Cocker lubas esinemise lõppedes taaskohtumist 2119. aastal. Vaimustust ja nostalgiat tekitasid Bruce Springsteeni "Atlantic City" ja Bob Dylani "Knocking on Heaven's Door". Peasineja "Orleans" pakkus magusaid ja banaalseid tagasivaateid nagu "Still the One" ja "Dance with Me".

Muu hulgas maksti lõivu tänapäevasele muusikamaitsele – festival algas ja lõppes tohutute diskodega.

Korraldajate hinnangul oli enamik publikust 21–24 aastat vana. Metsas patseeris neil päevil ringi tuhat "Rahupatrulli" T-särkidesse riietatud turvameest. Ohutuse tagamiseks ümbritses platsi üheksamiilne tara. Ohutuse tagamiseks oli üles seatud 200 metallidetektorit. Uimastimüüjate arreteerimine käis täie hooga.

Organiseerijate enda tunnistust mööda oli korraldamise ajendiks siiski raha. Peasponsor "Pepsi" oli esindatud kõikjalasuvate plakatitega ja kaheliitriste pudelitega, mida kaunistas "Woodstocki" logo. Festivalil valitses naturaalmajandus. Nänni sai osta vaid vahetatud "festivali-valuuta" eest.

Tõeliseks mudapeoks kujunes festival alles viimase päeva hommikul, sest ööl vastu pühapäeva vallandas taevataat oma viha ning valas rahvale pähe paduvihma. Mudasõbrad sumasid rahulolevalt mudatiikides. Paljudel tuli sellega tegelda ka vastu oma tahtmist.

Lisaks 350 tuhande pealisele publikule suhtlesid tuhanded inimesed Soomes, Türgis, Mehhikos ja mujal woodstocklastega arvutivõrgu "Internet" vahendusel. Multimeediakeskus võimaldas festivalile elektroonilise suurematuse.

Müüdi 250 tuhat piletit, aga 150 tuhat nautis legendaarset muusikapidu ilma pileti-ta – inimesed pugesis läbi piirdeaedade. Müüdi alkoholi, mis oli varemalt festivaliteri-tooriumile toodud ja mida soovijad said sularaha eest. Ametlike teadete kohaselt arreteeriti aga vaid 14 inimest. Korraldajad võisid ürituse õnnestunuks lugeda.

Tohtu rahvass jättis maha niipalju rämpsu ja prügi, et spetsiaalsed koristus-meeskonnad said peoplatsi puhtaks roogitud alles kolm nädalat hiljem. Mõned keskkonnaekspertidid katusid juukseid ja vandusid; et selles paigas ei kasva kümnel aastal mitte midagi, nii põhjalikult olevat piduliste jalad kõik elava ära tallanud.

Seksiparadiis Eesti

VALIK EESTI LÕBUMAJADE TELEFONINUMBREID

NB! "Post" ei vastuta kõikide numbrite õigsuse eest

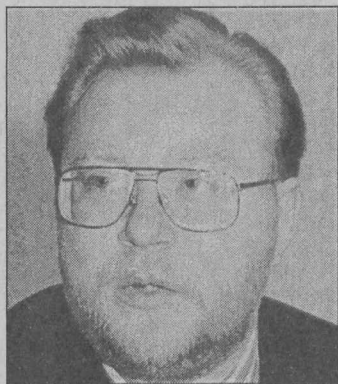
1. Alfa Club	529161
2. Anastasia Lux	478385
3. Aphrodite	471063
4. Arabella	425657
5. Artemis	827-441156?
6. Cameli	473023
7. Camelia	24448128
8. Candy	597201
9. Caprice	529769
10. Carina	827-483726
11. Carmen	827-476833
12. Carolina Club	453804
13. Casanova Club	474737
14. Charm	218160?
15. Cleopatra	827-485553
16. Club Claudia	825-240003
17. Cornelia	827-433208
18. Electra	217733
19. Elien	432120
20. Elli	212622
21. Estrelitta	827-485553?
22. Eva-klubi	827-437411?
23. Flamingo Club	425260
24. Gea	827-437364
25. Geisha	422027
26. Heredia	825-231890?
27. Honey Club	552243
28. Hot Girls	8244-21771
29. Jekaterina II	499045
30. Jokker	529769
31. Kati	827-436513?
32. Kristiina	210693
33. Lada	453804
34. Lady To Night	497962

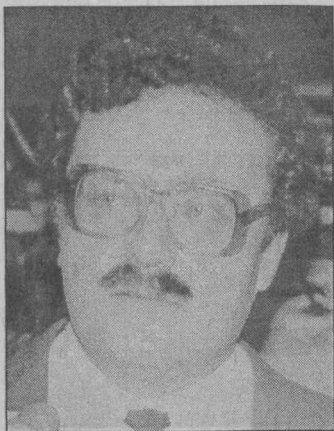
35. Laura	556605
36. Life is Love	492770
37. Lightning	492327
38. Liis	827-473993
39. Lily	827-483692
40. Lorita Lux	528471
41. Love Time	425657
42. Lovex	827-488211
43. Lucille	518060
44. Lucille	534678
45. Maaja	496877
46. Madam Olga	6325043
47. Madonna	827-433208
48. Marina	827-475122
49. Marleen	238373
50. Merlin	827-487478
51. Messalina	669611
52. Michelle	827-485553
53. Molli kulbi	214525
54. Näkineiu	827-441414
55. Night Club	552711
56. Nofretete	520098
57. Panter	523567?
58. Paradise Club	423570
59. Regina	431778
60. Rekta	477443
61. Rosa	827-437364?
62. S Servis	473291
63. Sabrina	436788
64. Sangello	498797
65. Saveli juures	827-497011
66. Selena Club	470176?
67. Silja	437364
68. Silva	492938
69. Sinisilm	211877
70. Stella	425722
71. Teresa	827-433208
72. The Best is Best	511148
73. Tiina	827-436788
74. Top Secret	210732
75. Tsitirini	525953
76. Union Callgirls	6328162
77. Union Lips	429551?
78. Union Rent	6328162
79. Valeria	431141?
80. Vekta	597201
81. Vika	212522
82. Visteria	490994

Miks ma**"Posti"****President LENNART MERI:****"Mis see "Post" on?"**

Tegelikult on presidendil kombeks igal hommikul esimese asjana vannis lehed läbi lugeda.

Kui "Posti" pole, saadab Meri oma sekretäri leheputkasse.

Ekspeaminister MART LAAR:**"Post" – see on suurim roskalehti!" ütles tollane peaminister kevadel Hiina suursaadikule.****Metallikuninganna TIIT SILVES:****"Tellisin "Posti" koju. Kui mu lauanurgal seda lehte pole, siis tunnen millestki puudust."**

Filmirezhissöör PEETER SIMM:
 “Post” kirjutab sellest, mis juhtub. Teised
 lehed kirjutavad sellest, mis ei juhtu.”

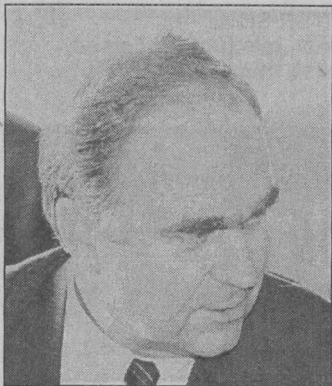
“Kanal 2”
 omanik
ILMAR TASKA:
 “Mulle meeldib
 see ajaleht.”

RTV direktor MART SIIMANN:
 “Tõstan “Posti” terviseks klaasi.”

Ekskaitseminister INDREK KANNIK:
 “Nautisin “Isamaa” üldkogu päeval 11. juunil
 “Postis” avaldatud fotosid, millel peaminister
 Laar tüdrukutega vannis banaanidega mängib.
 Selle lehenumbri säilitan ma igaveseks.”

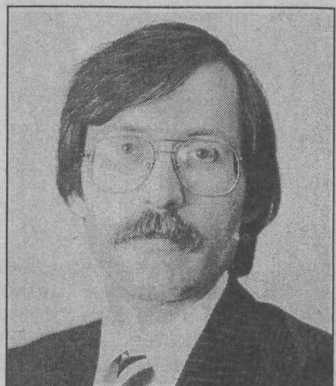
“Uno” raadio peatoimetaja ARTUR RAIDMETS:
 “Post” on lühike ja lõöv. Kõik teised lehed on liiga paksud, ei viitsi neid lugeda. “Post” seevastu ei väsita.”

ENSV MN esimees, kinnisvaramaakler INDREK TOOME:
 “Igal hommikul ostan põnevusega “Posti”.
 Loeme lehte koos kõigi kaastöötajatega ja meile see ajaleht meeldib!”

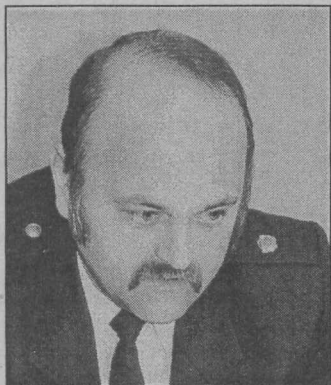

Tulevane president JAANUS RAIDAL:
 “Kui ma Lennart Meri järel presidendiks saan, siis saab “Postist” presidendi häälekandja!”

Riigikogu liige JAAK ROOSAARE:
 “Aga “Post” on ju tõeline rahva hääl!”

“Wonderbra” müügiagent PEETER RISTSOO:
 “Ma loen “Posti” järjekindlalt, sest selles on infot, mida teised lehed ei julge avaldada. “Posti” personal on ääretult sümpaatne!”

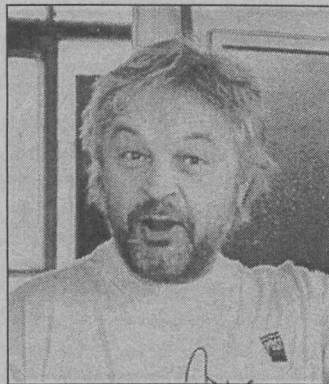
Tallinna Politseiprefektuuri endine prefekt, linnakohtu kohtunik RALF PALO:
 ““Postis” on meeldivalt löövad suured pealkirjad. See hakkab kaugelt silma ja sellepärast ma armastan “Posti”.”

Laulja ja diskor IVO LINNA:
 “Ei noh, pulli ikka teete. Kõik ülejäänud lehed on nalja koha pealt niivõrd magedad. Teil on ikka lõpp-hea tase!”

KGB kindral REIN SILLAR:
 “Ostan “Posti” seepärast, et sealt leian enda jaoks kõik olulise. Eesti sündmustega kursorisolemiseks mulle “Postist” piisab.”

Sisukord

Eesti Vabariik A.D. 1994 "Posti" silmade läbi	3
Kati Pobul: seksistaarist teinimissiks	15
Miss Estonia '94: Eva-Maria Laan	20
Maagilised tehingud rubladega	22
Eesti Miss '94: Auli Andersalu	24
"Estonia" katastroofi põhjus jääb igaveseks saladuseks	26
Jana Hallas – Eesti Brigitte Bardot	34
Ristiisad ja maffia on võimsamad kui politsei	36
Kuulus kooliplika Iris Teiter	40
Poliitikud – privilegeeritute klass aktsiaseltsis "Eesti Vabariik"	42
Ruth Merila on paljastanud oma ilu	46
Andrus Vaarik kompas sündsuse piire	48
Anu Saagim abiellus Soome miljonäriaga	53
Pretsedenditu juhtum Eesti spordiajaloos: jalgpalliklubi "Tevalte" häving	55
Ingrid Nigola abiellus Toomas Tõnistega	60
Avaliku elu tegelastel on saanud auasjaks minna kohtusse	62
Merle Teemusk: Rock Summerilt Pariisi modelliks	68
Põrsakesed elavad talve kindlate seinte vahel turvaliselt üle	69
Eha Urbsalu: edukas USA-s	74
Sven Kivisildnik on tuhandete lemmik	76
Alendri abikaasa Helje Kaskel proovib modellitööd Rootsis	87
Islamiäärmuslased ähvardasid moeloojat	89
Maailma kõige ohtlikum terrorist võeti vahi alla	89
Grungekuningas on surnud	90
KGB topeltagent Aldrich Ames jäi lõpuks vahele	92
Varastati Edward Munchi kuulus maal	93
Striiparist eksnunn kägistas oma lesbilise armukese boyfriendi	94
Jacqueline Kennedy-Onassis suri vähki	95
Komekordne maailmameister Ayrton Senna surnud	96
Hebroni mõrtsukat tunti Brooklynis heasüdamliku mehena	97
Richard Nixon suri 81aasta vanuses	98
Nancy Kerrigani juhtum	99
President Clinton seksiskandaalide küüsis	100
1994. aasta oli Michael Jacksoni jaoks nagu maavärin	102
Anna Nicole Smith abiellus 89-aastase miljonäriaga	103
"Woodstock '94": 15 miili kitarrikeeli ja 3000 välikäimlat	104
Seksiparadiis Eesti: libuteatmik	106
Miks ma armastan "Posti"?	108

MEELELAHUTUSTELEFON

64-08-000	0.-	TASUTA MeeleLahutusTelefon (eestikeelne)
64-08-001	0.-	
8 2 900 1425	1.-	
8 2 900 1436	1.-	
8 2 900 1199	3.-	
8 2 900 1188	3.-	
8 2 900 1166	3.-	
8 2 900 1177	3.-	
8 2 900 1012	3.-	
8 2 900 1258	3.-	
8 2 900 1050	5.-	
8 2 900 1025	5.-	
8 2 900 1212	5.-	
8 2 900 1313	5.-	
8 2 900 1357	10.-	
8 2 900 1973	10.-	

Kuulutuste jätmine TASUTA vastavalt 64-08-000 ja 64-08-001

8 2 900 1060 1.- Modemside; "Eesti Ekspressi" beeta-versioon (pluss need artiklid, mis ei ilmu kunagi); Ajalehed "Post" ja "Soov" ning muud huvitavat.

NB! Meil on kõige odavamad hinnad maailmas!

